

ZLATARSTVO
KRAGL
ZALEC

TRADICIJA
TREH
GENERACIJ

SAVINJČAN

Celje - skladišče

D-Per

III 5/1991

1119910700 7/8

COBISS

Leto XIII – številka 7–8 – avgust 1991

V tej številki preberite

Male vojne usode – str. 11

V Taboru vas pričakujejo

Reportaža o praznovanju občinskega praznika na 12. in 13. strani

Florjanovi največji
proizvajalci mesa – str. 4

Pred praznikom

Živimo v prevratni dobi. Z neverjetno naglico se dogajajo spremembe pri nas in v svetu. Podira se tisočletni imperij, uresničujejo se tisočletne želje. Marsikdo da v narekovaje, ko zapiše, da se nam, Slovencem uresničujejo tisočletne želje. Vendar so narekovaji nepotrebni. Politično samostojnost smo izgubili v 8. stoletju in smo jo poskušali ponovno pridobiti še v 9. stoletju, nato pa je želja po njej dolga stoletja tlela med ljudmi. Povsem ni nikoli zamrla.

Že v prvih knjigah, ki smo jih dobili, so besede o pomenu in širnosti slovanskega sveta zagotovo odsev te tleče želje. Razkosanost med različne dežele nas je za nekaj časa naredila bolj za Stajerce, Korošce, Kranjce, Primorce, kot za Slovence. Pomlad narodov, še pred njo pa naš veliki pesnik, je v učene glave ponovno prinesla misel o združitvi vseh Slovencev, o ustanovitvi »Zedinjene Slovenije« »da oblast in z njo čast, kot pred, spet naša bosta last!« Kar dvajset let smo potrebovali, da se je ta misel iz učenih glav preselila v srca slovenskega naroda. Izjemno zaslugo za to pa imajo tabori ali zborovanja, na katerih je bila najpomembnejša zahteva Zedinjena Slovenija. II. slovenski tabor je bil v narodno zavednem Žalcu 6. septembra 1868.

Skupščina naše občine je sprejela pobudo, da bi bil v spomin na ta pomemben dogodek iz našega narodnoosvobodilnega boja ta dan tudi naš občinski praznik. Mogoče bo kdo negodoval, da se s tem odrekamo tistih

težkih in slavnih štirih let v tem stoletju, ko so nas nacisti obsodili na smrt, mi smo pa rekli ne in segli po orožju. Ne, ne odrekamo se nobenemu obdobju, letu ali dogodku iz naše zgodovine. Dobro vemo, da so kasnejši dogodki vedno povezani in pogojeni s prejšnjimi. Kakor je na odločitve v prvi polovici tega stoletja vplivalo vse tisto iz prejšnjih tisoč let, tako so tudi današnji dogodki tesno in usodno povezani z dogodki zadnjih petdesetih let.

Bogatejši smo za spoznanje, da je edino samostojna država tista, v kateri si lahko zagotovimo, da se bomo hitreje razvijali in povezovali s tistimi, s katerimi bomo sami hoteli. Da to moramo in moremo storiti, se je porodilo v glavah izdajateljev in bralcev Nove revije pred leti. Postalo je program Demosa in ob koncu prejšnjega leta ga je vzel za svoje skoraj ves slovenski narod. Spletle so se okoliščine, da imamo ob pravem času pravo razpoloženje ljudi in pravo vodstvo. Dogodki se tako razpletajo, da ni več dvoma, da bomo uspeli. Že dobro leto smo v prazničnem dogajanju, ki ga doživljamo po domače. Slovenska narodna pesem, ki je običajno posvečena vinu in ljubezni, je nekako otožna in razmišljujoča.

Tako se tudi mi ne vdajamo evforičnemu veselju, ampak razmišljamo, kaj bo jutri, kakšen bo naš delavnik. Ne dajmo se preplašiti in potreti! Zavedajmo se: tako kot je usoda našega naroda odvisna od nas samih in ne od koga drugega, tako je tudi naše življenje odvisno od nas samih, ne od drugih.

Življenje ni praznik, je pa lahko vesel delovni dan.

jk

Da se zgodovina ponavlja, pravite! Donedavna so bile to tudi za naju zgolj oguljene fraze starejših. Res si nisva znala predstavljati, da bova doživljala vojne čase. Odpovedati se tolikim stvarim naenkrat, prej vsakdanjim samoumevnim, ki so dobile povsem drugačno ceno. Mir, kaj je že to? Šele sedaj dojemam njegov pravi pomen. Tudi takšen, kot je sedaj, bi bil dober, da le ne bi bilo več zavijanja siren, jeklenih ptic in vseh tistih strašnih prizorov, ki smo jih bili vajeni od nekdaj daleč..., da bi bil sosed sosedu prijatelj, znanec, brat. Zakaj je cena temu tako visoka? Toliko gorja za spoznanje, ki ga človeštvo pozna že od nekdaj! Res moramo vse preizkusiti na lastni koži? Le zakaj?

Vladka Cerovšek, foto: E. Masnec

Namesto Žalske – Taborska noč

Organizatorji 10. jubilejne Žalske noči so se odločili, da bodo 14. septembra organizirali namesto Žalske Taborske noči. Prireditev bo le nekoliko spremenjena, začela pa se bo s svečanostjo ob 100-letnici savinjske železnice proge. Ob 11. uri bo hlapec pripeljal potnike iz Celja v Zalec. Zbranim bo govoril predsednik predsedstva RS Milan Kučan. Gostje se bodo nato z zapravljičkom popeljali po žalskih ulicah. Kolodvorska restavracija pa pripravlja hmeljarski golaž s pivom in zabavo. Gostinci Slandrovega trga vabijo na največjo sladolejadiado doslej, otroci pa se bodo lahko zabavali v Top shop vrtcu.

Na tržnici bo tradicionalna kmečka kuhinja, kjer vas bodo presenetili z bogato ponudbo kulinarčnih specialitet.

Tudi tokrat ne bo manjkalo zabave in bogate gostinske ponudbe, ob 22. uri pa bo ognjemet.

Zaslužnim priznanja

Na svečani seji krajevne skupnosti Griže, ki je bila minulo nedeljo v prostorih lovškega doma Gozdnik, so med drugim podelili tudi priznanja zaslužnim krajanom. Prejeli so jih: Franci Žagar, Miran Krajšek, Martin Goršek, Danijel Petek, TVD Partizan Griže in Ernest Pinter.

T.T.

Dolina se slači

V teh dneh v naši dolini obirajo hmelj. Strokovnjaki pravijo, da bo letošnja letina srednje dobra. V družbenem in zasebnem sektorju obira več kot 120 obiralnih strojev, ki jim streže okoli 1700 sezonskih delavcev, ki so prišli na spravilo hmelja iz Hrvaške pa tudi iz Bosne. Če bo vreme takšno, kot je bilo prvi teden obiranja hmelja, to se pravi lepo, bodo savinjski hmeljarji hmelj pospravili čez kakih deset dni. Na sliki: Med trganjem hmeljskih panog.

T.T.

Korenine lip so pognale za samostojnost

Tudi v Savinjski dolini smo 26. junija zasadili lipe in tako na najbolj simboličen način zaznamovali odločitev o samostojnosti Slovenije. Tudi na Polzeli je bilo svečano, zbralo se je veliko krajanov. Lipo je zasadil Stanko Novak.

Komu mar znanje?

»Sežigalna naprava za industrijske odpadke, ki smo jo izdelali lani, že uspešno obratuje v Sisku. Prav ta uspeh nas je spodbudil, da smo se lotili izdelave pilotne naprave, ki je rezultat našega znanja. Upali smo, da jo bomo predstavili na občinski praznik, pa smo žal obstali na pol poti. Za dokončanje nam je zmanjkalo sredstev, zato smo zaprosili za pomoč občino in republiko. V občini smo dobili podporo, v republici pa nismo našli razumevanja. V republici skupina strokovnjakov še proučuje, kako se lotiti industrijskih odpadkov, mi pa takšno napravo že izdelujemo. Očitno bo pot od besed k dejanjem tudi na tako občutljivem področju, kot je ekologija, še precej dolga.« pravi Ivo Kreča, direktor Kovinske industrije Vransko. Primer najbrž ne potrebuje posebnega komentarja, vzbuja pa skrb, da bomo še dolgo živeli v zastrupljenem okolju, ki ga povzročajo industrijski odpadki. Le kaj o tem menijo zeleni in vsi tisti, ki so nam obljubljali bolj zdravo življenje?

jk

Slovica: Slovenija – Švica

Slovensko-švicarska konfederacija se je rodila v Žalcu

V prostorih Občinske matične knjižnice je bila 28. julija ustanovljena slovensko-švicarska konfederacija. Očeta tega pomembnega gibanja sta g. Traugott Biedermann, novinar in publicist iz Zuricha, ter dr. Paul Parin, naš rojak, zdravnik in pisatelj, ki se je rodil na Polzeli, sedaj pa živi v Zurichu. Vojne razmere v Sloveniji in Hrvaški so ju povezale z idejo, kaj lahko v Švici storijo za svobodno in neodvisno Slovenijo.

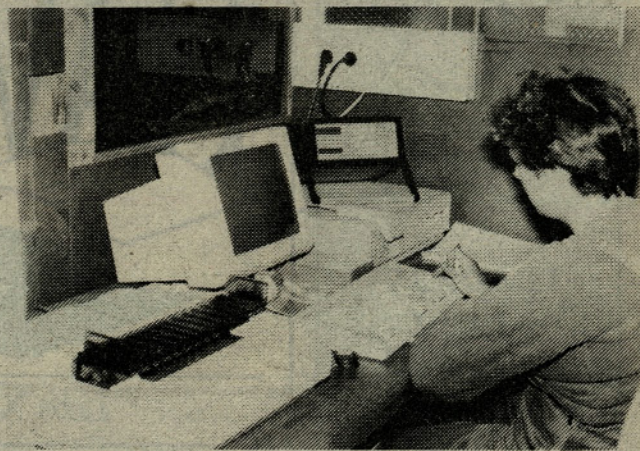
Idejo sta zapisala v programu konfederacije, ki sta ji

dala ime po začetnici obeh držav. Zbrani prijatelji slovensko-švicarskega sodelovanja iz žalske občine so soglasno sprejeli program združenja. To pa naj bi skrbelo za čimprejšnje priznanje Slovenije in Hrvaške kot samostojni in suvereni republiki. Priznali naj bi ju Švica, Avstrija in Italija. Do uradnega priznanja naj bi takoj ustanovili zaenkrat še neformalna konzularna predstavništva.

Stike med Slovenijo in Švico je treba okrepiti tako na področju gospodarstva,

kulture, znanosti, turizma in kot tudi na področju medsebojnega spoznavanja in informiranja. Prav na področju spoznavanja in informiranja lahko opravijo pomembno nalogo naši delavci v tujini in mediji. Ker je bila skupna ugotovitev, da se medsebojno premalo poznamo, je bila v Žalcu tiskovna konferenca konec julija za slovenske novinarje, v petek, 23. avgusta, pa v Zurichu za švicarske novinarje. Tiskovne konference in srečanja v Zurichu so se pretekli teden udeležili poleg predstavniki

republike tudi predstavniki žalske občine. Poleg novinarjev so sodelovali tudi predstavniki slovenskih društev v Švici. O dogodku je osrednji časopis Neue Zürcher Zeitung objavil obsežno poročilo. Delegacijo iz Slovenije je sprejel vplivni poslanec švicarskega parlamenta Ernst Milemann, ki je v parlamentu sprožil pobudo o postopku priznanja Slovenije in Hrvaške. V pogovoru sta delegaciji Švice in Slovenije ugotovili, da imata obe deželi precejšnje možnosti sodelovanja. O tem pa se bodo pogovarjali že na naslednjem srečanju v Žalcu.

Prevzem hmelja s pomočjo računalnika

V teh dneh v Hmezd Export importu že prevzemajo letošnji hmelj. S pomočjo računalnika in elektronske tehnike bo prevzem potekal hitreje in še natančneje kot doslej. V Export importu pričakujejo, da bodo odkupili toliko hmelja kot lani, čeprav se na trgu pojavljajo zasebni kupci. Posamezni proizvajalci se sicer odločajo za prodajo hmelja zasebnikom, pri tem pa se ne zavedajo, da takšna prodaja ne daje dolgoročne garancije prav njim. Dezinformacije, ki se širijo na trgu, ustvarjajo razdor med zadrugo in Exportom.

V predprodaji so prodali 3300 ton hmelja, za domače kupce, ki so redni plačniki, bo potrebna količina hmelja zagotovljena. Povprečna bruto cena letošnjega pridelka je 8,1 DEM.

Republiške štipendije

Razpisane so bile v Delu, 12. junija letos. Učenci lahko zanje zaprosijo še do 5. septembra, študentje pa do 30. septembra.

Pravico do republiške štipendije lahko uveljavijo učenci in študenti, katerih dohodki na družinskega člana v drugem trimesečju (april, maj, junij) leta 1991 ne presega 80 odstotkov zamenjane OD po zakonu (tj. 4.400,00 dinarjev brutto).

V dohodek se štejejo: dohodki iz delovnega razmerja (v brutto zneskih); dohodki od pogodbenega ali drugega dela; vse oblike nadomestil; dohodki iz opravljanja kmetijske in samostojne dejavnosti; prejemki iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja; dohodki od premoženja; preživnine; varstveni dodatek k pokojninam; denarna pomoč za brezposelnost in delno nadomestilo za stanarine.

Vlogo za štipendijo izpolnite na obrazcu SPN-1 (dobi te ga v knjižarni), priložite pa ji še: potrdilo o vpisu v šolo, fotokopijo zadnjega šolskega spričevala in eventualni odgovor na vlogo za kadrovske štipendije.

Zahtevano dokumentacijo morajo učenci oddati do 5. septembra, študenti pa do 30. septembra 1991, in sicer na Zavod za zaposlovanje.

Fač

Krajevna skupnost Žalec

išče honorarne sodelavce za

mestno stražo.

Informacije na tel. 713-265

Delegacijo Slovenije je sprejel Ernst Milemann

Sofinanciranje pripravništva

Mladi, ki prvič iščejo delo in so uspešno zaključili več kot osnovno šolo (tj. od III. do VII. stopnje strokovne izobrazbe), se praviloma zaposlijo kot pripravniki.

Prispevek traja od treh mesecev do enega leta. Pravna osnova za sklenitev pripravništva so zakon o delovnih razmerjih, kolektivna pogodba za gospodarstvo oz. drugi akti, ki urejajo to področje.

Iskalcem zaposlitve, ki so prijavljeni na Zavodu za zaposlovanje in sklenejo delovno razmerje kot pripravniki, lahko zavod sofinancira stroške pripravništva. V primeru zaposlitve za določen čas lahko sofinancirajo pripravništvo iskalcu zaposlitve, ki je prijavljen na zavodu **najmanj tri mesece**. Prednost imajo iskalci zaposlitve z daljšo čakalno dobo.

Delodajalec, podjetje, obrtnik ..., ki želi sofinanciranje pripravništva, to izrazi z »vlogo za sofinanciranje pripravništva«, ki jo skupaj s programom pripravništva posreduje pristojnemu zavodu za zaposlovanje.

Iskalec zaposlitve, ki izpolnjuje pogoje za sofinanciranje pripravništva, na Zavodu za zaposlovanje vloži zahtevo za sofinanciranje. Zavod za zaposlovanje izda iskalcu zaposlitve odločbo o pravici do sofinanciranja, z delodajalcem pa sklene pogodbo o pripravništvu.

Zavod za zaposlovanje lahko krije za pripravnika naslednje stroške: zdravniški in psihološki pregled pred zaposlitvijo; prehrano med delom v skladu z določili 39. člena kolektivne pogodbe za gospodarstvo; prevoz na delo v skladu z določili pogodbe; nakup zaščitnih sredstev, če so potrebna; del OD v višini zamenjane OD, in sicer v primeru sklenitve delovnega razmerja:

za nedoločen čas	za določen čas
100%	50%
(7.100,00 din)	(3.550,00 din)
(4.590,00 din neto)	(2.295,00 din neto)
za V. st. str. izobr.	
120%	60%

(8.520,00 din)
(5.508,00 din neto)
za VI. st. str. izobr.

140%
(9.940,00 din)
(6.426,00 din neto)
za VII. st. str. izobr.

160%
(11.360,00 din)
(7.344,00 din neto)

Višina zamenjane OD se spreminja. Navedeni podatki veljajo od 1. 7. 1991 dalje.

Zavod za zaposlovanje ne sofinancira stroškov regresa za letni dopust in stroškov mentorstva. Organizacije, ki zaposlujejo pripravnike, so dolžne kriti razliko do polnega pripravniškega OD po določilih kolektivne pogodbe za gospodarstvo (Ur. list RS št. 3/91) oz. drugih aktov, ki urejajo to področje.

Fač

Zaskrbljujoče razmere v podjetjih

Obiskali smo sekretarja sindikata dejavnosti za tekstilno in usnjarsko industrijo ter kmetijstvo za področje celjske regije, Forta Turka, ki ima sedež v Žalcu, in mu postavili nekaj vprašanj o položaju teh panog v regiji in občini. Spregovorili pa smo tudi o vedno težjem socialnem položaju delavcev.

»Stanje v podjetjih je zelo zaskrbljivo. Bistvenih razlik med tistimi, ki so poslovali z južnimi republikami, in tistimi, ki izvažajo, takorekoč ni. Po vojni v Sloveniji pa je neupanje tujih partnerjev precejšnje. Pritiskajo z roki, poskušajo še zmanjševati cene, kar še posebno velja za lon po se v tekstilni industriji, tako da kljub delu vsa ta podjetja životarijo. K temu pa dodatno prispeva svoj delež še nerealni tečaj dinarja. V kmetijstvu je stanje trenutno nekoliko boljše, vendar zaradi nove zakono-

daje lastninjenja postaja problem veliko število delavcev pa tudi prehranbeno – predelovalna industrija. Ta industrija, ki je nujno potrebna v vsaki državi, se pravi kmetijstvo, pri nas še ni dobila prioritete, vendar je v primerjavi s tekstilno industrijo v bistveno boljšem položaju.«

To velja za regijo, kakšno pa je stanje v občini Žalec?

Bistvene razlike ni, vendar pa smo v primerjavi z regijo trenutno v boljšem položaju. V občini imamo tri akutne probleme, gre za večje kolektive, ki so v preteklosti dobro delali, vendar so zaradi razmer v Jugoslaviji in na jugoslovanskem tržišču, pa morda tudi zaradi premajhnega fleksibilnega dela v kadrovski politiki in na področju trženja ter izvoza, prišla v težko situacijo. Sicer pa lahko rečemo, da izredno dobrih podjetij v občini nimamo, vendar pa prav tako nima-

mo izrazito velikih izgubarjev. Prav tako ni večjega števila ljudi na čakanju, kot npr. v Celju, Konjicah in drugod, vendar ni to nobena tolažba. Pri bližuje se jesen, ko se bodo posledice gospodarske blokade in nizkih osebnih dohodkov delavcev izrazile v velikem nezadovoljstvu, kajti potrebno je kupiti ozimnico, šolske potrebe, jesensko in zimsko garderobo itd.«

Brezposelnost vrstolav narašča, vse manj je dela, vse več ljudi je na čakanju, že skoraj vsak deseti delavec je v stiski, kaj bi lahko rekli o tem?

Letos se je začela socialna struktura pri delavcih slabšati. Vse več je primerov, ko pridejo k nam ljudje s svojimi plačili, ki jih ni v nasprahu, kako naj preživijo s takšno plačo. Kaj veliko jim ne moremo pomagati, poskušamo apelirati na vodilne, da nekako

pomagajo delavcem z najnižjimi dohodki. Mislim pa, da je kategorija nizkih dohodkov prenizka in da vodstva, ne glede na splošno težko gospodarsko situacijo, pozabljajo na problem svojih najslabše plačanih delavcev. Takšnih primerov je precej, zato v sindikatu menimo, da so vodstva podjetij vendarle dolžna poskrbeti vsaj za minimalno preživetje svojih delavcev in članov njihovih družin...«

Če se vrnemo nazaj na sindikat dejavnosti, ki ga vodite v celjski regiji, kakšna je po vašem mnenju perspektiva te proizvodnje?

»Omenjena panoga industrije je gotovo v najtežji situaciji, še zlasti, ker je tudi najštevilnejša. Dejstvo je, da se tekstilna industrija seli iz razvite zahodne Evrope čedalje bolj proti jugu v južno Evropo – Španijo, Grčijo, Italijo in v Afriko. V zadnjem času pa tudi v Azi-

jo. Lon posli so izredno nizko plačani, zahod dela za njih drage stroje in tako dvojno skrbi za svojo akumulacijo. Slovenska in jugoslovanska tekstilna industrija imata kapacitete za 70 do 80 milijonov ljudi, kar pomeni, da bi morali ogromno izvažati, če bi hoteli preživeti.

To pa je ob zasičenosti s tekstilnimi izdelki, predvsem z izdelki iz Singapura, Hongkonga, Koreje, se pravi iz Azije in območij, kjer je poceni delovna sila, še toliko težje. Glede na razmere, ki trenutno vladajo pri nas, je to sploh utopijska. Menim, da je rešitev za tekstil le v tem, da pride s svojimi izdelki v višji cenovni razred ter si s tem tudi utrdi svoj položaj.

To pa pomeni tudi večjo socialno varnost delavcev v tej panogi.

D. Naraglav

SAVINJČAN

Časopis Savinjan izdaja ČZP »Savinjski občan« p.o., Žalec, Heroja Staneta 1. Telefon: 063/711-433, 711-451. Fax: 711-433

Ustanovitelj in izdajatelj: Skupščina občine Žalec
Predsednik izdajateljskega sveta: Milan Dobnik

Uredniški odbor: Franci Žagar (glavni urednik), Janez Kroflič (odgovorni urednik), Janez Cukjati, Nataša Jan, Brane Lobnikar, Darko Naraglav, Jasna Rode, Darko Rudl, Adi Vidmajer

Vodja dopisništva: Vladka Cerovšek
Lektorica: Mojca Nahtigal
Naklada 13.000 izvodov

Tisk: D. P. Delo, Tisk časopisov in revij, p.o., Ljubljana, Titova 35.

Tehnično urejanje: NT & RC

Po sklepu RK za informiranje št. 23-91 je Savinjan oproščen TPD.

NAŠA DOLINA – OAZA MIRU

Med trinajstdnevno vojno

Savinjska dolina je bila oaza miru, vendar budno pripravljena in odločena, da se postavi po robu agresorski jugoslovanski armadi.

Enote teritorialne obrambe so bile razmeščene povsod po dolini in njenem obrobju. Ves čas so vestno izpolnjevale zadana povelja in bile vsak trenutek pripravljene za borbene naloge.

Bile so v nenehnem stiku s poveljstvom 81. območja v Žalcu, kar so omogočale telefonske, radijske in kurirske zveze. Veze pa so bile vzpostavljene tudi med poveljstvi posameznih enot, tako da je bilo obveščanje res učinkovito.

Pripadniki TO, katerim so se v prvih dneh vojne priključili tudi številni prostovoljci, so zlasti stražili strate-

ško pomembne objekte ter sedež svoje enote. Mnogi so kar nekaj dni in noči preživel na položajih, skriti in zamaskirani v zavetju gozda. Nekatere enote, zlasti diverzantske in jurišne, so imele težko in odgovorno nalogo pri zasedbi vojaških skladišč in razoroževanju vojakov in starešin. To pa so bili tudi najtežji trenutki za marsikaterega pripadnika ene ali druge strani, saj so se pogo-

varjali v nenehni prisotnosti strelnega orožja, ki bi lahko vsak trenutek spregovorilo s svojim smrtnosnim glasom. Zmagal je razum, saj so se na našem področju vsi pripadniki vojske predali brez boja. Precej težje je bilo pripadnikom TO v Celju, ki so držali v šahu vojašnico Jožeta Meniha-Rajka, saj se je tu položaj spreminjal iz ure v uro. Pa tudi tu je šlo vse po sreči, saj je kljub številnim

grožnjam poveljnika vojašnici prevladal razum, tako da žrtev ni bilo. Precej vojakov in starešin, zlasti Slovencev, pa je pribegnilo na stran TO, kar je še bolj omajalo tiste v vojašnici.

Za zaščito zračnega prostora nad našo dolino so skrbeli varovanci poveljnika Čakša, ki so imeli vkopane protivzračne topove. Na srečo jih kljub alarmom, ki so napovedovali nevarnost zračnega napada, ni bilo potrebno uporabiti.

V času, ko pripadniki TO niso bili na dolžnosti, se zlasti pa potem, ko je napetost nekoliko popustila, so se družili z domačini in bili povsod deležni njihove pozornosti in gostoljubja. Mar-

sikje pa so poprijeli tudi za delo, saj so bile nekatere kmetije v teh dneh brez moške roke, travniki pa nepokošeni.

Nadvse uspešno je delovala tudi intendantska služba, saj je bila hrana pestra in okusna. Resnici na ljubo pa velja povedati, da povsod ni bilo rožnato, in da so zlasti proti koncu, ko so se razmere začele izboljševati in je napetost popustila, prišli na dan tudi nekateri problemi.

Vsi pa si želijo in upajo, da se ti mračni in strahvzbujajoči dnevi ne bodo nikoli več ponovili zaradi dogodkov v sosednji Hrvaški in v Jugoslaviji nasploh pa ni nikogar, ki jim bi to lahko zagotovil.

SPOMINI NA VOJNE DNI

Prvi dan v vojni

Po razglasitvi samostojnosti in temu sledeči agresiji jugoslovanske armade na Slovenijo, sem se tudi sam znašel v enoti med fanti, s katerimi smo se v preteklosti dobivali na eno ali več dnevnih usposabljanjih. Takrat smo bili daleč od misli, da bomo vse to znanje res kdaj potrebovali, še najmanj pa za obrambo pred tistimi, s katerimi smo še včeraj živeli skupaj.

Bilo je okrog 23. ure, ko so mi izročili poziv. Uro zatem sem že bil v našem mobilizacijskem zbirališču. Fantje so prihajali eden za drugim, v njihovih očeh je bilo zaznati strah pa tudi neomajno odločnost, da branijo življenja in samostojnost Slovenije. Presenečen sem bil, saj nihče ni simuliral. Marsikdo, ki bi se v času vojaških vaj kako izmotal, tega sedaj ni hotel. Nekatere v naši notranjosti se je nekaj prelomilo. Zajel nas je občutek polne odgovornosti pred tistimi, kar se je zgodilo in kar se še lahko.

Noč je za nami. Vsi smo že oboroženi, nabojniki so bili napolnjeni s pravimi naboji. Občutek, da jih bomo morali morda tudi uporabiti, ni prijeten, vendar bi se počutili še bolj neprijetno, če bi bili brez orožja in prepuščeni na milost in nemilost agresorju.

V daljavi slišimo zavijanje siren, ki opozarjajo prebivalstvo naše doline na možnost zračnega napada. Tudi mi se umaknemo globlje v gozd. Pogledujemo proti nebu, stiskamo puške in pripravljene smo tudi streljati, če bi se avioni znašli nad našimi glavami. Na srečo je bil alarm kmalu preklican in pritisk

v naših mišicah je popustil, ljudje, ki so se zatekli v zaklonišča, kleti in druge varnejše prostore, pa so se vsaj zaenkrat oddahnili.

Zapustili smo svoj zbirni prostor in z vozili odšli na novi položaj, povelje, kjer smo preživel noč. Utrujeni smo zaspali, saj je bila za nami neprespana noč in dan, poln napetosti, negotovosti in ugibanj. Drugi dan teh ni bilo več, naš drugi dom pa je bil polnih štirinajst dni združni dom v Galiciji in prostor okrog nje.

To je le bežen utrinek prvega dne moje udeležbe v vojni, ki se je na srečo vseh nas iztekla v prid našemu narodu in njegovi samostojnosti. V beležki imam zapisano še veliko tega, kar se je dogajalo v času vojne, precej pa sem zabeležil tudi s fotoaparatom. Pogovarjal sem se s pobeglimi vojaki, ki so bili marsikdaj pravi heroji, prijateljeval in se pogovarjal s starešinami, ki so pristopili na stran TO, se srečeval z ljudmi, ki so bili ogorčeni in žalostni zaradi vsega, kar se je zgodilo, in bil deležen njihovega velikega gostoljubja ter pozornosti, ki so jo izkazovali slovenski vojski. Naša dolina je bila skorajda oaza miru, tako da se težko postavljamo v kožo tistih, ki so to vojno doživeli mnogo bolj tragično. Pa vendar, vojno smo doživeli tudi mi, čeprav brez streljanja in žrtev. Pustila je posledice v ljudeh, v odnosih do tistega, kar je bilo v preteklosti morda še svetinja. Kot je dejal Kučan, nikoli več ne bo tako, kot je bilo.

D. Naraglav

Anketa o zdravstvu

Tako kot drugje v Sloveniji se tudi v žalski občini zdravstvo srečuje s številnimi finančnimi težavami. Vse to bo gotovo imelo posledice tudi pri pravicah zavarovancev. Da pa bi bili pacienti, ki prihajajo v zdravstveni dom, kljub temu zadovoljni, so v Zdravstvenem domu Žalec in Celje sklenili, da izvedejo med naključno izbranimi koristniki zdravstvenih storitev anketo o njihovih pogledih na zdravstvo, o tem, kaj bi bilo potrebno izboljšati in s čim so zadovoljni.

Statistični vzorec je zajel 460 občanov, ki prav te dni

dobivajo omenjene ankete na svoje domove, in sicer s priloženo kuverto in znamko. Ker je anketa anonimna in se torej ni bati nikakršnih posledic, če bo kdo preveč kritičen oziroma nezadovoljen z dosedanjimi zdravstvenimi storitvami, upajo, da bodo anketiranci odgovore čim prej vrnili, saj bodo s tem koristili tudi sebi v stikih z zdravstveno službo.

Ankete bodo v Celju računalsko obdelali in upamo, da vas bomo z rezultati seznanili že v prihodnji številki Savinjšana.

F. V.

Slika 1: Del enote Roka Podvratnika pred odhodom na borbeni položaj. Pred njimi je bilo 24-urno življenje v rovi in gozdu, kjer so opravljali zastavljeno nalogo. **Slika 2:** Skriti in maskirani so ob robu gozda budno pazili na cesto in promet na njej. Puškine cevi so bile pripravljen na strel. **Slika 3:** »Sokol – tu Orel, vse poteka po načrtu. Enota je na položajih, sprememb ni...« Tako nekako se je javljal vezist v štab dežurnemu, ki je imel radijsko in telefonsko zvezo s poveljstvom. **Slika 4:** Po 24 urah zopet v bazi. Večerja je bila okusna, še bolj pa so si želeli spanca, saj sta bila za njimi prebedena noč in dremavi dan. **Slika 5:** V prostem času, ki ga ni bilo veliko, so se nekoliko sprostiti, spili kakšno pivo, brali časopise, se pogovarjali in se družili z domačini. Tudi to je bil del njihovega vojaškega življenja. **Slika 6:** Pripadnik TO, imenovani Rambo, je s puško na rami kosil travo bližnjemu kmetu. Pri tem je sijal od zadovoljstva, saj je trava padala kot za stavo. **Slika 7:** Enota TO pod poveljstvom komandanta Čakša, ki je čuval zračni prostor nad Žalcem in dolino, se je urila na svojih topovih. **Slika 8:** Še posnetek za spomin na vojno, ki bo ostala zapisana v mnogih srcih kot nekaj, kar naj se ne bi nikoli več zgodilo.

Tekst in foto: D. Naraglav

FLORJANOVI, PO DOMAČE GRAŠINARJEVI

Največji pridelovalci mesa v občini

Nedolgo tega je naše uredništvo, ki je zbiralo gradivo za osrednjo stran našega lista, namenjeno prazniku občine v KS Tabor, obiskalo kmetijo Florjanovih, po domače Grašinarjevih v Kapli. Razlogov je več, poglaviti pa je bil ta, da se uvrščajo med največje pridelovalce mesa v celjski regiji in na prvo mesto v občini Žalec.

Med bikci in piščanci

Po lepi, pred kratkim asfaltirani cesti, smo se pripeljali na dvorišče kmetije, ki s hišo in drugimi gospodarskimi poslopji ter silosi zavzema precejšen del zemlje in daje videz velike in trdne kmetije...

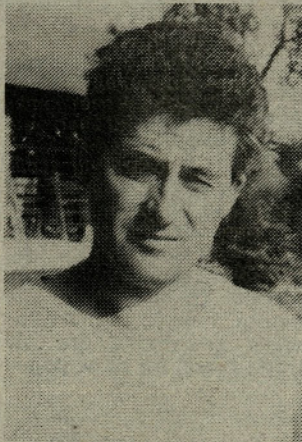
Bližal se je večer, ko smo si segli v roke z gospodarjem Francem in njegovo ženo Alojzijo. Skupaj smo si ogledali posvetstvo, se podali v hlev, kjer je kakšnih 50 bikcev veselo grizlo in prežvekovalo travo. Pogled na vse to in na vidno vesel obraz gospodarja, nas je utrdil v prepričanju, da Florjanovi že dolgo vedo, kaj hočejo in zmorejo. Pokukali smo tudi v eno izmed etaž piščančje farne, s katero gospodari sin Branko, ki pa ga v tem času še ni bilo doma. Tu pa je bil mlajši brat Janez, ki je sicer zaposlen v Strojni v Žalcu, vendar je njegova pomoč na kmetiji še kako potrebna. Med piščanci pa smo zalotili teto Alojzijo, Francove sestro, ki tudi skrbi za piščance in je desna roka nečaku Branku.

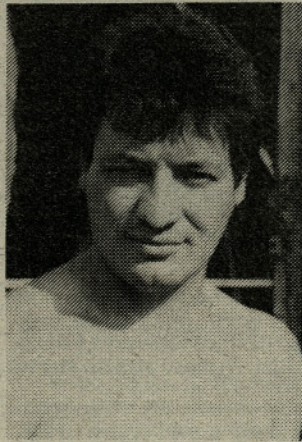
Franc Florjan

Alojzija Florjan

Branko Florjan

Janez Florjan

Po upokojitvi dela ne manjka

Polni vtisov smo prišli v prostorno jedilnico, ki je namenjena delavcem, ki pomagajo pri transportu piščancev in pri drugih delih na kmetiji. Sedimo za mizo, pred nami pa se šopirijo dobrote, ki se jim človek težko odpove, pa čeprav je sit. Odkrito povedano, tudi mi se nismo pustili preveč prositi, saj je domač kruh v košarici prijetno dišal, suho meso in vino pa je prav tako imelo svojo moč. Nazdravimo. Pogovor z očetom Francem, ki je vse do upokojitve delal v ljubljanskem Litostroju, tako lažje steče.

»Naša kmetija po količini obdelovalne zemlje ni velika,

saj imamo le pet hektarov svoje obdelovalne zemlje, tri hektare pa jo imamo v najemu. Naša usmeritev je intenzivna prireja govejega in piščančjega mesa. Imamo 50 bikcev – pitancev in 24.500 piščancev v enem vzrejnem turnusu. Na zemlji pridelujemo v glavnem silažno koruzo in seno. Večino krme za pitance uspešno pridelati sami, kupovati pa moramo še koruzo in krmila...«

Kot je dejal naš sogovornik, ki mu dela po upokojitvi ne manjka, traja vzreja bikcev pitancev 20–24 mesecev. V tem času postanejo težki od 600 do 700 kg. V zakol jih oddajajo mesnicam po Sloveniji. Doslej so pitance dobivali večinoma od zadruge, v zadnjem času pa imajo več kot polovico svojih, saj zadruga nimajo več toliko denarja.

Zemljo tistemu, ki jo obdeluje

Med našim klepetanjem se nam pridruži tudi sin Branko, ki se je pravkar vrnil z njive. Pobaramo ga, kaj misli o denacionalizaciji, lastninjenju in teh stvarih, ki še vedno niso razčiščene, burijo pa duhove na eni in drugi strani.

»Sem pristaš tistih, ki zagovarjajo tezo, da naj ima zemljo tisti, ki jo obdeluje, nikakor pa naj ne bi bila predmet malverzacij, podtikanj in drugih negativnih pojavov, na koncu pa bi ostala neobdelana...«

Branko zna ceniti zemljo ter kmeta, a tudi delavca za strojem, saj je bil tudi sam 10 let zaposlen v žalski Strojni, preden se je odločil ostati doma in začeti z intenzivno prirejo piščančjega mesa.

»Mislim sem, da bo delo na domači farmi lažje, vendar sem kmalu spoznal, da brez delavnih in zagnanih rok ni mogoče ničesar opraviti. Tudi za pritisk na gube so potrebne roke. Sicer pa reja, kakršna koli je že, zahteva celega človeka. Prostega časa si ne moreš vzeti, kadar bi se ti zahotelo, saj živali zahtevajo svoje. Tudi dohodek ni takšen, kot sem mislil da bo, vendar mora biti človek tudi s tistim, kar ustvari, zadovoljen...«

Branko je pogodbeno vezan na Jato – Žalog Ljubljana. Pravi, da so odnosi korektni in da se nima kaj pritoževati. Jezi pa ga, da rejci niso plačani tako, kot bi si zaslužili, še zlasti pa ob dejstvu, da kot potrošnik večkrat preplača odkupno ceno.

Asfaltna cesta – velika pridobitev

Branko je nedvomno človek dejanj in ne samo besed. Kot uspešen gospodar se ozira v prihodnost. Načrtov ne manjka. Gradijo ogromen silos, precej daleč pa je tudi z gradnjo nove hiše, ki mu bo omogočila lastno družinsko življenje. Ob vsem tem pa je še družbeno aktiven v krajevni skupnosti Tabor, pomembna zmaga pa je bila izbojevana z asfaltiranjem ceste v dolžini 800 metrov, saj je kot predsednik režijskega odbora dal vse od sebe, da je ta projekt uspel.

»Vesel sem, da je zdaj vse to za mano, če pa bi bilo treba, bi se ponovno lotil te naloge, saj sem s tem asfaltom tudi sam veliko pridobil. Akcija je trajala približno pet tednov. V tem času smo pripravili cesto za položitev asfalta ter zbrali 310.000 dinarjev. Trije kmetje smo opravili 436 traktorskih ur, vseh ur, ki smo jih opravili člani sedmih družin, pa je bilo 1480. Finančno pa so nam prispevali na pomoč Jata Žalog, Mešalnica Žalec in pa občina Žalec, ki je prispevala 200.570 dinarjev. Tisto, kar je še manjkalo, pa je pokrila KS Tabor.«

Florjanovi ne poznajo počitka. Delo na kmetiji je njihovo življenje in drugačnega si niti ne zamišljajo. Prav to pa jima omogoča dosegati takšne rezultate, ki jih uvrščajo v sam vrh pridelovalcev mesa. Zaželimo jim, da še naprej dosegajo dobre rezultate v prireji mesa in na drugih področjih, saj bodo s tem prispevali k samooskrbi Slovenije, ki trenutno še ni tolikšna, da bi lahko pokrila vse svoje potrebe. Za samostojnost in neodvisnost male države pa je to ključnega pomena. Pa srečno in še veliko uspeha pri delu, Florjanovi.

Danko Naraglav

BRANKO LEŠNIK – MLADI KMET IZ HRAMŠ

S krčenjem gozda do obdelovalne zemlje

Idilična vasica Hramše, o kateri s toliko ljubezni govorijo tudi stih Anke Krčmarjeve, nas je pričakala v soncu. Ustavimo se na dvorišču domačije mladega kmeta Branka Lešnika, moža, ki je tu našel svojo družico in se skupaj z njejimi starši podal na trnovo pot hribovskega kmeta. Ljubezen do zemlje in živine ga je povsem prevzela, tako da tudi rezultati niso mogli izostati. Ob stari, sicer etnografsko nadvse zanimivi hiši, stojita nov hlev in stanovanjska hiša, sad Brankove zagnanosti in prepričanja, da je tudi tu, v strminah med griči, lahko lepše, boljše in človeka vredno življenje.

Namen našega obiska je bil tudi kaj več zvedeti o obsežnem in zahtevnem delu, ki je sprožil pri nekaterih ostrah nasprotovanjih, pri drugih pa val občudovanja. V mislih imamo krčenje okrog dva hektara gozda slabše kvalitete in spremenjjanje te površine v pašnike. Prav to naj bi Branku in njegovi družini omogočilo boljše pogoje kmetovanja in napolnilo hlev z živino ter prašiči. »Za ta korak sem se odločil skupaj z ženo in njenimi starši že pred tremi leti, vendar smo to zaradi velikih nasprotovanj Gozdnega gospodarstva realizirali šele letos. Naša kmetija premore vsega skupaj le sedem hektarov zemlje, večina le-te pa je težka za obdelovanje, saj je po-

nekod tako strmo, da bi skorajda moral biti privezan. Za razliko od travnatih površin pa je bil ta del gozda, ki sem ga izsekal, zelo položen in primeren za strojno obdelovanje. Ker je bil že precej izsekan in poln dreves slabše kvalitete, ni bilo kaj dosti razmišljati. Vedel sem, da me čaka težko delo, vendar sem sedaj izredno srečen in zadovoljen, saj vem, da trud ni bil zaman...«

Če nas občutki ne varajo, lahko rečemo, da je Branko umen gospodar. Že samo dejstvo, da je nekaj najbolj strme zemlje, ki je bila za obdelavo najtežja, prodal za vikende in z izkupičkom postavil hišo in hlev, pove precej. Časi, ki jih je Branko preživljal, pa so bili vse prej

Branko Lešnik

kot rožnati. Verjetno ga je tudi to naredilo odločnega in neizprosne. S priokusom grenkobe in skozi zobe pravi, da je imel s KZ Petrovčev začetku svojega kmetovanja

nja pogodbo za 100 pitancev – svinj, vendar bi ga ta posel skoraj stal kmetijo. Pravi, da so oni svoje »pokasirali«, njemu pa zaradi plačila dolgov ni preostalo drugega kot prodati nekaj zemlje in traktor. Sedaj je to že daleč za njim, vendar ostaja izkušnja kot opomin. Pravi, da gre osel samo enkrat na led.

Z Brankom se odpravimo na veliko delovišče, ki je bilo v minulih mesecih videti kot mravljišče pridnih in delovnih rok. Sedaj je na vrsti buldožer, ki bo izruval šore in zgledil zemljo. Potem bo potrebno še posejati travo in počakati, da travnik ozeleni. Drugo leto pa bo Branko s traktorjem in ustreznimi priključki že žel sadove svojega dela.

»Sedaj, ko je skorajda že vse za mano, šele verjamem, da mi je uspel ta velik zalo-

gaj. Toliko je bilo nevšečnosti, da bi včasih najraje vrgel puško v koruzo, vendar sta bili volja in želja le močnejši...«

Dela in stroškov ni manjkalo, nekako so se pokrivali s prodajo lesa, ki je šel pretežno za drva. Kot pravi Branko, mu je nekaj še ostalo, to pa bo porabil za plačilo buldožerskih ur. Vesel bo, če se bo računica izšla, saj bo potem štart bistveno lažji. Če bo vse po sreči, bo že prihodnje leto v Brankovem hlevu najmanj pet krav in kakšnih dvajset svinj.

Hramše in domačijo mladega kmeta Branka Lešnika zapuščamo s prepričanjem, da mu bo še marsikaj uspelo. Zagotovilo za to pa so njegova mladost, skrbna žena in ljubezen do zemlje in kmetovanja.

D. Naraglav

V Žalcu razdeljujejo napotnice

V mesecu juniju 1991 je Mladinski servis Velenje v Žalcu odprl Razdelilnico napotnic, ki posluje na Delavski univerzi (stara osnovna šola) v pisarni Liberalno-demokratske stranke Žalec. Kmalu so organizacije in podjetja javili potrebo po delavcih in s tem je bila dana možnost zaslužka dijakom in študentom v šolskem in bližajočem se počitniškem času.

V času počitnic je veliko dijakov in študentov iz žalske občine dobilo možnost zaslužka. Trudimo se, da bi lahko čim večkrat pomagali. Plačilo dijakom in študentom je nakazano takoj, ko delodajalec poravna svojo obveznost.

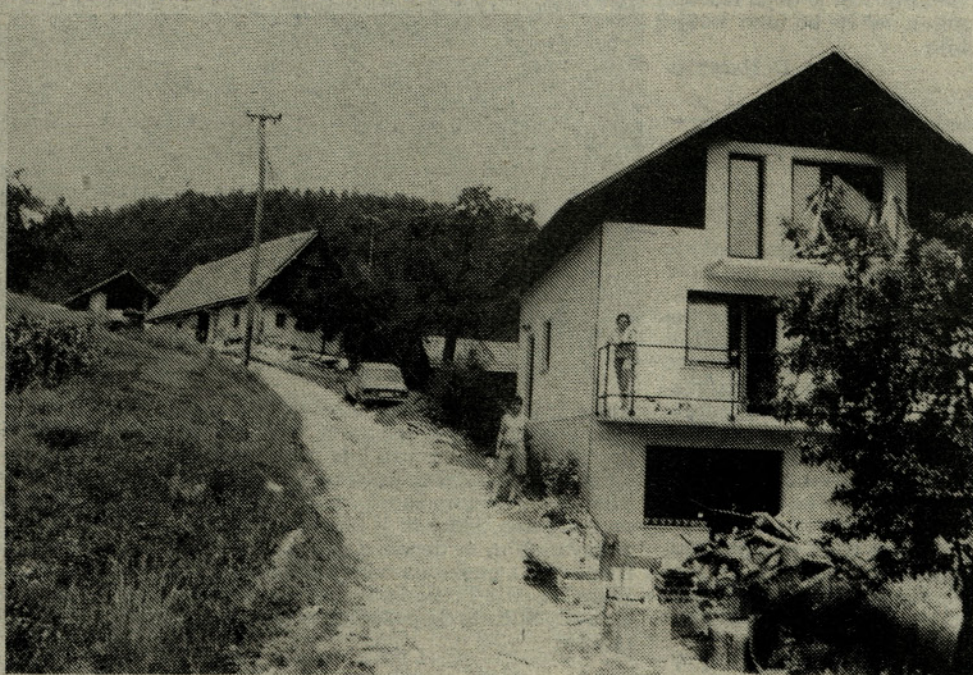
Ob tej priložnosti pozivamo vse organizacije, podjetja in zasebnike, da se obrnejo na nas, če potrebujejo pomoč pri kakršnem koli delu.

Občane občine Žalec obveščamo, da lahko dobijo pomoč dijakov in študentov za različna opravila (pomoč pri delu, spravi drv in premoga, čiščenju, za inštrukcije, varstvo otrok, ...).

Posebej pa apeliramo na zasebne podjetnike in obrtnike, da se obrnejo na nas (do sedaj ste se bolj malo, kar si razlagamo kot neinformiranost o našem obstoju in delovanju), kajti opravila dijakov in študentov preko našega servisa gredo v vaše materialne stroške. Provizija našega servisa pa je še vedno najnižja in znaša samo 9%.

Obrnite se na naš naslov: LDS ŽALEC, Ulica Ivanke Uranjek 6 ali nas pokličite po telefonu 714-216, vsak delavnik od 6.00 do 14.00 ure.

Klavdija Kač

ŽENSKI IN MOŠKI
FRIZERSKI SALON

HARDY

SAŠA KRAJŠEK

ŽALEC,
Šlandrov trg 34

Odperto: od 6. do 19. ure,
sobota od 6. do 13. ure

**DA BOSTE VŠEČ SEBI IN DRUGIM...
NOVO!**

Se pripravljate na svečani dogodek in vam je dragocena vsaka minuta?
Pomagali vam bomo in vas prišli urediti na vaš dom.
Samo pokličite nas: 063/711-564 ali 712-319.

Za zaupanje se zahvaljujemo!

Uspešnih štirideset let

Savinjski magazin sodi med tiste delovne organizacije, ki so v svojem obstoju preživljale težke in uspešne trenutke. Lahko bi rekli, da se za preživetje lahko zahvalijo prav tisti savinjski trmi, s katero so zaposleni zagovarjali obstoj tega trgovskega podjetja. Nastalo je po sklepu leta 1951 iz tedanjih nabavno-prodajnih zadrug, s skromnim inventarjem in v malih nesodobnih lokalih. Preživelo je ničkoliko reorganizacij, združevanj in razdruževanj. Med največje lahko prištejemo združevanje, ko so se jim pridružili Sloga Prebold, Dom Žalec, Savinjsko trgovsko podjetje Polzela ter trgovsko podjetje Me-

nina Vransko in kmalu zatem še Zaloga laškega piva Polzela, Gostinsko podjetje Hmeljar Žalec ter Gostinstvo Braslovče. Sledile pa so integracije z Namo, pozneje z Merxom, ki pa niso dolgo trajale in niso dale zaželenega učinka.

Kljub težavam pa je kolektiv znal oceniti potrebe ter začel graditi nove prostore. Tako je leta 1977 zgradil Blagovnico v Šempetru, čez štiri leta na Polzeli, tri leta zatem v Preboldu, leta 1987 pa Savinjsko v Žalcu. Poleg tega pa je posodobil vse trgovine v občini. Tudi v letošnjem letu je prenovil poškodovano poslovalnico v Zabukovici, te dni pa so odprli prenov-

ljeno manufakturo v Žalcu. Zaposleni si prizadevajo, da bi z večjo kakovostjo povečali poslovnost ter tako zadovoljili svoje zveste potrošnike. Ob letošnjem štiridesetletnem jubileju so za svoje potrošnike organizirali nagradna žrebanja in se jim tako oddoljujejo za njihovo zvestobo.

S tem pa želijo dokazati, da je zapis v njihovem znaku »Za vsakogar nekaj« upravičen. Ob jubileju jim čestitamo tudi mi.

Posodobljena in bogato založena Manufaktura v Žalcu (na posnetku) privablja številne obiskovalce.

ij

Ob prazniku v nove prostore

V nove poslovne prostore v Kardeljevi ulici se bo v okviru praznovanja občinskega praznika vselila Ekspozitura Splošne banke Celje, ki deluje v okviru Ljubljanske banke.

Doslej je poslovala na Šlandrovem trgu 23 v prvem nadstropju, delno pa nad SDK. Kot nam je povedal direktor Ekspoziture Franci Tratar, je to ena redkih bank, ki je imela tako neprimeren dostop do prostorov, če upoštevamo, da so stranke tudi starejše in invalidne osebe. Splošna banka Celje je doslej vlagala v modernizacijo ostalih enot, tako da je žalska ekspozitura prišla šele sedaj na vrsto. Pri tem ne gre prezreti dejstva, da pokriva področje od hrvaške meje na vzhodu do Solčave na zahodu. Novi poslovni prostori bodo sodobno opremljeni odprli pa jih bodo 2. septembra.

Ob tej priložnosti so izdali publikacijo o razvoju bančništva in posojilništva na širšem celjskem območju, ki jo je pripravil A. Vičević, dober poznavalec razmer na bančniškem področju.

I.J.

Od gradbeništva do trgovine in gostinstva

Ob poplavi novih trgovin, gostišč in drugih lokalov, ki jih je sprožila liberalizacija na področju zasebnosti in podjetništva, se le malokdaj vprašamo, kaj so bili ti podjetniki, preden so se podali na pot zasebnosti. Mnogi so šli v dejavnosti, ki so izven njihovega poklica, za katerega so se šolali. Tudi naš današnji sogovornik, inženir gradbeništva Romih, je med slednjimi. Tisti, ki zahajate na kegljišče, v trgovino ali bife ob kegljišču, ga že poznate, ostalim bralcem pa ga predstavljamo danes.

Roman Romih je zanimiv človek, deluje skromno, vendar bi dejal, da se spozna na posel, za katerega se je odločil.

Temu primeren je tudi rezultat. Še pred letom dni bi lahko Romana srečali v celjskem Gradisu, vedno slabši položaj v gradbeništvu pa ga je pripeljal med zasebne trgovce in gostince. Roman je rojen Celjan, sedaj pa živi v Kampilah, kjer si je zgradil hišo. Je oče dveh otrok, starih sedem in devet let. Kot pravi, ves prosti čas, ki pa ga ima zelo malo, posveča družini.

Sediva za mizo v njegovem bifeju in razglabljava, kako se je lotil tega dela. »V osnovi je za to kriv nestabilen položaj v gradbeništvu, po drugi strani

pa v družbenih ali državnih službah nisem videl prave stimulacije, hkrati pa je bil to tudi izziv za preverjanje lastnih sposobnosti na vse bolj aktualnem področju zasebnosti. Moram reči, da sem kar zadovoljen, čeprav zaradi splošne krize ne morem reči, da je idealno...«

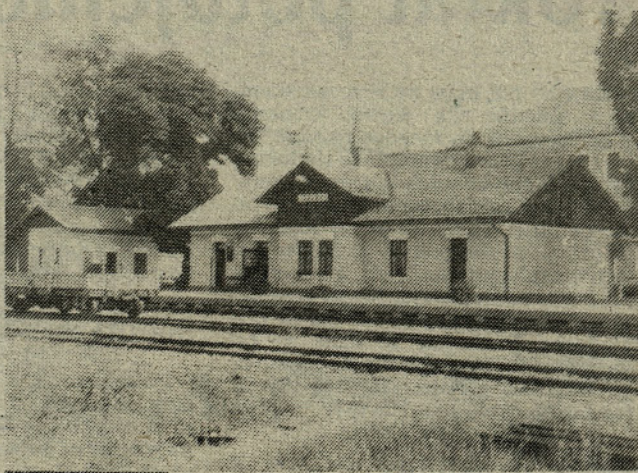
Roman Romih je z najetjem kegljišča, bifeja in odprtem trgovino, ki je več mesecev poslovala 24 ur na dan, naredil zanimivo poslovno potezo. To se nanaša zlasti na trgovino, ki je zaradi nočnega obratovanja bila nekaj posebnega v naši občini. Če ne bi prihajalo do pritožb zaradi kaljenja nočnega miru, bi bila trgovina še vedno odprta celo noč, saj kupcev tudi v tem času ni manjkalo. Trgovina je sedaj odprta do 23.00 ure, zjutraj pa jo odprejo ob 5.30 uri. Kupci so prihajali tudi iz Celja. Ljudje so ponoči kupovali vse mogoče, še največkrat pijačo. Enkrat pa je kupec iz Štor sredi noči prišel iskat celo mleko v prahu.

Roman Romih skorajda ne pozna počitka. Vpet je med trgovino, bistrojem in družino, ki tudi zahteva svoje, saj denar za življenje ne more biti popolno nadomestilo za očetovo skrb in ljubezen. Ves prosti čas je namenjen družini in otrokom. »...Zelet bi početi še marsikaj, vendar zadnjih deset let, ko smo gradili hišo, za to ni

Sto let Savinjske proge

Že pred dobrimi stodvajsetimi leti se je porodila zamisel o povezavi Velenja in Celja. Tedaj sta Kleinsiewich in ing. Miha Vošnjak progo izbrala, vendar je zaradi pomanjkanja denarja ostala le želja.

Leta 1888, ko je dobro zaživel rudnik v Velenju, je tedanji lastnik Daniel von Lapp skupaj z Edvardom Kleinsiewichem začel graditi progo, vendar brez dovoljenja. Za izgradnjo se je navdušil še tedanji avstroogrski cesar Franc Jožef in čez leto dni je bilo izdano dovoljenje za gradnjo. Vendar so leto dni zatem spet sprejeli zakon, s katerim so prepovedali gradnjo proge privatnikom in tako je izgradnjo prevzela avstroogrška državna železnica. Vendar tudi to pot ni teklo gladko. Po zakoličenju pomladi 1891 so progo zgradili le od Velenja do Žalca, ker je uprava južnih železnic nasprotovala priključitvi. Tako so blago od Celja do Žalca vozili z vozovi. 13. novembra 1891 pa je le prišlo do sporazuma in proga se je priključila na južno železnico v Celju. 27. decembra 1891 je ob 8. uri odpeljal

prvi vlak v Velenje, kamor je prispel ob 11. uri. Od tedaj je vsak dan vozil vlak dvakrat na dan v obe smeri in se srečeval v Rečici ob Paki, kakor se je tedaj imenovalo današnje Šmartno.

V okviru praznovanja občinskega praznika bo tudi proslava 100. obletnice Savinjske proge. Na proslavi bodo sode-

lovali poleg Železniškega gospodarstva in SO Žalec še godba na pihala železničarjev iz Zidanega Mosta, mladinski pihalni orkester iz Žalca, folkloristi ter občani, zlasti železničarji. Prireditve bo 14. septembra ob 11. uri na postaji v Žalcu.

IJ

Težji položaj delavcev

Upanja, da bo morda jutri bolje, pri mnogih ljudeh že dolgo ni več. Mnogi postajajo apatični, vdani v usodo in brez prave volje do življenja. Kriza, ki jo morda lahko primerjamo s tisto v prvih letih po vojni, je vse hujša in se kot pijavka zajeda v pore celotne družbe. Pri tem pa jo najbolj občutijo delavci v tovarnah, brezposelni in tisti, ki v podjetjih zasedajo najnižje ovrednotena delovna mesta. Njihove plače so veliko pre-

majhne, saj ne omogočajo niti minimalnega obstoja. Zmanjkuje jim denarja za živila; nova oblačila in obutev pa so za marsikoga samo še pobožna želja.

Vsak dan smo priče zgodbam, ki govorijo o revščini vedno širšega kroga prebivalstva. Zaradi stečajev, pomanjkanja dela, nepravilne gospodarske politike je vse več brezposelnih. Socialna politika ni učinkovita in tako mnogi iščejo odgovor na vprašanje, kako preživeti na občinskih svetih ZSS Slovenije. Tu poskušajo pomagati, kolikor se pač da, vendar je to le kaplja v morje. Res je, da so mnogi veseli, da imajo vsaj službo, vendar to veselje ne bo dolgo, če z zaslužkom ne bodo mogli kupiti najosnovnejših živil. Ker je tu jesen, ki prinaša kup nepredvidljivosti na vseh ravneh, optimizma pač ne more biti.

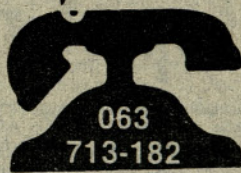
Tudi Fanika Vrabčič iz Žalca, s katero smo se spoznali v prostorih sindikata v Žalcu, je vsa obupana in se boji jutrišnjega dne. V denarnici ima le še 1800 dinarjev. Ko bo plačala še stanovanje, pa ji bo ostalo le še borih 700 dinarjev. Za minuli mesec je prejela 4800 dinarjev plače, ker pa ima nekaj kredita, so ji izplačali samo 3600 dinarjev. Ko je plačala vse položnice, razen stanovanja, pa ji je

ostala v denarnici že prej omejena vsota 1800 dinarjev. Kaj prida ji ne bo mogel pomagati niti mož, ki je prejel 2800 dinarjev, saj ima tudi on nekaj kredita. Preživljati pa morata tudi 19-letno hčerko, ki je brezposelna in ne prejema pomoči.

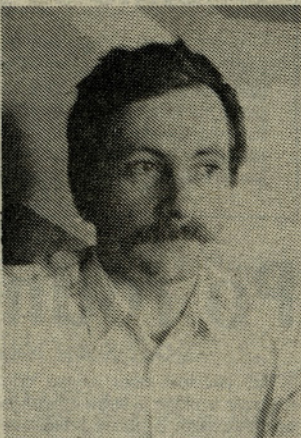
Podobnih primerov, kot je Fanikin, je še veliko, žal pa ni pričakovati, da se bo to število zmanjševalo, nasprotno, vedno več jih bo. To pa bi moral biti signal vsem, ki kakorkoli kreirajo socialno politiko. Tudi gospodarstveniki in vodilni v podjetjih bi morali misliti tudi na to. Nezaдовоľjen delavec je slab delavec, lačen pa, revolucionaren, saj ve, da nima kaj izgubiti.

D. Naraglav

POGOVOR
V STISKI

ponedeljek in petek
od 18. do 21. ure

Roman Romih

bilo prave priložnosti niti denarja. Sedaj, ko smo v tem poslu, stanje ni bistveno boljše, upam pa, da se bo sčasoma vse skupaj le nekako ustalilo in da bo potem čas tudi za kakšne izlete, šport in še kaj, za kar smo vsi skupaj doslej bili prikrasani...«

Za najetje prostorov Hmezdovega gostinstva in turizma Žalec mora Roman plačevati najemnino, hkrati pa tudi zagotavljati plačo sebi in še sedem drugim zaposlenim. Da mu to uspeva, si lenarjenja ne more privoščiti. Pravzaprav je ujetnik časa, kar pa velja za vse zasebnike, ki imajo trgovine.

Najino kramljanje ni bilo dolgo. Romana so čakale nove obveznosti, mene pa prav tako. Čas, ki sva ga porabila, je zadoščal le za popitje kavice, vendar pa je bil dovolj dolg, da smo spoznali, da brez dela ni medu, še najmanj pa v dejavnosti, ki se je lotil naš sogovornik.

Darko Naraglav

Ponudba se širi

Preurejena notranost priljubljenega nakupovalnega centra številnih Savinjanov Gala v Šempetru nas je prejšnji mesec presenetila. Drugačna razporeditev polic, več svetlobe in številni cvetlični aranžmaji ter prijazni prodajalci nam dajejo vtis domačnosti in priljubljenosti. Prodajalno odlikuje zares bogata ponudba delikatesnih izdelkov, mlečni izdelki Mlekarnice Kranj so zelo kvalitetni in bistveno cenejši, peštra pa je tudi izbira sadja in zelenjave (na sliki). Na obisku smo izvedeli, da imajo že sedaj široko izbiro trajnih kruhov Klasja Celje in dnevno svežih kruhov. Zanimivo je, da je prodajalna odprta ob sobotah in nedeljah. V predšolskem času imajo zvezke in ostale šolske potrebščine cenejše tudi do 40 odstotkov. Prodajajo pa tudi tekstilne izdelke, drobne gospodinjske aparate, steklo, porcelan, keramiko, posodo in čistila. Pridite v Galo Šempeter, ne bo vam žal!

EP

Kaže, da bo dobra letina

Na plantazah sadjarstva Mirošan, po besedah direktorja DO dip. ing. Vida Korberja, kaže, da bo letina dobra. Če do obiranja jabolk za ozimnico ne bo kakšnega neurja ali toče, bodo pridelali približno 2300 ton jabolk. Tudi kvaliteta bo dobra. Trenutno imajo v polni rodnosti okrog šestdeset ha, petintrideset ha pa je deloma v pripravi, nekaj je enoletnih, dvoletnih in triletnih nasadov. Z insekticidi so letos škropili le dvakrat, in to z blagimi, saj tistih, ki spadajo v prvi in drugi nevarnostni razred, ne uporabljajo več, medtem ko za zaščito uporabljajo organske fungicide in žveplene pripravke, ki so praktično neškodljivi, tako da število škropljenj sploh ni več pomembno, temveč je treba upoštevati škodljivost pripravkov.

Letos bodo več deset ton jabolk izvozili, in sicer v Belgijo in Nemčijo.

tt

S SAVINJČANOM IN KOMPASOM PO EVROPI

Tokrat potujemo v Lichtenstein

Ko smo bili maja na Nizozemskem, smo sklenili, da jeseni krenemo v Lichtenstein in njegovo okolico. To bo izlet za prave popotniške sladokusce. Ker je število udeležencev omejeno na 45, vam priporočamo, da s prijavi pohitite. Tudi tokrat bo Kompas pripravil presenečenje z žrebanjem treh brezplačnih potovanj, izžrebali pa jih bomo na avtobusu. Mi pa pripravljamo še marsikaj zanimivega in privlačnega. Pridružite se nam, ne bo vam žal. Prijave zbira Kompasova poslovalnica v Žalcu (tel. 711-455) in naše uredništvo (tel. 711-433).

Petek, 4. oktober

Odhod iz Žalca (hotel Golding) od 24. uri z modernim turističnim avtobusom (mini bar, video, WC). Vožnja na mejni prehod Karavanke. Po opravljenih carinskih formalnostih nadaljujemo potovanje mimo Beljaka, Špitala ob Dravi, Salzburga, Münchna do Ul-

ma. Ogledali si bomo mestne znamenitosti: katedralo z najvišjim zvonikom na svetu (161 m), mestno hišo, staro mestno jedro ob Donavi. Seveda bomo skočili tudi v slaščiarno, saj Ulm slovi kot slaščiarsko mesto.

Nadaljevanje vožnje do lichtensteinskega mesta Schaan, kjer bomo gostje gospe Gele. Večerja in prenočišče.

Sobota, 5. oktober

Po zajtrku ogled kneževine Lichtenstein, nato vožnja do Bodenskega jezera in sprehod po Konstanci, nemškem mestu, ki ga krasijo starinske stavbe, stolnica iz 11. stoletja, koncilski stavba itn. Nadaljevanje potovanja do cvetličnega otoka Mainau in daljši postanek za ogled tega slovitega parka (limonovci, pomarančevci, orjaška tropska drevesa, rastlinje z vseh koncev sveta).

Popoldne se bomo odpeljali do slapov Rena pri Schaffhausnu, od tam do

Züricha in si ogledali mestne znamenitosti. Proti večeru vrnitev v hotel. Večerja in prenočišče.

Nedelja, 6. oktober

Po zajtrku dveurna vožnja do Innsbrucka na Tirolskem. Ogled mestnih znamenitosti, predvsem cerkve z brokastimi kipi Petra Vischerja na grobu Maksimiljana I.

Nato bomo nadaljevali vožnjo skozi osrčje avstrijskih Alp, skozi predor Felbertauern do Lienza ter dalje do Špitala, Beljaka... do doma.

Cena tridnevnega izleta je 330 DEM (plačljivo v dinarski protivrednosti po deviznem tečaju ljubljanske borze). Izlet lahko plačate v treh obrokih: 1. obrok v znesku 100 DEM do 5. septembra (s tem zneskom je potrjena prijava), 2. obrok v znesku 100 DEM do 3. oktobra in zadnji obrok v znesku 130 DEM do 3. novembra 1991.

S POTEPA PO ISTRI

Slovenski barba iz Poreča

Tudi letos, kljub vsem strahovom, ki krožijo po hrvaški in kljub vedno prazni denarnici, sem se v začetku julija odpravil na potep po Istri. Rad bi videl, če je morje še vedno tako modro in če ga tudi letos krasijo alge. In tako sem pristal v Poreču, kjer sem nstrgal toliko denarja, da sem se zavlekel v hotel z bazenom, ker plavati v morju ni bilo mogoče. Imel sem prav – morje je bilo polno alg. Med potepi po Poreču pa sem spoznal nekaj prav prijetnih ljudi. Najprej sta tu Đani in Toni, kasneje pa sem srečal človeka, ki bi vam ga rad predstavil. Dame in gospodje: **Drago Dolinšek.**

Drago je pred desetletjem končal šolo za modnega oblikovalca v štajerski prestolnici Mariboru. Po končanem vojaškem roku pa je odšel k svoji strici, ki ga je povabil na jahto, kjer naj bi delal kot mornar. In ko je prišel na barko, je dejal: »Vidiš stric, to je tisto, kar bi rad vedno počel.« In res je morje zaznamovalo Dragovo življenje, saj sedaj že nekaj sezon prevaža turiste s svojo barko, ki jo ima zasidrano v pristanišču v Poreču.

Kakšni so bili tvoji začetki?
»Začelo se je tako, da sem šest let delal kot mornar na stricovi ladji. Tam sem se tudi naučil vsega tistega, kar pomorščak potrebuje za plovbo z jahto. Po tem času sem spoznal, da sem sposoben nadaljevati kariero sam. Tako sva s prijateljem leta 1986 kupila 12,70 metra dolgo barko; skupaj sva delal eno sezono, nakar sva se razšla. S prihranki sem

si kupil enajst metrov dolgo ladjo in z njo vozil tri leta. Pred štirimi meseci pa sem kupil to veliko ladjo, ki je bila namenjena za ribolov, vendar nikoli ni služila temu namenu. Dolga je 15,50 metra in je predelana v turistično ladjo.«

Sedaj si v Poreču?
»V Poreču živim in delam že skoraj deset let; živim samo od tega, kar zaslužim s svojo barko. Včasih sem bil obrtnik, sedaj pa sem solastnik mešanega podjetja, ki se ukvarja s turizmom in gostinstvom. Predvsem s turizmom. Tako sedaj prevažam turiste na relaciji Poreč-Vrsar, kjer se ustavimo za dobre pol ure, nato nadaljujemo plovbo proti Rovinju, kjer imamo dve uri časa za kosilo, nato pa se zapeljemo do Rdečega otoka, kjer se je možno kopati v čisti morski vodi. Zapeljemo pa se tudi v Limfški kanal, kjer si lahko potniki ogledajo znamenito piratsko pečino.«

Letos voziš vsak drugi dan.
»Zaradi politične situacije je v Istri letos veliko manj gostov. Lansko in predlansko sezono sem vozil vsak dan, letos pa se ne izplača. Je pa zanimivo, da so se letos za izlete po morju odločili domači gostje. Res je sicer, da drugih skoraj ni, vendar me preseneča kulturna raven in zanimanje, ki jo za take vrste zabave kažejo predvsem slovenski gostje.«

Na palubi imaš pripeto novo slovensko zastavo. Zaradi komercialnega uspeha ali je kakšen drug razlog?

»Oh ne, nobenega komercialnega namena nimam s tem. Moram povedati, da sem bil strašno vesel, ko sem pred dnevi dobil to zastavo iz Domžal. Res je, da že deset let ne živim več v Sloveniji in je Poreč moj kraj, res je, da je Slovenija blizu, vendar me zastava spominja na domaćijo. Počutim se čustveno bogatejši, zastavo pa sem izobesil iz enega samega razloga: ker sem Slovenec, se čutim Slovenca in imam rad Slovenijo.«

Slišal sem, da daješ tudi deset procentov od cene vozovnice za prizadete v vojni v Sloveniji?

»Ja, tudi to je res. Ko bomo zbrali denar, 25 din dobimo od ene vozovnice, ga bomo nakazali na račun Rdečega križa Slovenije. Če ne morem drugače, bom pa vsaj tako pomagal. Prav pa je tudi, da se del denarja, ki ga zaslužim, vrne v Slovenijo. Moji glavni gostje na izletih so namreč ravno Slovenci.«

Z Dragecem, kakor ga kličejo prijatelji, sva se pogovarjala še o marsičem: o vojni, politiki, potapljaštvu, morju... Vse to je bilo lahko, saj je izvrsten sogovornik. In da ne bo pomote, govorila sva slovensko. Sedaj, ko sem doma, sem trdno prepričan, da, če se bom še kaj potikal okoli Poreča, zanesljivo poiščem Draga Dolinška, slovenskega barbo, in se popelem z njegovo barko. Iskreno pa izlete z njim priporočam tudi vam.

Drago Kumer

Brane Lobnikar

HOTEL PREBOLD

Bo Interclub res treba zapreti?

Ne vem več, kolikokrat ste že mogli prebrati sedaj že znameniti pregovor, da je Slovenec najbolj srečen takrat, ko sosedu krava crkne. Pregovor na slovenska nevoščljivost ima verjetno prste vmes tudi v tem primeru. Namreč: pred kratkim je skupina sposobnih poslovnežev v Hotelu Prebold najela spodnje prostore in v njej uredila diskoteko ali nočni klub, kakor pač hočete. Le-ta je z dobrim delom, gostovanjem resnično dobrih glasbenih ansamblov ter spretnimi marketinškimi potezami postal eden najbolj obiskanih in znanih tovrstnih krajev v Sloveniji.

V Interclub je začelo zahajati vse več ljudi in do pred mesecem dni je bilo vse v redu. Potem pa, naj mi bo odpuščen, če se motim, je prišla v Hotel

Prebold njegova nova lastnica oz. najemnica. In če nič drugega, ji moram očitati nepoznavanje mladoletniške psihologije. Tiste mladce, ki so do takrat dolgo vrsto let lahko posedali na stopnicah pred vhodom v hotel in na hotelski ograji, je urno potegnila za roke, jim širokosrčno plačala kokakolo, potem pa jim zabičala, da jih ne sme nikoli več videti sedeti na stopnicah ali na ograji. Tja je postavila cvetlične lončke in glej ga vraga: ti nevaležni preboldski mladci so ji polomili in potrgali vse rože. V Interclubu pa je bila še vedno gneča in vedno več ljudi je prihajalo. Plesi v zgornjem nadstropju pa so trpeli za kroničnim pomanjkanjem obiskovalcev. Razbite so bile še šipe, razbita je bila še kakšna »pirovska flaška«, zlonamernež je polomil

nekaj zunanjih vzvratnih ogle dal (vprašanje je, ali iz objestnosti ali pa po naročilu), dvakrat do trikrat so prišli policisti in konec. Pritoževati so se začeli v bližini živeči krajan, pritoževala se je nova najemnica hotela, policisti niso mogli vedno priteči, ko je kak najstnik razbil pivovsko steklenico in na nekem sestanku so se dogovorili, da bo treba Interclub zapreti ali pa mu omejiti odpiralni čas. Interclub je tako postal vir vsega zla.

In zopet se je pokazalo neznanje naših vrlih poznavalcev mladine. Le ti namreč mislijo, da je treba vse lokale zapreti ob prvem mraku, saj mora mladina zgodaj v postelje, da lahko drugi dan uspešno gradi novo domovino in da med tem ne počenja družbi škodljivih stvari: kot so razbijanje pivov-

skih steklenic in trganje tujih cvetlic. In ti nesposobneži, naj se oglasijo in ugovarjajo, bodo verjetno to čez mesec ali dva na podlagi statističnih podatkov porasta policijskih intervencij ter negodovanja krajanov tudi storili. Interclub bo omejil svoje delovanje, postal bo zopet drugorazredna beznica, gostov ne bo ne doli ne gori, krajan pa bodo lahko mirno spali spanje pravičnega. Prebold bo zopet postal od Boga pozabljen dolgočasen kraj, postal bo slovenski Twin Peaks, ki ga bo v časopisne vrstice in v zavest ljudi, da ta kraj pod Žvajgo sploh obstaja, spravil le kak velik in gnusen zločin. Do tedaj pa bo za razbijanje steklenic in škodoželjno lomljenje ogleda v Preboldu zadostoval lokalni šerif.

Brane Lobnikar

Dobimo se pri...?

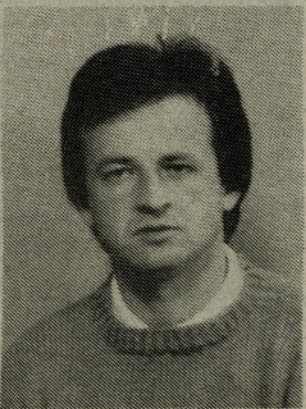
V teh dneh je vse več kolesarjev rekreativcev, ki se na poti iz Celja, Velenja in Žalca vozijo po mirni cesti mimo lične brunarice pod Trjem v bližini Grmovja. Petretovi so prišli na zanimivo idejo in se odločili, da bodo kolesarjem in seveda tudi drugim ponudili okrepčilo, kar se po naporni poti še kako prikaže. Odpiralni čas ni omejen, kadarkoli se boste ustavili, boste postreženi.

Klepet na bazenu

Poletje je čas, ko nas pot pogosteje zanese na obrežja rek, jezer in tudi k bazenom. Jaz sem se napolnila na bazen v Preboldu, ki je letos prav prijetno urejen. Ima tudi novega lastnika, in sicer Mira Ivišino- viča, ki sem ga poprosila za kratek klepet o bazenu. Takole mi je povedal: »Letošnja sezona je enaka prejšnji, saj je tudi letos opravilo plavalni tečaj okoli petsto neplavalcev in mislim, da so bili s tečajem zadovoljni. Letos smo prenovili tudi lokal, katerega sva z Jožetom Ocvirkom skupaj z bazenom vzela v najem za deset let. Sedaj v lokalu nudimo poleg toplih sendvičev tudi pizze, na katere so otroci kar navajili, seveda pa nudimo tudi hladne napitke, ki se v vročih dneh še posebej prikažejo.«

Naj povem, da sta bazen in lokal odprta od 9. do 18. ure, vstopnina za otroke je 20, za odrasle pa 30 dinarjev. Poleg kopališča sta tudi dve pešeni tenis igrišči, ki sta vselej zasedeni, saj je članov veliko, vendar pa bodo prišli na vrsto tudi tisti, ki se bodo na novo vključili. Ura tenisa stane za člane 50, za nečlane pa 90 dinarjev. Pri delu mi pomagata tudi prijatelja in Danijel Turecki. Pa naj vam kar on pove še kaj,« je dejal Miro Ivišino- vič.

Res sem se napolnila še k Danijelu, ki mi je povedal, da na bazenu dela honorarno, za uro dela pa dobi 30 dinarjev. Vesel bi bil, če bi tudi naslednje leto lahko prebil počitniške dni tukaj in stregel v lokalu. Vsak dan dela od 14. do 23.30, sicer pa je dijak zdravstvene šole v Celju.

Jure Plaskar, ki na bazenu pobira vstopnino, mi je povedal, da prične delo ob 9. uri zjutraj, zaključuje pa ob 18. uri. S kopalci, predvsem otroci, doslej še ni imel težav in upa, da bo tako tudi vnaprej.

Dovolil mi je, da sem se podala med kopalce. Andreja Jesenek mi je povedala, da je redna obiskovalka bazena, da je voda topla in da rada prihaja sem.

Enako je menila tudi Andreja Lah, le da je zanjo voda malce prehladna.

Kaže, da sta nova najemnika preboldskemu bazenu in kraju vrnila poletni utrip, ki je bil kljub vojnim časom tukaj prav živahen, morda še bolj, kot bi bil sicer, saj so se številni odpovedali počitnicam na morju in jim je osvežitev na bazenu še kako prav prišla.

Klavdija Turnšek

Po rodno grudo v Podkum

Nič več kot tisoč tristo kilometrov vožnje z lepo ohranjenim limuzino. Z južne Nizozemske, v leksikonu piše Holandija, so prišli, kar pet po številu, v Sešce – stoječa s psičkom v naročju je sestra ali pa teta Jožice Novak. Nagovarjala nas je, naj se peljemo v Podkum, kjer so bili doma njeni prastarši, da dobi prgišče rodne grude.

Pot sem dobro poznal. Gremo, tante Rosi! Imam sliko,

kjer sem izkopal tisto prgišče rodne grude. Nato sem jih nagovoril, da bi šli na najvišjo zasavsko goro Kum, 1219 metrov, kjer je tudi televizijski oddajnik. Odločili smo se in gospod stric Franc nas je pripeljal v čisto pravi Podkum nad Šentjurjem. Gospodarju, kjer je »parkiral«, je dal sto guldnov, on pa je dejal, da ne ve, kako in kaj si lahko s tem denarjem pomaga. Dal nam je nekaj šilčkov pristnega bri-

njevca, stric Franc, ki je znal nekaj po slovensko, pa je gospodarju razložil, da je »golden« vreden več kot nemška marka. Tako se je omeščal, da si je solze brisal. Mi pa smo jo mahnili navzgor, na vrh Kuma.

Ker pa je bilo po dežju, mogoče po nevihti, so vsi, cela nizozemska družina, hkrati vzdihovali:

– Moj Bog, kako lepa dežela! Tudi slika je nastala, za zidom pred cerkvijo. V domu kar niso in niso mogli dojeti, da smo Slovenci tako družabna bitja. Kar naprej, ob pogledu z vrha, so ponavljali:

– Nismo vedeli, da so bili starši ali prastarši v tako lepi deželi doma!

Zato nikar ne mislimo, da so vnuki in pravnuki pozabili na prelepo slovensko gnezdece. Ob zadnji vrnitvi so s solzami v očeh kar naprej govorili: NISMO VEDELI, DA SO BILI NAŠI STARŠI V TAKO LEPI DEŽELI DOMA!

V spomin so vzeli prgišče rodne grude iz PODKUMA.

29. dan hmeljarjev, praznik Braslovč

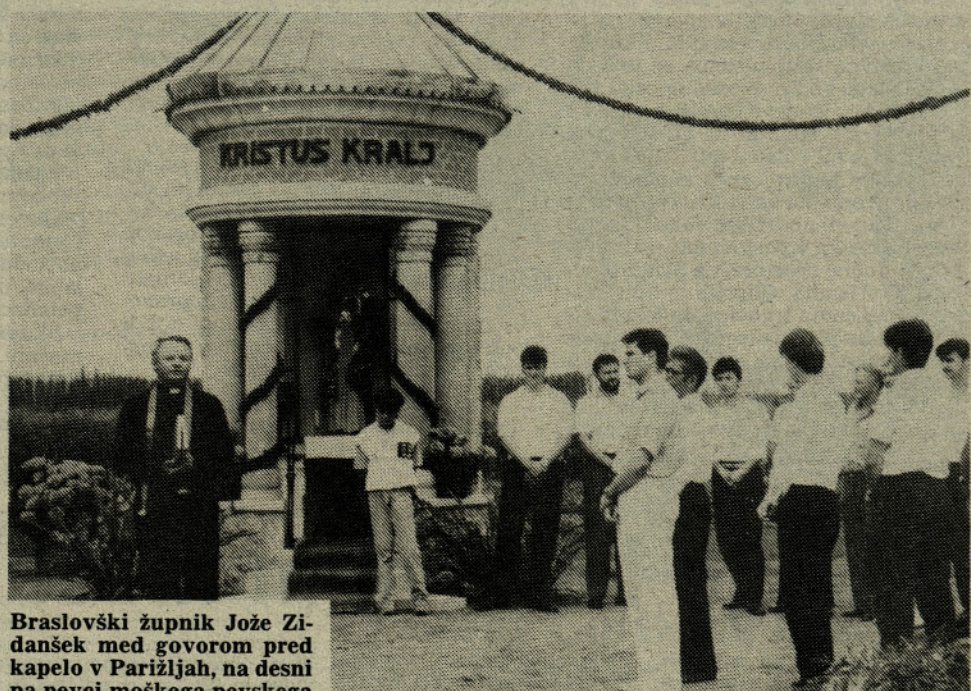
Tudi letošnje praznovanje slovenskih hmeljarjev je potekalo v dveh delih. Prvi je bil v Žalcu, kjer je bila slavnostna razširjena seja Poslovne skupnosti za hmeljarstvo Republike Slovenije. Na njej so govorili o letošnji letini in prodaji hmelja ter imenovali novega starešino in njegovo spremljevalko. Ta častni naslov si je letos pridobil Hugo Antloga iz Gotovelj in spremljevalka Marjetka Kos iz Braslovč. Nato so podelili še priznanja najboljšim hmeljarjem.

Drugi del je potekal v Braslovčah, kjer so združili odprtje obnovljene ceste Parižlje-Braslovče z blagoslovitvijo kapele v Parižljah, ki so jo leta 1938 izdelali po načrtu Franca Velikanja, takratnega višjega arhitektonskega gradbenega tehnika, zaposlenega pri Vinku Jordanu v Gotovljah. Odprli so Lovski dom v Braslovčah, izvedli so tekmovalno gasilcev, lovci pa so se pomerili v streljanju na bežečega merjasca.

Na zabavni prireditvi sta se obiskovalcem predstavila novi starešina in spremljevalka, predsednik Internacionalnega hmeljarskega biroja, Jože Brežnik pa je zbranim povedal nekaj vtisov z 39. mednarodnega hmeljarskega kongresa na Madžarskem.

Braslovčani so imeli ob tem tudi slavnostno sejo krajevne skupnosti, na kateri so podelili med drugim tudi dve republiški turistični priznanji, in sicer braslovškemu župniku Jožetu Zidanšku in Zinki Šporin.

Besedilo in foto: T. Tavčar

Braslovški župnik Jože Zidanšek med govorom pred kapelo v Parižljah, na desni pa pevci moškega pevskega zbora Braslovče, ki jih vodi Marko Slokar.

Kolikšna je cena naših življenj?

Pred letom dni smo v našem časopisu pisali o zastrupljanju s škropivi v naši dolini, kar je povzročilo precej negotovanja. Leto dni po tem so podatki še vedno zastrašujoči. Naša občina namreč kot dolina »zelene zlata« slovi po neslavnem rekordu, saj je umrljivost zaradi raka na pljučih ali v grlu neverjetno visoka. Je potem denar, ki ga dobivamo za pridelek hmelja, vreden tolikšnih življenj?

Znano je, da je že razvojna služba pri Kmetijskem kombinatu izdelala študijo drugačne proizvodnje. Porodila se je ideja o gojenju soje, ki je veliko manj zahtevna in ne potrebuje toliko škropljenja, po drugi strani pa moramo sedaj za njen uvoz odšteti precej deviz.

Postavlja se vprašanje, ali za pridelek hmelja dobimo toliko deviz, kot jih porabimo pri uvozu soje, ki ni le hrana za živino, temveč vse bolj izpopolnjuje tudi naš vsakdanji jedilnik.

Prav bi bilo, da se začnemo s tem problemom resneje ubadati, saj bi z morebitno spremembo kmetijskih kultur ne izboljšali le svojih življenjskih pogojev, ki so iz dneva v dan bolj ogroženi, temveč bi prihranili tudi devize, ki jih sedaj porabimo za uvoz soje.

Problem je nakazan; čas je torej, da se zamislijo agronomi, ekonomisti, tehnologi, medicinci, predvsem pa ZELENI, in končno ugotovijo, koliko so vredna naša življenja, ki jih sedaj tako poceni prodajamo.

IJ

Čakali ste, da se dokažemo. Morda nam boste po dveh letih našega delovanja tudi zaupali? (Za občasna srečanja ne posredujemo.) Tel.: (061) 59-364, od 8. do 10. in od 17. do 20. ure

»FORTUNA«, P.P. 348, 61101 Ljubljana

Z otvoritve ceste Parižlje – Braslovče. Odsek ceste dolg 1,2 km je sedaj širok 7 m, prej 4, in je stal več kot 5 milijonov dinarjev.

Hmeljarji sveta na Madžarskem

Letošnji mednarodni hmeljarski kongres, ki je bil po vrsti 39., je bil na Madžarskem v sredini avgusta. Od dvesto delegatov iz Evrope, Amerike, Avstralije, Nove Zelandije in Ukrajine jih je bilo 20 tudi iz Slovenije.

Po besedah predsednika Internacionalnega hmeljarskega biroja, dip. ing. kmetijstva Jožeta Brežnika iz Žalca, so delali v tehnični in ekonomski komisiji, posebej pa sta zasedala še predsedstvo in skupščina. Pri zasedanju tehnične komisije so bili podani štiri referati, med njimi tudi referat dr. Dragice Kralj z Inštituta za hmeljarstvo in pivovarstvo Republike Slovenije iz Žalca. Ekonomska komisija je razpravljala o površinah, zasajenih s hmeljem, in pri tem ugotovila, da so se te v ZDA povečale, kar je v nasprotju z dogovorjenimi površinami članic. Ugotovili so tudi, da bo letošnji pridelek hmelja članic IHB 94 tisoč ton, od tega bomo v Sloveniji pridelali 4000 ton hmelja, kar je srednje dobra letina.

Na 39. kongresu so podelili več ordenov in imenovali nove viteze hmeljarstva. Iz Slovenije sta ta častni naslov prejela Hugo Antloga in magister Milan Zolnir, oba iz Žalca.

Naslednji, jubilejni 40. mednarodni hmeljarski kongres bo naslednje leto v Žalcu.

TONE TAVČAR

Hmezad

Telefon:
721-246, 721-242

**KZ »SAVINJSKA DOLINA«
KMETIJSKA PRESKRBA
BRASLOVČE**

Odprto: od 7.30 do 15. ure, vsak četrtek od 7.30 do 17. ure, ob sobotah od 7.30 do 12. ure

PO UGODNIH CENAH NA ZALOGI:

TRAKTORJI:
ZETOR 5211, 5245, 6211, 6245, 7211, 7245, 7745
SAME DELFINO 35, 50, 75
IMT 539, 542, 549 dvojni pogon
TORPEDO DEUTZ 55A, 75A

KOMPLETNI PROGRAM S IP ŠEMPETER:
nakladalke 17, 20, 26, 19/9; kosilnice 165 RK, 165 DISK, SRO 230, 340; Vihar 40, Orjak 40; trosilec, obiralec koruze – enoredni, obračalnik 200, 220; itd.

CISTERNE CREINA:
1200, 1700, 2200, 2700 IN 3200 LITROV
TEHNOŠTOJ LJUTOMER:
kipar prikolica, enoosna 4,5 in dvoosna 5 ton
NUDIMO TUDI DRUGO KMETIJSKO MEHANIZACIJO:
brane – trodelne in krožne; izkopalnike krompirja, trosilce umetnega gnojila, pluge itd.

NA ZALOGI IMAMO
gradbeni, vodovodni in električni material, belo tehniko, škropiva, umetna gnojila...

KER SAVINJSKI KMET MISLI ŽE LETO VNAPREJ,

HMELJARJI POZOR!

Na zalogi je omejena količina trgalnikov za hmelj GOLLING iz proizvodnje 1991

**OBIŠČITE NAS IN SE PREPRIČAJTE
O KONKURENČNOSTI CEN!**

Nagrade uspešnim hmeljarjem

Na razširjeni svečani seji izvršnega odbora poslovne skupnosti za hmeljarstvo Republike Slovenije so podelili nagrade v dveh konkurencah, in sicer za kultivarja savinjski golding in aurora. V tekmovalno letošje še niso upoštevali B in C kultivarjev. Zaradi vedno večjega širjenja in povečevanja števila pridelovalcev omenjenih kultivarjev bodo le te vključili v tekmovalno prihodnje leto.

Prvo nagrado, zlato plaketo in kristalni vrč za pridelano količino hmelja savinjski golding, je prejel Ivan Rančigaj, TZO Petrovče, z 2342 kg na ha, drugo Vinko Arnšek, TZO Gotovlje, s pridelkom 2047 kg na ha, tretjo Stanko Turnšek, TZO Braslovče, s 1936,4 kg na ha.

Prvo nagrado, zlato plaketo in kristalni vrč za pridelek hmelja aurora, je prejel Julij Hrovat, TZO Polzela, s 3225 kg na ha, drugo Vinko Zagoričnik, TZO Polzela, z 2695 kg na ha, tretjo Ignac Novak, TZO Prebold, z 2566 kg hmelja na ha.

V skupni konkurenci je dosegel prvo mesto KK Ptuj, Slovenske Gorice-Haloze, PE Zavrc s povprečno količino 2017 kg na ha, drugo KZ Savinjska dolina, TZO Braslovče s pridelkom 1610 kg, tretjo KK Ptuj Turnišče s 1471 kg hmelja na ha.

Na sliki: Novi starešina Hugo Antloga podeljuje prvo nagrado hmeljarju Juliju Hrovatu iz TZO Polzela.

T. TAVČAR

Setveni koledar za september

Datum	Del rastline in ura
1. nedelja	korenina
2. ponedeljek	korenina do 20. ure
3. torek	cvet
4. sredo	cvet
5. četrtek	—
6. petek	list do 12., od 13. do 20. plod
7. sobota	plod od 16. ure
8. nedelja	plod
9. ponedeljek	korenina
10. torek	korenina od 12. ure
11. sredo	korenina
12. četrtek	korenina do 9., od 10. cvet
13. petek	cvet do 19. ure
14. sobota	list
15. nedelja	list
16. ponedeljek	list do 9., od 10. plod
17. torek	—
18. sredo	plod
19. četrtek	plod do 15., od 16. korenina
20. petek	korenina
21. sobota	cvet
22. nedelja	cvet
23. ponedeljek	korenina
24. torek	list
25. sredo	list
26. četrtek	plod
27. petek	plod
28. sobota	korenina
29. nedelja	korenina
30. ponedeljek	korenina do 10., od 11. cvet

Žalec odslej mestna skupščina

Krajevna skupnost Žalec je svoj praznik slavila doslej v spomin na prve talce v Mariboru leta 1941. Skupščina krajevne skupnosti pa se je sedaj odločila, da bo 27. december ostal spominski dan, krajevni praznik pa bo 6. septembra v spomin na II. slovenski tabor, ki je bil v Žalcu leta 1868. Letošnji praznik je povezan s pomembnimi pridobitvami na infrastrukturnem in komunalnem področju. Tako bo Ljubljanska banka v poslovnem centru odprla sodobne prostore, na Šlandrovem trgu pa Abanka. Odprtih je bilo in še bo precej novih trgovin in lokalov in tako mesto postaja trgovski, gostinski in turistični center občine. Savinjski magazin je ob 40-letnici posodobil Manufakturo, pripravljala pa se že tudi na obnovo tehnične trgovine na Šlandro-

vem trgu. Krajevna skupnost se zahvaljuje vsem lastnikom stanovanjskih objektov, ki so v letošnjem letu polepšali pročelja in tako prispevali k lepšemu izgledu mesta. Tisti, ki pa se za to še niso odločili, so pa redki, a jim bodo gotovo kmalu sledili.

Razvoj trgovine in gostinstva pa sta spodbudila krajevne in občinske dejavnike k pripravi urbanistične zasnove, ki zajema tudi strokovni pristop k prenovi zaščitenega mestnega jedra. Lotili so se tudi prometne problematike. Za naslednje leto načrtujejo prenovno trga, tako da bi več prostora dobili pešci in kolesarji, več prostora pa naj bi dobili tudi jekleni konjički.

Pred tremi leti so v Žalcu pričeli urejati del mesta pri železniški postaji.

Do sredine septembra bosta ob 100-letnici Savinjske proge obnovljeni postaja in Hmeljarska ulica. Tako v tem delu mesta čaka na obnovo samo še bivša osnovna šola in pa Tovarna krmil. Zastavili so si cilj, da bi do naslednjega krajevnega praznika rešili tudi ta dva problema.

Žalsko gasilsko društvo letos slavi 110-letnico in je med najstarejšimi v Sloveniji. Kot se za takšno priložnost spodobi, bodo žalski gasilci krstili novo sodobno vozilo, s katerim se bodo lahko uspešneje spopadali z rdečim petelinom.

Skupščina krajevne skupnosti bo na svečani seji proglasila mestno skupščino in mestni svet, krajonom in organizacijam pa podelila priznanja in plakete mesta Žalec.

PREBOLD

Gradijo križišče in most

Pred kratkim so zabrnili gradbeni stroji ter zapele lopate delavcev Cestnega podjetja Celje tudi v Dolenji vasi. Posodobili bodo cestno križišče, zgradili avtobusna postajališča ter cestne priključke na nov most preko Boljske. S tem se uresničuje 63 let stara zamisel takratnih občinskih mož, ki so že takrat želeli, da bi cesta potekala po trasi, kot bo sedaj. Temu je bila prilagojena tudi vsa povojna izgradnja, še zlasti pa stanovanjska Soseska II. v Preboldu.

Most gradi GIP Ingrad Celje. Širok bo kar enajst metrov, kar pomeni, da bodo na mostu po-

leg šestmestrskega voznega cestnišča še obojestranski koritniki ter pločnika za varen prehod pešcev. Povejmo še, da je investitor tega projekta republiška uprava za ceste, skupna vrednost vseh del pa je preko 11 milijonov dinarjev. Zanimiva pa je ob tem tudi iniciativa krajevne skupnosti, ki predlaga, da se namen starega mostu spremeni. Po predlogu Vodnega gospodarstva Slovenije naj bi po dograditvi novega mostu stari most porušili in odstranili. Po predlogu KS naj bi stari most ostal in bil namenjen le pešcem in sprehajalcem. Na most in ob njega naj bi namestili cvetlična korita, po potre-

bi ga opremili z javno razsvetljavo in klopmi za počitek in opazovanje narave. S tem bi se izognili stroškom rušenja, predstavitvi telefonskih kablov, ki povezujejo ATC Prebold z vozliščem ATC Šempeter ter kablov krajevnega omrežja Kaplja vas-Dolenja vas. Ob tem se še spomnimo, da stari most ni zadrževal narasle vode ob lanki katastrofalni poplavi, je trden in bi ga bilo tudi zato škoda odstraniti.

Prebold prihodnje leto slavi 600-letnico obstoja in to je nedvomno eno izmed pomembnih pridobitev ob praznovanju tega visokega jubileja.

D. Naraglav

Obnovili cesto Polzela-Podvin

Asfaltirano cesto Polzela-Podvin, dolgo 1,5 km, so v zadnjih letih težki kamioni, ki vozijo gramoz iz kamnoloma v Šmartnem ob Paki, skoraj popolnoma uničili. Sedaj so se dogovorili in cesto obnovili, za kar so porabili 2,7 milijona dinarjev, ki sta jih prispevala občina Žalec in DO Gradis. tt

Praznovali so v Andražu in Vinski gori

V minulih dneh so v KS Andraž in Vinska Gora praznovali krajevna praznika. V Andražu so praznik zaznamovali z dvema zelo pomembnima delovnim zmagama. Modernizirali so odsek ceste Dobrič-Jug, dolg 1400 m (to je cesta, ki pelje na Goro Oljko), 25 novih naročnikov pa je dobilo telefonske priključke. Na slavnostni seji krajevne skupnosti, ki je bila pred otvoritvijo ceste, je zbranim spregovoril predsednik sveta KS Andraž Anton Mešič. Podelili so tri priznanja KS, prejeli so jih Rudi Cevzar, Jože Glušič in Henrik Pižorn.

Krajeveni praznik v Vinski Gori pa so prav tako počastili

Rekli so

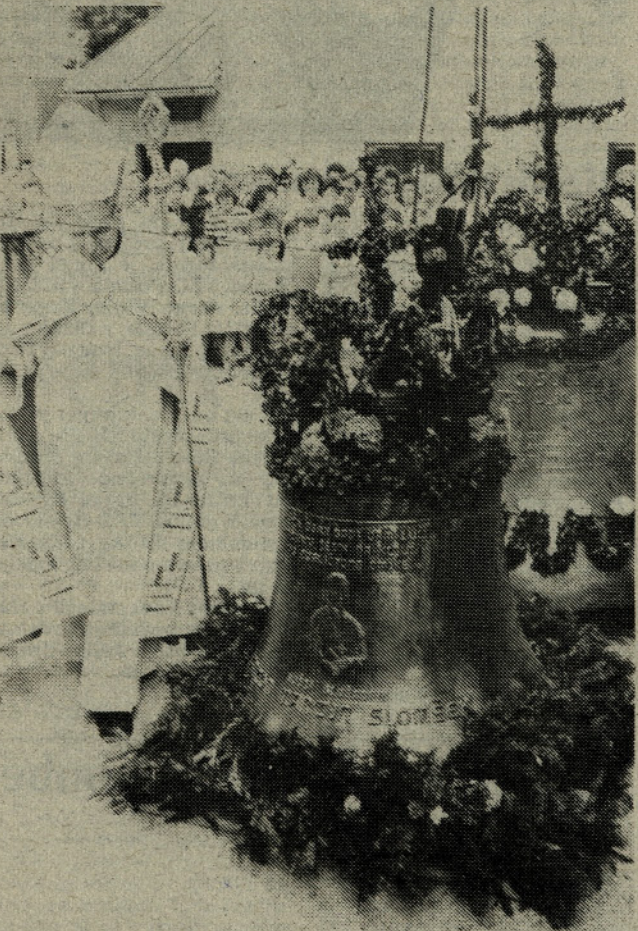

OTO RAK, predsednik Lovske družine Braslovče na otvoritvi novega lovskega doma v Braslovčah:

»Lovci smo opravili šest tisoč petsto prostovoljnih delovnih ur, porabili smo okrog 120 tisoč dinarjev, veliko pa so nam pomagali tudi ostali z raznim materialom, kar presega sto tisoč dinarjev. Brez te pomoči dom ne bi bil zgrajen do te faze, kot je...«

T. T.

Oglašujte v Savinjčanu
tel. 711-433

Novi zvonovi v Žalcu in Stopniku

V tem mesecu sta kar dve cerkvi dobili nove zvonove, ki so jih izdelali v žalskem Ferralitu. Prva slovesnost je bila pred žalsko cerkvijo sv. Nikolaja, kjer se je zbralo veliko žalcenov in drugih. Nove zvonove in obnovljeno cerkev je blagoslovil mariborski pomožni škof Jožef Smej, v programu pa so nastopili cerkveni pevski zbor, godba na pihala in recitatorji. Prvi zvon, ki tehta 1006 kg, je posvečen sv. Barbari, ki je zaščitnica metalurgov, manjši, ki tehta 660 kg, pa je posvečen škofu Antonu Martinu Slomšku. Prvi zvon je bil tisoči, ki so ga vili v Ferralitu, pred vlivanjem pa je bila v DO Ferralitu slovesnost, na kateri je celjsko opat Ferdinand Kolšek

litino blagoslovil. Pri obnovi cerkve so žalcani opravili več tisoč prostovoljnih ur in pri spevali precej denarja.

Nova zvonova pa so dobili tudi v cerkvi sv. Mohorja in Fortunata v Stopniku pri Vranskem. Slovesnosti se je udeležilo okrog tisoč vernikov. Nova zvonova je posvetil in blagoslovil mariborski naslovni škof dr. Vekoslav Grmič. Posvečena sta sv. Mohorju in Fortunatu ter sv. Roku. Tudi pri tej akciji so se izkazali krajanje Vranskega in drugi z zbiranjem denarja. Seveda pa so veliko dela opravili tudi župnik na Vranskem in žalski župniki. Na sliki: S slovesnosti blagoslovitve zvonov v Žalcu.

T. T.

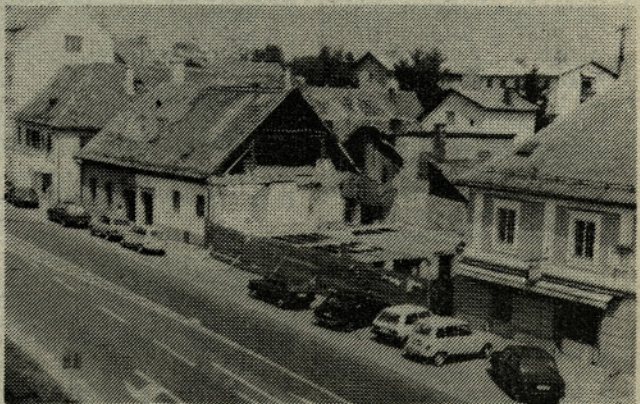
Polzelani so dobri gostitelji

Gobarska družina iz Celja, sekcija Polzela, je tudi letos pripravila srečanje gobarjev celjske regije pri gostišču Jurata Matjaža na Polzeli. Potem ko so se nekaj po osmi uri zjutraj zbrali, so imeli obilen zajtrk, nato pa odšli v bližnje gozdove v okolici Polzele. Po treh urah nabiranja gob so se vrnili, gobe oddali in pripravili razstavo in predavanje, v kuhinji gostišča Matjaž, kjer je kuharice vodil Franci Uratnik, pa so že pričeli s pripravo raznih gobjih jedi. Po besedah znane gozdnarke, Antona Polera iz Maribora, so našli okrog 72 vrst gob, seveda je bilo med njimi tudi nekaj strupenih, ki so jih po pregledu izločili, tako da so služile samo za razstavo in predavanje. Anton Poler je še povedal, da rad prihaja sem,

saj se je letos tu zbralo več kot petdeset gobarjev, veliko pa jih je tudi poslušalo njegovo predavanje o gobah. Julij Palir, ki je predsednik gobarske sekcije na Polzeli, je povedal, da je zadovoljen, saj so vsi, ki so prišli ta dan v gostišče, lahko dobili razne gobje jedi. Najbolj priljubljena jed je bila gobova juha, v kateri je bilo nad trideset vrst raznih gob, z ajdovimi žganci. V ta namen so pripravili tudi še nekatere druge specialitete. Pripravili so tudi kulturni program in nekakšen krst mladih, novih članov gobarske družine Bisernica iz Celja, ki je po besedah mikologa Antona Polera najbolj delavna v Sloveniji.

Na sliki: Anton Poler med predavanjem.

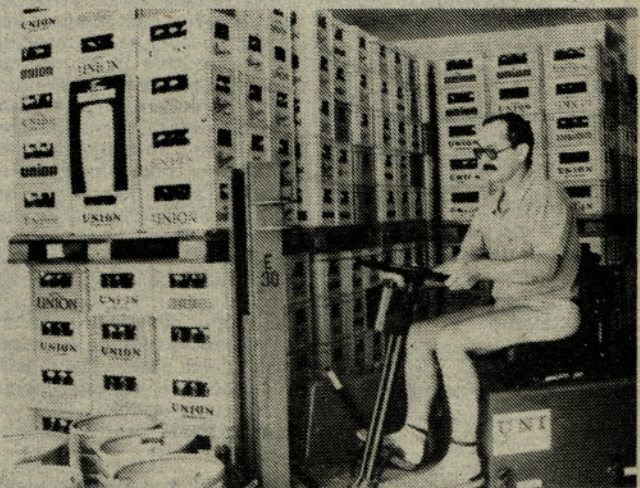
T. T.

Namesto stare nova hiša

Na Šlandrovem trgu 27 je sedaj gradbišče. Vsi, ki vedo, da je tu stala zaščiteni Flajssova hiša, se sprašujejo, kaj se dogaja. Hiša je spadala med najstarejše in bila zanimiva zlasti po arkadah in stebrih z notranje strani, čeprav ni bilo moč zaslediti točnih podatkov o njenem nastanku. Ker je Zavod za spomeniško varstvo zavlačeval in ni dovolil, da bi hišo sanirali po svoje, jo je zob časa tako načel, da se je začela sama podirati. Lastnik jo je bil primoran zaradi splošne varnosti porušiti. Sedaj pa tam gradi povsem novo, ki naj bi bila kopija bivše hiše, tako da bo staro mestno jedro ostalo neokrnjeno.

IJ

Unionovo skladišče v Levcu

Nedavno je ljubljanska pivovarna Union v Levcu odprla skladišče svojega piva. S tem je svoj širok asortiman piva, ki je znan daleč naokrog, približala tudi Savinjčanom. Naj povemo, da je pivovarna Union na zadnjem mednarodnem ocenjevanju piva v Luksemburgu prejela za svoje pivo Črni baron zlato plaketo, to je najvišje priznanje. Na posnetku je del zaloga unionskega piva v Levcu.

GIP »INGRAD« Celje,
Lava 7

telefon: 063/33-511

sporoča, da ima v garažni hiši v Soseski V. in v Žalcu naprodaj še nekaj garaž po ugodni ceni.

Garaže so pripravljene prodati pod ugodnimi pogoji – po dogovoru tudi na obročno odplačilo.

Informacije o ceni in plačilnih pogojih v službi prodaje za trg na Lavi 7, Celje ali telefonično na številko 33-511, int. 292.

Ocena polletnega dela v kulturi

Kljub navidezni umirjenosti na področju ljubiteljske kulture je Zveza kulturnih organizacij Žalec lahko v svoji polletni oceni zabeležila vrsto zanimivih dejavnosti in doseženih uspehov, ki so bili, kljub vsem spremeljajočim težavam, plod pridnega dela. Prva polovica leta je vedno čas produkcij posameznih dejavnosti, ki jih tudi tokrat ni manjkalo. Tudi program občinskih revij in ostalih prireditev je bil v celoti izveden.

ZKO je združevala 23 krajevnih in 20 šolskih kulturnih društev, katerih delo so povezovali strokovni odbori za posamezne zvrsti dejavnosti. Med najuspešnejša društva v občini Žalec tako po delavnosti kot po doseženih uspehih na občinski in področni ravni štejejo kulturna društva Gotovlje, Gomilsko, Griže, Polzela, Liboje, Tabor, Vrbje in Žalec. Preostala društva pa se delijo v dve skupini: aktivna, ki delujejo v krajevnem obsegu in ne dosegajo posebnih uspehov na področnem nivoju, in pa neaktivna društva. Slednjo skupino, v kateri je kar osem društev, bo treba še v letošnjem letu zainteresirati za delo in doseči ponovno kulturniško zavest. Najuspešnejše skupine I. polletja:

Mešani pevski zbor Gomil-

sko, dirigent prof. Tanja Cehner,

Ženski pevski zbor Griže, dirigent Milan Lesjak,

Moški pevski zbor Polzela, dirigent Mija Novak,

Gledališče Vrba Vrbje, režiser Bogomir Veras,

Gledališče Žarek Žalec, režiser Štefan Zvižej,

Mladinska gledališka skupina Polzela, režiser Jaka Jeršič,

Recitacijska skupina OŠ Petra Sprajca Jura Žalec, mentor Lidija Koceli.

Ob tem ugotavljamo, da se za boljše nenehno borita predvsem vokalno-glasbena in dramsko-recitacijska dejavnost, čeprav ne moremo mimo pridnosti pihalnih in tamburaških orkestrrov, lutkarjev, plesalcev in nadarjenih likovnikov, še manj mimo vedno marljivih članov šolskih kulturnih društev in njihovih sposobnih mentorjev, uspešnih prireditev in kopice zanimivih priložnostnih nastopov. Kje so vsa gostovanja, premiere, koncerti itd.! In nenazadnje: kje je ogromno število porabljenih ur na vajah!

Napredka in uspehov si seveda ne moremo zamisliti brez izobraževanja, zato na ZKO skrbijo za redno udeležbo svojih članov na izobraževalnih seminarjih.

V spomladanskem času pa je ZKO izvedla tudi začetniški

seminar za zborovodje. Čeprav je želja po učenju vedno veliko, se nemalokrat zgodi, da je udeležencev potem manj, kot je želja.

Zveza kulturnih organizacij Žalec si bo prizadevala, da bodo društva tudi v bodoče prejemala del sredstev za svoje delo. Odveč je pripomniti o težavnih časih in pomankanju denarja, obuditi pa velja morda misel, da nam nihče ne more vzeti ti-

stega, kar je v nas: volje in veselja do dela. Dokler bo naše vodilo duševna plemenitost, ne bomo prenehali z našim poslanstvom in ne bomo zavrgli prelepih večerov in druženja s prijatelji, ne bomo pozabili na preliti znoj in stiske rok. »Eden drug'mu ogenj dajmo,« je zapisal njega dni A. T. Linhart – kar naj velja za vse člane velike kulturniške družine.

Jožica Ocvirk

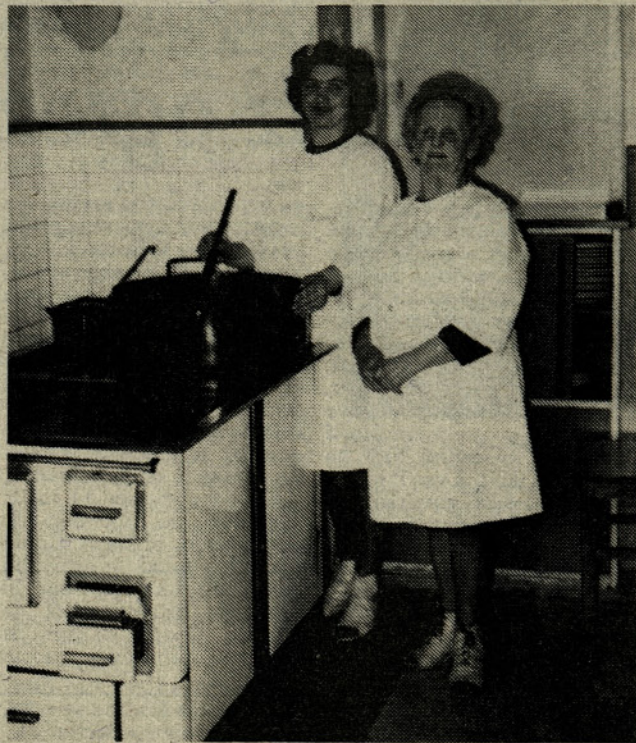
Peli so jih mati moja

Družinsko petje v Andražu

Kot se je pesem celih rodov ohranila skozi stoletja in povezala v najhujših časih družinske člane, kot je vztrajala ta materina pesem in se ohranjala skozi najhujše viharje, tako se ohranja tudi tradicija vsakoletne prireditve Družina poje v Andražu. Letos ponovno, 1. SEPTEMBRA, pričakujejo organizatorji okoli 15 družin, med katerimi računajo tudi na družino predsednika slovenske vlade LOJZETA PETERLETA.

Obljube sicer ni dal, saj ga njegove obveznosti iz dneva v dan kličejo drugam, a če bo imel čas, bo zagotovo med nastopajočimi, je dejal. Vabljeni torej prvo septembrsko nedeljo popoldne (ob 14. uri) v prijazen kotiček med andraško gričevje.

Jožica Ocvirk

Podoba Gorškove Leni

Z Jankom, enim najboljših amaterskih igralcev in Jankovo prijazno, simpatično ženo sem se pogovarjal o Jankovi mami, Gorškovi Leni iz Gotovlj.

Ne samo zato, ker izhaja z Gorškove kmetije, bolj zato, ker se je takoj, ko sem prišel v Gotovlje kot učitelj in režiser, vključila v našo mladinsko igralsko skupino. Gorškovo družino sem enkrat že opisal, Leni pa se mi je kot ženska, kot človek, hitro vsadila v srce. Kaj kmalu sem jo zvalil, da se je kot starejša ženica vključila v najmlajšo igralsko skupino.

Dajala mi je moralno podporo. Mene so v Gotovljah imeli za zagrozenega »rdečkarja«, čeprav sem bil »kolega« župnika Gorogranca, ki je najstarejšo šolsko uro kar trikrat popravil, meni pa dal izdatno malico. Večkrat! Takrat sem začel tudi s pogrebnimi govori. Širom Slovenije sem več kot stokrat govoril. Nazadnje pa sem od

soseda slišal: »Spet bomo Kuma poslušali.« Od tistega trenutka sem še samo dvakrat govoril na pogrebu. Predzadnji govor je bil eden boljših, sicer pa se mi ni nikoli do kraja zataknilo.

V vsakem kraju se najde človek, tudi rodbina, ki poskrbi za kulturo. V naši vasi, čeprav sem še danes za nekatere Gotovljane zgolj prišlek, je vse izviralo iz Gorškove hiše. Bili so igralci, pevci, društveno napredni, tako tudi pokojna Leni. Spominjam se, kako sem jo prvič prišel prositi, ali bi igrala kot mati poleg šolskih otrok. »Seveda!« se je razveselila. In z njeno prisotnostjo sem med otroki sam dobil dodatno veljavo. Točnost, disciplina sta bili lastnosti, katerima so se privadili desetletja mlajši igralci. Zdaj je menda obletnica njene smrti. Kaj naj ji rečem? – Gorškova Leni, stokratna hvala!

Drago Kumer

KINODVORANE VSE BOLJ SAMEVAJO

Video siromaši filmsko kulturo

Tako kot drugod tudi v naši občini vse manj ljudi zahaja v kinodvorane. Razlog temu je prodor videa, ki omogoča ogled filmov v domačem nalašču. Dejali bi, da v tem ni nič spornega, postane pa, če stvar pogledamo pod drobnogledom. Gre namreč za vedno bolj razširjen način videopiratstva, ki postaja tudi mednarodni problem. Posebno uspešen pa je tam, kjer za preprečevanje tega škodljivega pojava ni ustreznih zakonov oziroma sankcij. Tako pa je tudi pri nas.

Avtorske pravice krajejo pred očmi inšpekcijskih, pravosodnih, upravnih in vseh drugih organov, ki bi po svoji dolžnosti morali preprečevati te pojave. Ker hočemo v Evropo, bi tudi tu morali narediti korak naprej ter ustrezno ukrepati. Kot smo lahko prebrali v enem izmed člankov, bo predsednik Bush zaradi kraje intelektualne lastnine državljanov ZDA sprožil kazen-

ske sankcije proti Tajski, ki ni reagirala na pozive za preprečevanje kraje. Prav lahko se zgodi, da kaj podobnega doživimo tudi Slovenci, saj je videopiratstvo postalo že množičen pojav. Sicer pa videopiratstvo ni samo kraja. Še večji greh je v tem, da so slikovno in tonsko tako znižali kvaliteto filmov da skorajda ni mogoče razumeti igralcev, gledalci pa bulijo mnogokrat v zmake na ekranu in poslušajo šumeče zvoke, pri tem pa imajo občutek, da so doživeli pravi filmski dogodek. Najbolj boleče in zaskrb-ljujoče je to pri mladih, ki šele vstopajo v svet umetnosti in kulture, a so zaradi zasvojenosti s kasetami preprosto pozabili, kaj je dobra filmska predstava. Navajenost na ne-kvaliteto jih je zazibala v prepričanje, da na dovolj dober način spremljajo tekoča filmska dogajanja. Cinemascope slike jih ne zanimajo, ki jih je možno zaznati le v kinu. Res je, da je mnogo filmov primernih za mali ekran, a le na kvalitet-

nih in legalnih kasetah ter kot dopolnilo kinematografski dejavnosti.

Republiška zakonodaja ali zakon o kulturnoumetniških dejavnostih in o posredovanju kulturnih vrednosti sicer pre-poveduje civilnopiratskim ose-bam in občanom, da se za pla-čilo samostojno ukvarjajo s spojo filmov, vendar ... tako kot so luknje v vseh zakoni-h, so tudi tu in dobička željni videotekarji so dobili obrtna dovoljenja za snemanje in presnemavanje ter se z blago-slovom pristojnih organov loti-li piratizacije. Škoda je skoraj-da nepopravljiva, saj duhovno in kulturno siromašni ljudi. Po drugi strani pa spravlja v težak položaj kinopodjetja, ki mora-jo za vsak film, odšteti za pravi-co predvajanja v jugoslovan-skih ali slovenskih kinemato-grafih kar veliko vsoto denar-ja. Prav tako pa je ogromna škoda narejena filmski indu-striji. Združenje filmskih pro-ducentov Amerike izvaja pro-tipiratske programe v 54 drža-

vah sveta. Zasegli in uničili so milijon in več piratskih kaset. Največja akcija pa je bila lani novembra, ko so zaplenili v Los Angelesu 28.000 kaset. Seveda pa vse to ni dovolj, da bi preprečili to resno piratsko bolezen. Takšna je ta zgodba, piratstva pa je dovolj tudi pri nas.

Vrata prebolske kinodvora-ne so se začasno zaprla. Razlog temu je skromen obisk kino-predstav in s tem povezan fi-nančni rezultat. V tem letu so za najemnino dolžni TZO Pre-bold 2000 din, k temu pa mora-mo prističi še 5700 din za ogre-vanje prostorov in prvem četrt-letju. S kinopredstavami naj bi nadaljevali jeseni, vendar bo potrebno zbrati manjkajoča sredstva. Kinopredstave pa naj bi ostale tudi zaradi šolskih po-učnih filmov ter dvorane, saj bi jo bilo potrebno kljub vse-mu občasno ogrevati. Sicer pa bo tako stanje v kinodvoranah vse dotlej, dokler bo dominira-lo videopiratstvo.

D. Naraglav

Slovesnost v Petrovčah

Na baziliki Matere Božje v Petrovčah so že uredili fasado, sedaj pa obnavljajo še zvonik in prezbiterij. Tudi z obnovo zunanosti bazilike in z novimi zvonovi se želi župnija pripraviti na veliko proslavo 250-letnice čudodelnega kipa Petrovske Marije. Mašo bo vodil v nedeljo, 15. septembra, ob 10. uri zagrebski nadškof, kardinal dr. Franjo Kuharič, skupaj s slovenskimi škofi. Po besedah petrovških duhovnikov pri obnovi sodelujejo krajan in drugi z denarnimi prispevki in prostovoljnimi delom.

T. T.

Obnovljeni pokopališki cerkvi vrnili zvonove

Kot smo že objavili, staro cerkev Sv. Kancijana obnavljajo in sedaj je obnova že v zaključni fazi. Ker pa sta cerkvi v Žalcu in Petrovčah dobili nove zvonove, so izposojene zvonove vrnili tja, kamor spadajo. Pred dnevi so te zvonove že obesili in sedaj v zvoniku vise vsi, ki spadajo v ta zgodovinski objekt.

IJ

GLASBENA ŠOLA ŽALEC IN ZVEZA KULTURNIH ORGANIZACIJ ŽALEC

obveščata,

da bo vpis v oddelke trobila, pihala in tolkala

v ponedeljek, 2. septembra, ob 18. uri

v dvorani Svobode v Libojah;

v sredo, 4. septembra, ob 18. uri

v domu Svobode Griže in

v četrtek, 5. septembra, ob 18. uri

v osnovni šoli Prebold.

Vljudno vabljeni!

Trgovina in modno krojaštvo

Justica

Vransko 16

Telefon: (063) 726-085

- trgovina s konfekcijo, metražo in bižuterijo
- izdelava modnih ženskih in moških oblačil po meri

KONKURENČNE CENE!

Odprto: od 9. do 12. in od 14. do 19. ure, sobota od 8. do 12. ure!

Pričakujemo vas!

NA OBISKU PRI BEGUNCIH V MATKAH

Pobegli iz ogrožene Baranje

V Matke se je k Vedenikovev Evgenu zatekla družina Zlatka BEVCA iz Čemincev v Baranji. K njim je najprej pribežala Zlatkova hči s 16-letnim sinom in 5-letno hčerko. Skozi solze je dopovedovala, da ne more razumeti, da njen sin, doslej odličnjak, ni izdelal. Po zaslugi njegove profesorice po narodnosti Srbkinje, bi moral tudi na popravni izpit. Z vso ihto mu je profesorica govorila, da mu niti znan priimek ne pomaga (piše se namreč Meštrovič kot znani hrvaški kipar), kar je dovolj zgovorno, s kakšnimi sredstvi se ubadajo posamezniki. Ko je po obisku zloglasnega četniškega

vojvode Šešlja pričela delovati tod falanga, se je pričel pravi pekel. V Baranji so tokrat pričeli z obstreljevanjem hrvaških in mešanih vasi, med njimi tudi Čemincev, ki leži nekje med Dardo in Belim Manastirjem. V začetku so to počeli z lahkim orožjem, ko pa so ponoči pričele padati mine in topovske granate, je Zdenka »pobrala« otroke in odšla v Matke.

Ko je v noči med 14. in 15. avgustom po nočnem obstreljevanju prišla v Čemincev JA s tanki in srbskimi rezervisti, tudi staršem ni preostalo drugega, kot da odidejo. Grozili so jim, da bodo s Čemincem storili

enako kot so s Čelijami, zato so se ustrašili in pobegnili. Niso imeli niti toliko časa, da bi vzeli s seboj najnujnejše. S prvim prevozom sta krenila proti Osijeku in od tod v Matke. V solzah sta pripovedovala, da jim je hudo, ker se zavedata, da sta v breme svojemu dobrotniku Evgenu. Doma v Baranji sta pustila poleg hiše še sedem glav govedi, osemindvajset svinj, jato gosi in kokoši ter nekaj ovac. Tragedija pa ima svoje korenine. Že pred desetimi leti so se v sosednji Uglješ prišli naseljevati nekakšni solunski prostovoljci, ki so vnesli, v do tedaj mirno Baranjo, nemir. Tu se je pričelo četniško gibanje, h kateremu so se zatekli predvsem problematični mladinci. Sasoma so se do tedaj mirni sosedji začeli odtujevati, tisti s katerimi so od včeraj sodelovali, so do jih pričeli izogibati, danes celo streljajo nanje in jih življenjsko ogrožajo. Zastravevanje in grožnje presenečajo celo domače, vaške Srbe. V Baranji jih živi okrog 25 odstotkov, ostali pa so Hrvatje ter Madžari, ki so doslej živeli v miru in slogi.

Nemir so prinesli prišleki. Tudi JA, ki naj bi ščitila gororoko prebivalstvo, se je priključila četnikom. Zatočišče je našla predvsem v četniško razporejeni vasi Uglješ in namesto da štiti, strahuje hrvaško in drugo prebivalstvo. Tako triumfirajo četniki in ogrožajo druge. V vasi je poškodovanih več hiš in gospodarskih splotij; ostali so brez elektrike, v vasi sta ubita dva pripadnika MUP-a in en gardist, ranjeni pa so tudi civilisti. Takšno je bilo stanje takrat, ko so bili tam.

Med našim obiskom jih je poskušal večkrat poklicati po telefonu zet, vendar je bil stik prekinjen. Zvedeli smo le, da je bila tudi preteklo noč vas bombardirana, tako da je nemogoče obiskati zdravnika v bližnji Dardi.

Danes živi družina Zlatka Bevca in Zdenke Meštrovič pri dobrih sorodnikih v Matkah. Vemo, da je v težavah, zato bi bilo prav, da jim pomagamo, tako kot so tudi številne neznane družine našim beguncem med drugo svetovno vojno.

I. J.

Najstarejša Grižana

92 letna Lemezova mama

V Migojnicah pri Žalcu je praznovala 92. rojstni dan Julijana Holobar, po domače Lemezova mama, ki je dokaj zdrava kljub svojem letom.

Julijana je mati treh otrok. Poročila se je leta 1931 z Antonom Holobarjem. Rada je delala na kmetiji, kjer živi še danes. Sedaj je že dolga leta vdova in živi skupaj s sinom Antonom. V II. svetovni vojni so ji vzeli zemljo. Hudo ji je bilo, ko so ji Nemci med vojno kar dvakrat zaprli moža. Glede sedanjih razmer pa ostaja brez besed. In kaj počne v prostem času? Ra-

da prebira časopise, se spreho-di po domačem vrtu in ureja cvetlice. Ob nedeljah pa še vedno rada zaide v cerkev. Julijana pravi, da je današnja mladina dosti bolj živahna, kot pa je bila nekoč.

Kako pa se počuti kot najstarejša krajanka? Pravi, da se čuti enako drugim. Nadvse si želi, da bi bil mir in bi se ljudje in narodi med sabo razumeli. Da pa še lahko šiva na svoj šivalni stroj, ki ga je kupila leta 1914, lahko vidimo na naši fotografiji.

Klavdija Turnšek

93 letni Franc Podlesnik

V mesecu juliju je v Grižah praznoval 93. rojstni dan Franc Podlesnik, ki je tudi najstarejši krajan v krajevni skupnosti. Ob tej priložnosti so ga obiskali predstavniki KS Griže, in sicer predsednik sveta Franc Tratar ml., Cvetka Knežević, predsednica za socialno varstvo v krajevni skupnosti, in tajnik Ignac Mastnak. Ob našem obisku nas je Franc Podlesnik presenetil s svojo vitalnostjo, živim pripovedovanjem in z veseljem, ki ga je pokazal ob našem obisku, saj jih, kot sam pravi, nima veliko. Pripovedoval je, kako se je izučil za čevljarja, potem pa je kot osemnajstletni fant moral oditi v prvo svetovno vojno. Bil se je na soški fronti v Galiciji in še po drugih krajih ga je vodila

vojaška pot. Ker si je na fronti zlomil nogo, je bil nekaj časa v bolnišnici, nato pa malo pred koncem vojne spuščen domov.

Po vojni je delo v čevljarstvu nadaljeval nekaj let in imel svojo obrtniško delavnico. Tedanja oblast je bila za obrtnike zelo kruta. Zahtevali so vedno več davkov in Franc jih ni zmogel plačevati, zato je obrt opustil in se pričel udinjati na kmetijah. Ponekod je služil tudi po več let. Sedaj živi v Grižah, delno še skrbi sam zase. Na sliki: Franc Tratar, predsednik KS Griže, izroča najstarejšemu krajanu ob 93. rojstnem dnevu darilo, Cvetka Knežević pa šopek. »Še na mnoga leta, predvsem pa zdrava leta!« Želijo tudi bralci našega časnika. T. Tavčar

Zadovoljni smo!

V domu upokojencev na Polzeli živi 240 oskrbovancev različne starosti, takih pač, ki zaradi let ali bolezni ne morejo živeti sami ali pa so potrebni posebne nege. Več kot trideset odstotkov oskrbovancev je starejših od osemdeset let, več kot dvajset jih je že stopilo v deseto desetletje. Tudi med najstarejšimi so še taki, ki so, tudi po zaslugi dobre oskrbe, še dokaj zdravi in komunikativni. O svojem počutju in odnosu osebja do oskrbovancev so nam povedali:

Matilda Bark: »V domu sem deset let in prav zadovoljna sem. Imam 95 let, sicer pa sem Mozirčanka. Tukaj mi nič ne manjka, saj imam dobro hrano, tisti pa, ki skrbijo za nas, so skrbni in prijazni.«

Alojzija Polak: »Doma sem iz Tuhinja pri Kamniku, tu pa sem že štiri leta. Kmalu bom dopolnila devetdeset let, pa se še kar dobro počutim, da le nisem privezana na posteljo tako kot nekateri tukaj. V našem domu se imamo kar dobro in hvala bogu, da taki domovi so, saj bi bili nekateri starejši brez njih pravi reveži.«

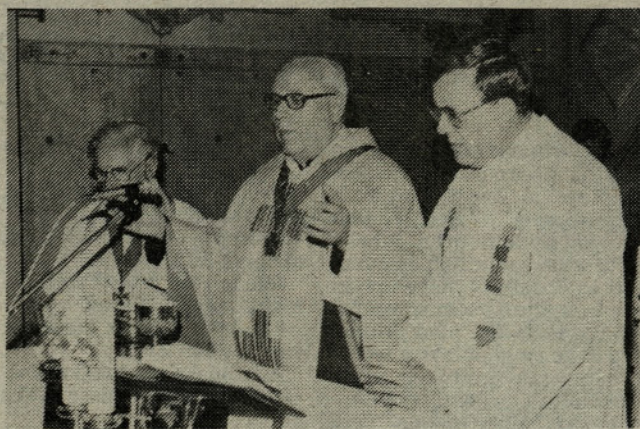

Jolly Nobertina: »Dopolnila sem devetdeset let, zaradi bolezni pa sem tukaj v domu na Polzeli. Osebe je dobro, tudi hrana in druga oskrba. Seveda vedno ni dobro za vse, pa saj tudi doma kdaj pride kaj narobe.«

Julijana Hribernik: »Prejšnji mesec sem dopolnila enajst devetdeset let, tu pa sem že precej časa. V glavnem sem zadovoljna, čeprav bi seveda vsak izmed nas bil raje doma in zdrav. Ker pa ni tako, smo s tem zadovoljni, saj imamo dobro oskrbo.«

T. Tavčar

Brala biserno in zlato mašo

Krajani Griž so svojemu ro-jaku Pankraciju poteku ob častljivem jubileju, 60-letnici mašništva, pripravili lep sprejem pred farno cerkvijo v Grižah, kjer je nato Pankracij Poteko se je rodil v Grižah in po končani osnovni šoli odšel v Maribor študirat za duhovnika. Leta 1931 je bil posvečen, nato pa je služboval kot kaplan in župnik po raznih krajih Slovenije. Več kot štiri-deset let je bil župnik v Studencih pri Poljčanah. Danes je star 87 let, živi v domu upokojenih duhovnikov v Mariboru.

50 let mašniškega posvečenja pa je praznoval v Šempetru župnik Anton Drofenik, ki je

bil tu župnik kar 27 let. V znak hvaležnosti so mu Šempeterčani za to priložnost pripravili slovesnost, on pa je bral zlato mašo. Poleg številnih vernikov in drugih so k tej slovesnosti prišli somaševati še drugi duhovniki, med njimi celjski opat Friderik Kolšek, ki je imel tudi nagovor zlatomašniku. Anton Drofenik je sedaj častni kanonik, ob jubileju pa mu je predsednik skupščine občine Zalec prof. Milan Dobnik podelil najvišje občinsko priznanje – Zlati grb občine Zalec. Obema duhovnikoma želimo obilo zdravja. Na sliki: Anton Drofenik, zlatomašnik med obredom (v sredini)

T. Tavčar

Tudi zlati da med vojno

Na poročni dan Marije in Rudolfa Udriha, doma iz Sp. Grušovelj, so tulile sirene, to pa se je ponovilo tudi ob njuni zlati poroki.

Rudolf Udrih se je rodil leta 1912 v Sp. Grušovljah v družini enajstih otrok. Po končani osnovni šoli se je izučil krojaškega poklica v Trbovljah in leta 1929 postal krojaški mojster. Žena Marija je štiri leta mlajša, rodila pa se je v sosednji vasi, v Kalah, v kmečki družini. Tudi ona se je izučila krojaštva in šiviljstva, vendar se je zaposlila v Tovarni nogavic Polzela.

Po poroki na Ponikvi pri Žalcu, viharnega leta 1941, so moža najprej vpoklicali v teda-

njo vojsko, leta 1944 pa se je priključil NOB, kjer je bil v Lackovem odredu. Po vojni je opravljal krojaški poklic do leta 1962, nato pa se je zaposlil kot skladiščnik v Lovcu v Celju.

Številnim čestitkam ob zlatem jubileju so se pridružili tudi mnogi znanci in prijatelji, saj je Rudi še vedno aktiven, sodeluje v gasilskem društvu Šempeter, v čebelarskem in turističnem društvu ter lovski družini. Obred zlate poroke je v žalski poročni dvorani opravil Franci Žužej cerkvenega pa v šempetrski farni cerkvi domači župnik Mirko Škoflek.

T. Tavčar

Še vedno rada bere

Pred dnevi je praznovala 90. rojstni dan Marija Rehar iz Kaplje vasi pri Preboldu. Ob tej priložnosti sta jo obiskala tudi predstavnika KS Prebold Mirko Podgoršek in Jelka Skornšek ter ji izročila priložnostno darilo in šopek.

Marija Rehar se je rodila v Rečici pri Laškem, v Savinjsko dolino pa je prišla že leta 1929. Marija je dočkala visoko starost kljub temu, da je bila vse življenje bolj bolehn. Seveda je morala zato še bolj paziti na svoje zdravje, pri tem ji pomaga nečakinja Jožica Pikel, pri kateri živi. Na sliki jo vidimo, kako še vedno rada vzame v roke Savinjšana. Pa na mnoga zdrava leta, Marija!

T. T.

SERVIS GOSPODINJSKIH APARATOV

• Gorenje • Elma • Iskra • Tiki

- popravilo gospodinjskih aparatov
- popravilo in čiščenje bojlerjev (3-mes. garancija)

DUŠAN ZAJC,
ŠEMPETER 152
telefon: 063/701-038

Sprejem strank od 10. do 16. ure

OSEMNAJSTLETNIKI V VOJNI

Male vojne usode

Mnogim med nami je tistih trinajst dni pomenilo poosebljeno grozo in strah. Nikoli nismo bili navajeni tankov na naših ulicah in letal v zraku. Še na vojaških paradah so delovali zastrašujoče. Potem pa kar naenkrat to niso bili več naši tanki, v zraku ni bilo več naših letal. In vojaki niso bili več naši, nič več narodni. Postali so njihovi, postali so okupatorji, bili so na oni strani dobrega. Ljudje so jih kleli, zaničevali in tudi streljali nanje. In nihče več ni razumel logike vojne. V dovčerajsnji naši, ljudski armadi smo zagledali smrtnega sovražnika. Upravičeno. Vendar pa se je naš bes neupravičeno valil na del njihovih vojakov. Na njih, ki jih je usoda ravno v tem času oblekla v olivno zelene uniforme jugoslovanske vojske. Na slovenske fante, ki so se med vojno po igri usode znašli na nasprotnikovi strani. In tule je zapis o nekaterih med njimi. Zgodbe niso pretresljive in nič posebnega. Samo verjamemo lahko, da je nihče med temi fanti ne bo nikoli pozabil. Ti devetnajstletniki so starejši od svojih prijateljev nekje na drugi strani oceana. Preživeli so vojno.

Matejeva zgodba

Matej Golavšek je doma iz Šešca in še nima dvajset let. Pravi, da sedaj, ko je prišel domov, ne ve, kaj bi delal. Ko je vse tako zapleteno. Po ve mi, da je njegova vojna zgodba pravzaprav čisto nedolžna in da se mu v vojski ni godilo nič hudega. Samo k vojakom ne bi šel nikoli

več. Ker ve, da bi se lahko hitro zgodilo kaj hudega. Takole pripoveduje: »Vojsko sem služil v Petrinji v Republiki Hrvatski, kjer sem preživel dobrih sedem mesecev.

Vojaki smo se med sabo večinoma dobro razumeli, res pa je tudi, da je prihajalo do konfliktov. Le te so hitro zadušili. Pa tudi oficirji nas Slovence niso nadlegovali ali kako drugače mučili. Slišal sem, da ponekod niso smeli poslušati radia in gledati televizije. Pri nas tega niso prepovedali. Tako sem lahko gledal prvi in drugi program slovenske televizije, samo da so nam kasneje oficirji govorili, da na televiziji samo lažejo in da je vse skupaj zmontirano. Drugače pa je bilo vse v redu. No ja, veliko lažje mi je bilo, ker sem smel vsak dan poklicati starše.«

Matej je v vojski služil v roku protipožarne varnosti. Bil je tisto, kar imamo Slovenci za svoj nacionalni šport: gasilec. Pa je po 26. juniju kljub temu moral s sabo nositi dodatno municijo in orožje. Moral je stražiti. »Pa saj ni bilo težko,« pravi, »samo da ne bi streljalo okoli.« Matej pravi, da ga je bilo najbolj strah takrat, ko so martičevci zagrozili, da bodo napadli Petrinjo. »Pa se je prej iztekel moj sedemmesečni vojaški rok. Bil sem najbolj srečen, ko sem se z očetom in sestrinim možem odpeljal nazaj domov.«

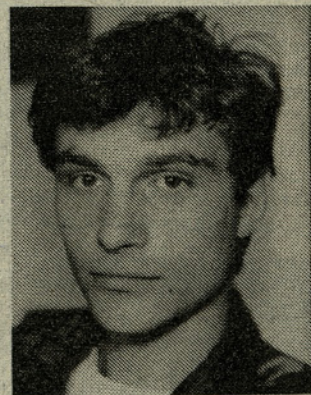
Marija Golavšek, Matejeva mati, je doma bila drugačno vojno. Vojno z živci. Bila je v skrbeh za svojega sina. »Bilo me je zelo strah, čeprav sem se lahko vsak dan pogovarjala z njim po telefonu. Takrat ko je bilo v Sloveniji najhujše, ga nismo šli obiskat, takoj pa, ko so se stvari kolikor toliko umirile, smo se odpeljali v Petrinjo,

kjer pa so nas oficirji lepo sprejeli. Ko sem slišala, kako ravna s slovenskimi vojaki po drugih vojašnicah, sem se strašno bala. Pa so me potolažili. V Matejevi vojašnici se kaj takega ni dogajalo. Po sedmih mesecih vojaščine skoraj nisem mogla verjeti, da prihaja domov. Bila sem tako srečna. Ko sem ga videla doma, je bilo vse spet dobro. Veste, tako veselje lahko le čutiš.«

Teritorialci, izučeni v armiji

Zgodbe Damjana, Jožeta, Roberta in zopet Damjana se razlikujejo od Matejeve. Razlikujejo pa se še po nečem. V jugoslovanski armadi so služili samo nekaj mesecev, tako da se sedaj nahajajo na »dosluženju« vojaškega roka v enotah Teritorialne obrambe Slovenije. Srečal sem jih na Območnem štabu v Žalcu, kjer so mi povedali svoje zgodbe.

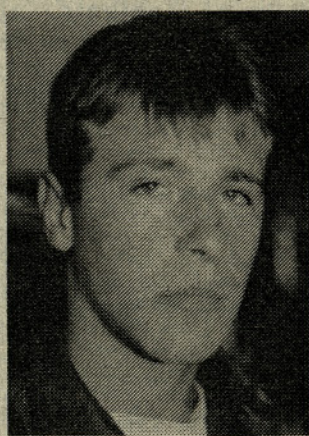
Damjan Lečnik je star devetnajst let in je doma iz Teharij. »Vojaški rok sem služil od 15. marca letos v Kranju. Uril sem se za rod graničarjev, vendar sem se po ukazu pred odhodom na stražnico moral javiti v mizarški delavnici, kjer sem kot mizar tudi ostal. Meni pri vojaki ni bilo hudo, samo ko smo videli, kaj se dogaja v Sloveniji, sem vedel: v tej vojski ni-

mam kaj iskati. In tako sem tisto soboto, 29. junija je bilo, v eni izmed pisarn obklesal civilno obleko, ki sem si jo prinesel v vojašnico po prejšnjem ilegalnem izhodu. Vojakom je bil namreč prepovedan izhod v mesto, tako da smo morali bežati, če smo hoteli obiskati domače. In potem, ko sem se preoblekel, sem odšel. Moram povedati, da mi je pri tem pomagal vojak, ki je po narodnosti Srb.

In sedaj služim v teritorialni obrambi. Tu je vse drugače. Vse boljše. Res mi ne bo težko počakati še teh nekaj dni ali mesecev, preden bom slekkel uniformo. Teritorialne obrambe se ne da primerjati z JA. Vesel sem, da sem lahko v slovenski vojski, kjer je lažje in bolje služiti vojaški rok.«

Damjan Volavo je doma iz Dobrne. Star je devetnajst let in po vojaškem roku graničar. Sedaj bo zaključil vojaški rok v teritorialni obrambi. Njegova zgodba je taka: »Vojaški rok sem služil v Tolminu. Od začetka je še kar šlo, saj me niso nadlegovali zaradi tega, ker sem Slovenec. Sicer pa so bili tudi oficirji moje narodnosti. Po obveznem urjenju sem šel v intervencijo. Tam me je dobil v roke nek zastavnik, ki pa nas je veliko bolj utrudil.

In ko se je v Sloveniji vse skupaj začelo, nismo o tem nič vedeli, saj nismo smeli gledati televizijskega programa niti poslušati radia. Tudi če je kdo dobil obisk, ni smel ven. Že 27. pa smo naenkrat dobili alarm in smo morali iti peš do obmejne stražnice Staro selo. Rekli so nam, da gremo na vojaške vaje. Po enem tednu na stražnici, kjer nismo vedeli, kaj se dogaja okoli nas, so nas obkolesili teritorialci. Vedel sem, da tu nekaj ni v redu. Z mano je bil še en fant iz Sempetra v Savinjski dolini in z njim sem neke noči, ko sem bil na straži, tudi prebегnil. Z nočem sem prerezal žično ograjo, poklical tovariša in skupaj sva pribežala k teritorialcem. Ti so naju hitro spravili v Tolmin, od tam sva odšla v nek kraj nad Idrijo, kjer sem nekaj časa stražil tabor, pozneje pa so po mene prišli starši in tako sem šel domov.

Sedaj moram odslužiti še tisto, kar mi manjka do sedmih mesecev. Pa ne bo težko, ker mi je v teritorialni obrambi veliko boljše kot prej na obmejni stražnici. Govorim lahko svoj jezik in tudi tisto, kar povem, ima svojo veljavo. Tu je res veliko boljše.«

Robert Seme je Celjan. Star je devetnajst let in je v jugoslovanski vojski služil v centru za usposabljanje rezervnih oficirjev artiljerije v Zadru. Tole je njegova zgodba: »V Zadru sem bil štiri mesece. Marca in aprila je bilo še vse v redu, s prvim majem pa so se na Hrvaškem začele demonstracije in tako so nam ukazali izredno stanje. Morali smo opazovati, prisluškovati in po cele noči nismo spali, tako da so mnogi na straži začeli dobivati privede in prisluhe. Bilo je težko. Dva tedna preden se je začela vojna v Sloveniji, so nam prepovedali izhod v mesto. Lahko pa smo gledali televizijo in poslušali radio, tako da sem bil seznanjen z vsem, kar se je dogajalo pri nas. Samo da so nam kasneje oficirji razlagali, da so vsi posnetki laž, da je na primer napad in bombardiranje Ormoža samo fotomontaža. Po njihovem je armada šla v Slovenijo zato, da jo brani pred okupatorjem iz Avstrije in Italije. Ker sem poslušal radio Koper, sem vedel, da

obrambi. Ni mi težko. Bo kar držalo tisto, kar so rekli ostali: tu je bolje, bolj človeško. S tem sem bolj zadovoljen.«

Jože Šelih je devetnajstletnik iz Teharij. Je zadnji izmed naših sogovornikov s svojo zgodbo: »Služil sem v Slavonski Požegi kot sofer, in sicer štiri mesece. Pri nas so po razglasitvi izrednih razmer Slovence gledali po strani, in tako je vsak izmed nas dobil za hrbet nekaj Srbov, ki so ga pazili, če pa bi se samo pogovarjal z drugim Slovincem, si že moral iti na pogovor h komandantu zaradi »grupiranja«. Psihični pritisk je bil velik. Če je hotel kdo klicati domov, je moral iti z njim cel vod. Fizično sicer nismo trpeli, vendar tudi psihični pritisk boli. Slovinci smo bili nekaj posebnega. In ko se je vse skupaj v Sloveniji začelo, je stanje izgledalo tako, da bi verjetno pobili eden drugega, če bi le imeli orožje in municijo. Ni bilo več moč zdržati, zato smo se odločili za pobeg. Neko nedeljo smo po kosilu zbežali prek mreže, se preoblekli v civilno obleko in se javili v bližnjo tovarno, kjer je imela štab hrvaška narodna garda.

Še isti dan so nas spravili v Zagreb, kjer smo prebivali v hotelu, nato pa so nas v Kumrovcu prevzeli celjski

policisti, ki so nas pripeljali v Celje. Naslednji dan sem se javil na občini, poslali so me v zbirni center in sedaj sem tu, v Žalcu, da odslužim še tisto, kar mi manjka do konca. Pa mi ni težko. Častniki in vojaki so prijazni, hrana je dobra, tako da bo veliko lažje preživeti, kot bi bilo v JA.«

To so bile torej zgodbe petih mladih ljudi. Med sabo se razlikujejo, kakor se med sabo razlikujejo človeška življenja. Imajo pa te zgodbe nekaj skupnega: željo po miru. In kako zelo prav so imeli dolgolasi hipiji, ki so jih tako preganjali, ko so govorili: ljubi se in ne vojskuj. Ko bi jih le kdo hotel poslušati. Tako, za izjemo.

Brane Lobnikar

OPTIKA
Irman

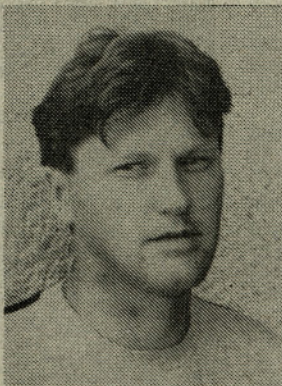
ŽALEC,
ŠLANDROV TRG 2
Telefon: 063/712-303

Delovni čas: od 9. do 17. ure, sobota od 9. do 12. ure

- pregledi okulista ob ponedeljkih in torkih
- elektronsko merjenje vida
- kontaktne leče, očala...

ZA VARNOST VAŠEGA DOMA – STANOVANJSKO ZAVAROVANJE

Vaše stanovanje je izpostavljeno številnim nevarnostim, ki lahko povzročijo veliko škodo in s tem ogrozijo vašo ekonomsko varnost. S sklenitvijo stanovanjskega zavarovanja se lahko temu izognete in s tem lažje nadomestite nastalo škodo.

Uroš Prislan je delo zavarovalniškega zastopnika prevzel že pred časom. Večina vas tega mladega fanta najbrž še ne pozna, zato naj vam ga predstavimo. Stanuje v Parizljah 63, dobite pa ga na telefonu 721-209. Končal je srednjo kmetijsko šolo, že tri leta pa je bil zaposlen pri žalskem Hmežadu. Uroš si je že dolgo želel delati kot zavarovalniški agent, sedaj se mu je ta želja uresničila. Prepričan je, da bo vaše zaupanje upravičil, na njega pa se lahko obrnete ob vsakem času. Zavarovalnico Triglav, Celje zastopa na področju Braslovca in Letuša.

LS stanovanjskim zavarovanjem so zavarovani:

1. Stanovanjski predmeti, ki so last zavarovanca in članov njegovega gospodinjstva ter stvari, ki jih uporabljajo na podlagi stanovanjskega ali druge pravice;
2. stanovanjski predmeti, shranjeni na podstrešju, v kleti, lopi, garaži ali na terasi;
3. stvari, ki služijo za opremo stanovanja, osebno uporabo in potrošnjo, gotovina, vrednostni papirji, umetniški predmeti, dragocenosti in zbirke.

Dodatno lahko zavarujemo tudi:

1. plesk, slikarije, tapete ter razne zidne, podne in stropne obloge v stanovanju ali v pomožnih prostorih;
2. stekla v oknih in vratih stanovanja in steklenih stenah ter pregradah v stanovanju in pomožnih prostorih.

Stanovanjsko zavarovanje krije uničenje ali poškodbo zavarovanih stvari zaradi naslednjih temeljnih nevarnosti: požara, strele, eksplozije, viharja, toče, padca letala, manifestacije, demonstracije, poplave, izliva vode, zemeljskega plazu, odtrganja zemljišča, snežnega plazu, vlomne tatvine in rop ter poskusa teh dejanj.

Zavarovanje krije tudi odgovornost zavarovanca za škodo, ki jih povzroči kot zasebnik v vsakdanjem življenju (npr. z imetjem in uporabo kolesa brez motorja, pri ukvarjanju z rekreativnim športom, kot imetnik domačih živali...) ali ki jih povzročijo zavarovančev zakonec in otroci.

Gospodinjske stroje in aparate, ki niso starejši kot 6 let, je mogoče s posebnim dogovorom zavarovati tudi pred vsemi nevarnostmi, ki jih ogrožajo med njihovo uporabo (npr. poškodovanje zaradi učinkovanja električnega toka, loma, razbitja zaradi udarcev ali padcev ipd.)

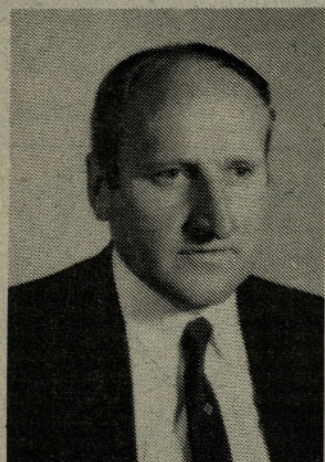
Zavarovanje sklenemo z zavarovalno vsoto na 1. riziko, kar pomeni, da jamči zavarovalnica do višine dogovorjene zavarovalne vsote pri vsakem škodnem dogodku. Jamstvo zavarovalnice je podrobneje opredeljeno v zavarovalnih pogojih STA-88.

zavarovalnica triglav
KER ŽIVLJENJE POTREBUJE VARNOST

Občinski praznik v Taboru

Večnamenski dom, posodobljene ceste in še kaj...

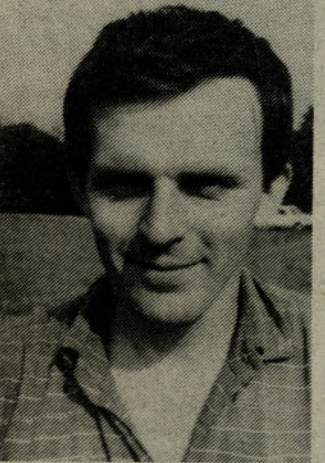
S svečano sejo občinske skupščine bo zaključeno letošnje praznovanje občinskega praznika. Po napornem delu in težavah, ki jih v zadnjih dveh letih v Taboru ni manjkalo, saj so si zastavili zelo zahteven program, si bodo krajanji za trenutek oddahnili, snujejo pa že nove načrte. Z odločnostjo in tudi trmo so uspeli, pridobitve bodo pognale kolesje razvoja. Hvaležni so vsem, ki so jim pomagali, in če jih boste obiskali, se boste lahko prepričali, da v tem kraju živijo pridni ljudje in da znajo biti gostoljubni.

Lojze Rak

Lojze Rak je bil na prvih demokracijskih volitvah izvoljen za predsednika sveta krajevnih skupnosti. Kljub zdravstvenim težavam je Lojze poprijel za sicer nevaležno delo z obem rokama, pomagali pa so mu člani sveta in še mnogi drugi.

»Ni bilo lahko, vztrajali smo in sedaj že lahko rečem, da smo zastavljene naloge uspešno opravili. Najzahtevnejša naloga, izgradnja večnamenskega doma, je zaključena. Sedaj bodo naši otroci lahko tudi v zimskem času telovadili, krajanji se rekreirali in poustvarjali umetniško besedo in pesem. Čeprav z grenkim priokusom so telefoni povezali kraj s svetom. Posodobili smo cesto v Kapli, v gradnji je cesta na Črni Vrh. Po prazniku bomo morali ponovno zavihati rokave, »pravi Lojze Rak, kar pomeni, da jim dela v tej najbolj komunalno razvejani krajevni skupnosti ne bo zmanjkalo.

Janko Drča

Janko Drča je prav gotovo med najzaslužnejšimi za vse, kar so v zadnjih letih naredili v tej krajevni skupnosti. Kar osem let je bil predsednik krajevnih skupnosti in ves ta čas, pa tudi potem, se je tr-

dil, da kraj dobi čim lepšo podobo, asfaltirane ceste, nove objekte, ustrežnejše komunikacije s svetom... Ob vsem tem je logično, da so ga izvolili tudi za predsednika pripravljalnega odbora za izvedbo občinskega praznika. Ta funkcija se mu počasi izteka, vesel je, da je tako, še bolj pa je zadovoljen, ko vidi, da na pori te let niso bili zaman. O tem pričajo nove pridobitve, ki so obogatile kraj in ljudem dale nove možnosti za boljše in lepše življenje pod Šentjurskimi hribi in znamenito Krvavico. In kaj pravi na vse to Janko Drča?

»Že pred leti smo začeli misliti na to, da bo prišel dan, ko bomo ponovno na vrsti za organiziranje občinskega praznika in zato smo vse akcije v KS Tabor podredili temu cilju. S pomočjo zbranih sredstev iz krajevnega samoprispevka smo delali na komunalnem področju. Obnavljali smo asfalt, gradili in asfaltirali nove ceste, zgradili mrliško vežico, obnovili in dogradili večnamenski dom in opravili ogromen zalogaj na področju telefonije. Vse te akcije so se v zadnjih letih navezovale na občinski praznik, ki ga bomo praznovali v našem kraju v prihodnjih dneh. Za vse, kar lahko sedaj pokažemo, smo morali zbrati ogromno finančnih sredstev. Pri tem so levji delež nosili krajanji sami, pomagale pa so nam tudi delovne organizacije in občina. Občina je zlasti za dokončanje večnamenskega doma iz sredstev občinskega proračuna prispevala znaten delež, brez katerega bi težko dokončali načrtovani projekt.

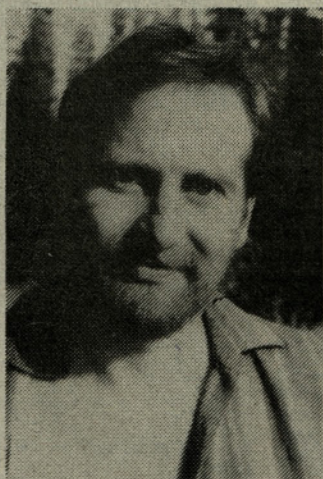
S prireditvami, slavnostno sejo občinske skupščine in predajo novih prodobitev v uporabo, se bo zaključilo obdobje plodnega in ustvarjalnega dela vaše krajevnih skupnosti. Kako pa v bodoče?

»Res je tako, vendar imamo še marsikaj na dolgu in ker si še želimo izboljšati pogoje življenja, mislim da počitka ne bo. Verjetno bo potrebno znova zajeti sapo, ki nam je že skoraj pošla ob vseh teh aktivnostih. Vsekakor pa se nam bo poznalo, da nismo uspeli izglasovati podaljšanja krajevnega samoprispevka, saj bo brez tega marsikaj potisnjeno v ozadje, ker denarja enostavno ne bo. Da je temu tako, pa je kri-va telefonija, ki je bila daleč najdražja v občini, a imamo kljub temu nerazumljivo veliko število telefonskih priključkov – dvojčkov, kar je sprožilo veliko negotovanja med naročniki. Prav gotovo jih veliko v jezi ni glasovalo za podaljšanje samoprispevka. To pa je velika škoda, ki jo bomo kmalu vsi skupaj občutili.

Postavlja se vprašanje, kaj storiti, da boste vsaj deloma

lahko omilili posledice neizglasovanega samoprispevka? »Misim, da bomo morali sedaj v Taboru najti nove oblike združevanja denarja, verjetno pa se ne bi smeli odreči misli za ponoven razpis referendumu za uvedbo krajevnega samoprispevka. Čas bo pokazal svoje. Vsekakor pa je naš glavni potencial osnovnošolska mladina. Razredi so polni in naši otroci bodo oblikovali prihodnost našega kraja. Starši, ki se tega zavedamo, pa bomo morali poskrbeti, da jih ne izgubimo, kar bi pomenilo tudi nazadovanje kraja in propadanja že pridobljenih vrednot...»

In kaj bi rekla še za konec najinega pogovora? »Izkoristil bi priliko in prek Savinjskega povabil v času praznovanja v naš kraj vse tiste občane, ki jih zanimajo dejavnosti s področja športa, kulture... Naj nas v tem času obiščejo, da spoznajo naš kraj in se poveselijo z nami. Ne bomo užaljeni ob konstruktivnih kritikah, saj tudi te pomagajo pri odstranjevanju napak. Veseli pa bomo tudi vsake pohvale, saj nam bo dajala novih moči za doseg še večjih in zahtevnejših ciljev. Še enkrat iskreno vabljeni. Vsem, ki so kakor koli pomagali, pa iskreno hvala.

Vid Poznič

Z Vidom Pozničem, tajnikom KS Tabor, ki je tudi moj dolgoletni znanec in prijatelj, se poznavam že več kot 20 let. Kar nekajkrat vas se že srečala, odkar je tajnik krajevnih skupnosti. Tokrat sem ga obaral o praznovanju občinskega praznika in o prireditvah, ki bodo v okviru tega potekale v njihovi krajevni skupnosti. O tem mi je za Savinjskega povedal:

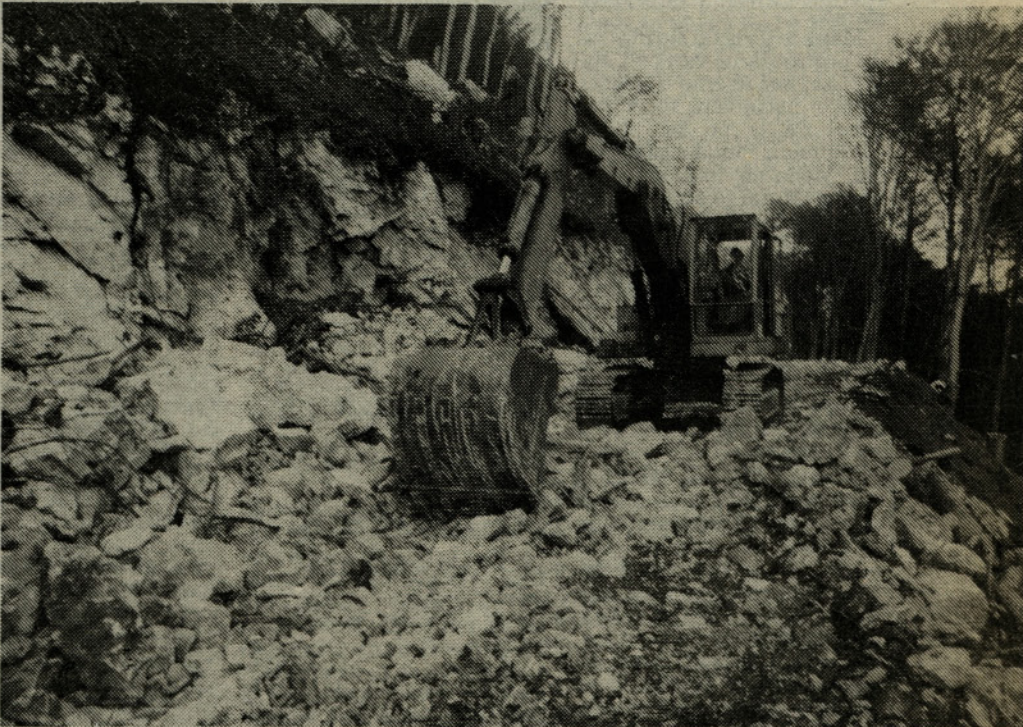
»Letošnji občinski praznik, se pravi praznik občine Žalec, poteka v KS Tabor in v KS

Žalec. Dve tretjini prireditve bosta v KS Tabor, ena tretjina pa v KS Žalec. Prireditve se bodo pričele 6. septembra, zaključile pa 15. septembra. Kot veste, je sedaj občinski praznik posvečen spominu na drugi slovenski tabor, ki je bil v Žalcu v prejšnjem stoletju in pomeni začetek narodnega prebujanja Slovencev... In sedaj k prireditvam.

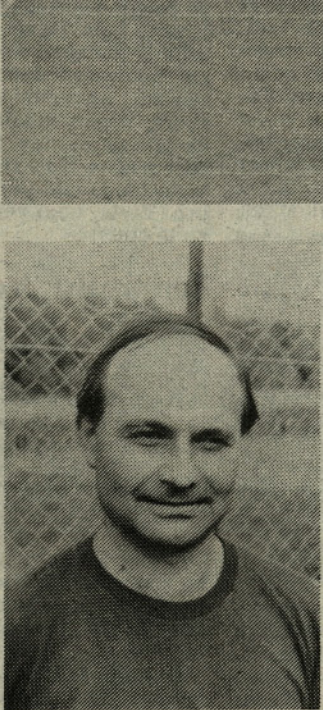
V petek, 6. septembra, bo ob 18. uri šahovski turnir, in sicer v novem večnamenskem domu. V soboto bo ob 9. uri nogometni turnir, ob 20. uri pa nočni tek za pokal Tabora. Nedelja pa je za nas največji praznik, saj bomo predali svojemu namenu večnamenski objekt s telovadnico. Pričakujemo tudi goste iz Boršta pri Trstu. Naj še povem, da bo uradna in svečana otvoritvena doma ob 16. uri, zatem pa bo prava ljudska veselica z ansamblom Robija Župana. V sredo, 11. septembra, bo ob 18. uri srečanje borcev, in sicer ob 15. uri. V petek, 13. septembra, bo v naši dvorani slavnostna seja občinske skupščine. Pred slavnostno sejo, ki naj bi se pričela ob 17. uri, bo še promenačni koncert pihalne godbe in otvoritve nekaterih krajevnih cest.

V soboto bodo na sporedu zopet športne prireditve. Praznovanje pa bomo zaključili v nedeljo s lovskim strelskim tekmovanjem pri lovski koči Tabor in pa z nogometno tekmo slovenske smučarske reprezentance in Partizanom Tabor na igrišču v Taboru.

V prihodnjih dneh bo v Taboru nedvomno pestro in zanimivo. Pridite tudi vi, prav gotovo vam ne bo žal.

Cesta na Črni Vrh je dolgoletna želja krajanov, obljube se končno uresničujejo.

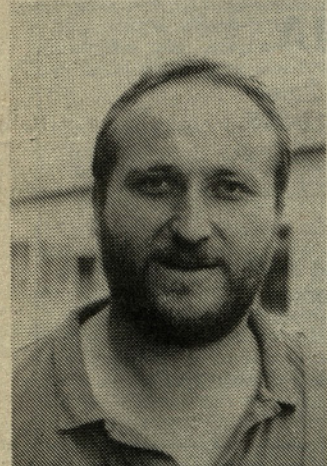
Janko Lukman

Nosilec kulturnega dogajanja v krajevni skupnosti Tabor je nedvomno kulturno društvo, ki mu od pomladi predseduje Janko Lukman. Društvo je znano po dolgoletni pevski tradiciji, ki se je začela že pred drugo svetovno vojno. Znane pa so bile tudi dramske skupine, ki so igrale po Savinjski dolini ter gostovale tudi na Gorenjskem. Sicer pa danes Kulturno društvo Tabor predstavlja mešani pevski zbor, dve dramski skupini, in sicer skupina Teloh in Skupina dva. Lani sta skupini pripravili vsa-

ka po eno igro z naslovom Oh, ti preljubi starši ter Nasvidenje nad zvezdami. Pevski zbor vodi Jože King iz Celja in za popestritev so iz mešanega pevskega zbora sestavili še moški pevski zbor, kamor so povabili tudi nekdanje pevce iz nekoč znanega taborskega moškega pevskega zbora. Oba zbora bosta nastopala za občinski praznik. V goste pa so povabili tudi zamejske Slovence iz Boršta v Italiji, saj s tamkajšnjim društvom Slovenec sodelujejo že vrsto let. V sklopu Kulturnega društva Tabor deluje tudi knjižnica, ki je sedaj našla dom v novem kulturnem domu. Knjige so urejene, v Taboru pa čakajo samo še vestno knjižničarko, da lahko začnejo z delom.

»Nov kulturni dom je za oživljanje kulturnega življenja v Taboru izrednega pomena,« pravi Janko Lukman. »Omenil sem že knjižnico, ki je dobila nove prostore, dvorana z odrom omogoča dramskima skupinama vaje in izvedbo iger pa tudi pevci sedaj ne bodo imeli prostorskih težav.« Preden zaključimo s pisanjem o kulturi, bi bilo nepošteno, če ne bi omenili delovanja folklorne skupine, ki pa je pred kratkim zamrlo zaradi nesreče voditeljice. »V prihodnje mislimo še poglobiti sodelovanje s kulturnim društvom Slovenec iz Boršta, nadaljevati z de-

lom pevskega zbora, ki bi ga radi ponovno oživeli, pomembno pa bo delo dramskih skupin. Življenje v Taboru je treba poživiti s petjem in igranjem.«

Vinko Goropevšek

Lovska družina šteje 33 aktivnih članov ter dva častna člana. To sta Andrej Marinc ter še živeči ustanovitelj lovске družine Franc Kovčec. Lovski starešina nam je povedal, da obsega njihovo lovišče okoli 3200 hektarjev, kjer prevladuje srnjad, divji prašiči, roparica, kot so kragulj, lisica, kanja, najbolj pa so ponosni na kolonijo gamsov na Krvavici. Letno odstrelijo okoli 150 komadov srnjadi, okoli 20 divjih prašičev, gams pa je zaštiten, saj lahko letno odstrelijo samo dva do tri.

»Gospodarjenje s tako velikim območjem nam dela velike preglavice. Poslujemo na podlagi petletnih načrtov, ki pa jih vsako leto sproti operacionaliziramo in podrobneje opišemo za tekoče leto.« Vinko Goropevšek, ki je lovski starešina družine, poudarja, da jih najbolj pesti škoda, ki jo naredi srnjad, ki je začela zahajati tudi v hmelj, na višinskih kmetijah pa povzročajo največjo škodo divji prašiči. »Pred kratkim smo poskušali pri nas naseliti fazane, ki pa ne uspevajo dobro, ker izginjajo življenjski pogoji, ki jih fazan zahteva. Veliko več uspeha imamo z raco mlakarico, čeprav nam je regulacija Bolške odzvela velik življenjski prostor, namenjen pernatim živali.«

Sicer pa se lovci ravnaajo po načelu: kar dobiš iz gozda, vrni v gozd. To se kaže v raznih oblikah od krme, nabave žive divjadi, postavljanja raznih krmilnic ter krmiljenja rac mlakaric in fazanov. Denar dobijo od uplenjene divjadi, ki jo prodajajo ABC Pomurki v Trbovlje. Nekaj denarja pa pridobijo tudi z lovskim turizmom, saj drugače ne bi mogli plačevati škode, ki jo povzroči divjad. Tako letno odstrelijo dva do tri srnjake predvsem avstrijski gostje.

Sicer pa bodo lovci za občinski praznik prispevali pogostitev, verjetno lovski golaž iz divjadi, pripravili pa bodo tudi strelsko lovsko tekmovanje pri lovski koči v Miklavžu. Tekma bo štela za pokal občine ter KS Tabor, obehem pa bo to tudi zaključek lige v streljanju z lovsko puško Savinjsko-Kozjanske lovske zveze Celje.

Ivanka Jančigaj

»Aktiv kmečkih žena, v katerem sodeluje 64 članic, skrbi za izobraževanje, ohranjanje domače kuhinje in zabavo. Zbiramo se vsak prvi četrtek v mesecu, prostore nam nudi zadruga, strokovno pomoč pa svetovalna služba. Različna predavanja imamo zlasti v zimskem času, ko je na kmetiji manj dela. Organiziramo tudi izlete, bile smo tudi v operi v Mariboru. Najraje pa kuhamo in pečemo, z izmenjavo receptov ohranjamo domače jedi. Za občinski praznik bomo pokazale, kaj znamo, obiskovalci pa bodo lahko poskusili naše dobrote,« pravi Ivanka Jančigaj, vodja aktivna.

Marija Urankar

Športniki v krajevni skupnosti Tabor se zbirajo v različnih športnih sekcijah, ki se združujejo pod okriljem TVD Partizana Tabor. Delovanje TVD Partizana v tej KS se zopet usmerja na športno področje, saj je bilo nekaj let nazaj njihovo delo usmerjeno predvsem v prostovoljne delovne akcije, predvsem zaradi obnove kulturnega doma. V njem je tudi prostor, namenjen telovadnici. Sicer pa v Taboru delujejo šahovska in nogometna sekcija, sekcija ženske ter rekreativna sekcija.

V načrtu pa imajo ustanovitev odbojarske sekcije, ki bo sedaj imela prostor za svojo dejavnost prav v novem kulturnem domu.

V zadnjem času so se v TVD Partizan Tabor zopet sestali vsi, ki jim šport veliko pomeni, in že se kažejo tudi tekmovalni uspehi. V velikem nogometu so bili fantje na turnirju na Vranskem drugi, uspehe pa so dosegli tudi v malem nogometu. Predvsem pa si v krajevni skupnosti želijo razširiti rekreativno udeležbo občanov v vseh športnih vrstah, kar pa je odvisno predvsem od dobre organizacije. Ko se v Taboru govori o športu, se vedno omeni tudi Milana Ribiča, ki vodi odbor TVD Partizana Tabor in je v veliki meri zaslužen za uspešno delo na športnem področju v tem kraju.

Ko že govorimo o zanih ljudih iz športnega življenja, nikakor ne moremo iti mimo

družine Urankar, ki se je s svojim delom in športnim načinom življenja močno utisnila v zavest krajanov ter tudi v športno zgodovino Slovenije. Družina Urankar šteje šest članov in njihovo življenje je zaznamoval šport. Danica Urankar je bila državna prvakinja v teku na 800 metrov. Danica, sedaj poročena Plajhner, je tekla tudi na 1500 metrov, naša sogovornica Marija ej bila šestkratna članica državne reprezentance v nogometu, sedem let je igrala roketmet za ekipo Smartnega, pet let pa v drugi ligi za ekipo Velenja. Viki Urankar je bil tekmovallec, ki se je ukvarjal z atletiko pri Kladivarju, pred kratkim je treniral pionirje v nogometu v Žalcu, danes pa to delo opravlja v Taboru. Zvo- ne Urankar pa je bil znan igralec nogometa. Vsi člani družine se danes s športom ukvarjajo rekreativno, nekateri izmed njih pa se udeležujejo tudi sindikalnih iger. Vendar prihaja tudi druga generacija športnikov iz družine Urankar, saj Marijina petletna hčerka Nina že kaže svojo športno usmerjenost. D. Naraglav Brane Lobnikar

PRIREDTV E OB 6. SEPTEMBRU – PRAZNIKU OBČINE ŽALEC

petek, 6. septembra
ob 18. uri – šahovski turnir v domu krajanov v Taboru
ob 18. uri – odprtje razstave Petra Krivica v Savinovem razstavnem salonu v Žalcu
ob 18. uri – predstavitev knjige Aleksandra Videčnika »Hranilništvo in posojilništvo Savinjske doline« v Občinski matični knjižnici v Žalcu

sobota, 7. septembra
ob 9. uri – nogometni turnir za prvenstvo občine Žalec na igrišču v Taboru
ob 10. uri – odprtje Ljubljanske banke, Splošne banke Celje, ekspozitive Žalec
ob 20. uri – nočni tek za pokal Tabor v Taboru

nedelja, 8. septembra
ob 10. uri – slavnostna seja Gasilskega društva Žalec ob 110. letnici društva v Gasilskem domu v Žalcu
ob 14. uri – dan gasilcev z gasilsko parado v Žalcu
ob 16. uri – odprtje doma krajanov v Taboru

torek, 10. septembra
ob 19. uri – večer z znanimi kulturnimi delavci v Občinski matični knjižnici v Žalcu

torek, 10. septembra
ob 19. uri – večer z znanimi kulturnimi delavci v Občinski matični knjižnici v Žalcu

sreda, 11. septembra
ob 15. uri – srečanje borcev v Taboru

četrtek, 12. septembra
ob 20. uri – gledališka predstava »Oh, ti ljubi naši starši« v izvedbi KPD Ivan Cankar Tabor v Taboru

petek, dne 23. septembra
ob 17. uri – slavnostna seja zborov Skupščine občine Žalec v Taboru

sobota, dne 14. septembra
ob 9.30 – grafični bienale v Osnovni šoli Žalec
ob 11. uri – 100-letnica Savinjske proge v Žalcu
ob 15. uri – gasilsko tekmovanje v Lokah – taborska noč v Žalcu

nedelja, dne 15. septembra
ob 9. uri – lovsko strelsko tekmovanje pri Lovski koči Tabor

GOSTILNA JUR

Prijeten lokal sredi Tabora

V Taboru so dobili nov gostinski lokal, katerega lastnika sta Bojan Pajenk in Janez Miklavc. Z njim so zlasti mladi, ki so v preteklosti pogrešali kaj podobnega, dobili kotic, kjer se lahko zbirajo, se zabavajo pa tudi snujejo načrte za svoje športne in druge aktivnosti.

Bojan in Janez, ki sta sicer v sorodu, sta se odločila dati lokalno življenje in ponudbo, ki bo zadovoljila vsakega gosta. Njuni načrti pa so daljnosežni, saj želita dati kraju pečat tudi v turističnem pogledu. Doslej turizma tudi niso poznali, naravne danosti pa to omogočajo. Prav te pa mislita izkoristiti Janez in Bojan. Seveda je to dolgo-ročnejša usmeritev, za sedaj pa vse svoje sposobnosti izkoriščata za uspešno vodenje lokala, ki naj bi bil tudi odskočna deska za realizacijo njihovih velikopoteznih načrtov. V ta sklop sodi tudi gradnja 8 do 10 apartmajev in večje restavracije v bližini magistralne ceste pri Pondorju. Gostilna Jur, katere ime je

povezano z imenom taborskega svetnika Sveti Jur in domačim imenom kmetije pri Jurju, vas vabi, da se ogledate pri njih. Prav gotovo

ne boste razočarani. Če ne drugega, se vam bo morda prileglo primerno ohlajeno odprto Laško pivo, ali pa boste segli po svinjskih kračah, D. Naraglav

Za izgradnjo doma krajanov v Taboru so prispevali finančna sredstva:

Juteks Žalec, Emteks Žalec, Tekstilna tovarna Prebold, Interna banka Žalec, HKS Žalec, Grames Žalec, Garant Polzela, Hmezd Agrina Žalec, MIK Prebold, Tovarna novagig Polzela, Ferralit Žalec, SIP Sempeter, Savinjski magazin Žalec, KIV Vransko, PTT podjetje Celje, Hmezd Eksport-Import Žalec, Zavarovalnica TRIGLAV Celje, Coca-cola, Polnilnica žalec; IGM Gradnja Žalec, Diskont, Ploštajner Branko, Tabor 13; KOVA, Podjetje za svetovanje in organiziranje kompletnegarstva pri delu Žalec, Gregorčičeva 3; Pekarna Roter, Sentrupert; FISCHER UVOZ-IZVOZ, Celje; Hmezd, Mlekarna Arja vas.

Aljoša Golob preko luže

Malo pred minulo vojno je dvanajstletni učenec Aljoša Golob iz Vranskega, sin Anke in Stojana (znanega mojstra napolitanske pizze), poletel čez veliko lužo na mednarodni poletni tabor otrok v New Jersey. Povprašali smo ga o njegovih občutkih in vtisih.

Kako to, da si se takoj po končanem šestem razredu osnovne šole odpravil na zate tako dolgo pot?

Ate in mamica sta našla reviji KUPON razpis za mednarodni poletni tabor, ki ga je prirejal gospod Stojan Burnik, pedagog iz Ljubljane. Prijavili smo se, vse stroške smo morali plačati sami, in še pred vojno v Sloveniji sem se znašel na avionu.

Prvi občutki?

Prvič sem letel z avionom, zato me je najbolj motil pritisk v ušesih in stresi letala, kadar smo prileteli v zračni vrtnec ali v nevihto. Na letališču v New Yorku sem bil najbolj začuden nad velikostjo objektov, strogostjo carinikov, ki so nas preiskali in pregledali skoraj do kože. Še moj fotoaparat jim je bil sumljiv. Bil pa sem navdušen nad KIPOM SVOBODE,

EMPIRE STATE BUILDINGOM, UNICEF CENTROM, AVENIJAMI in ulicami.

Kje ste prebivali in kaj ste počeli?

Poletni tabor je bil v mestecu Blyer Town, to je približno tri ure vožnje z avtobusom iz New Yorka. Tam smo živeli v hiškah ob jezeru (cabins, op. G.V.). Bili smo Slovenci, Američani in Fran-

cozi. Živelimo smo pomešani med sabo in smo se sporazumevali angleško. Res so nam pri tem pomagali učitelji, vendar se moram zahvaliti naši gospe Vrtačnikovi, ki me je kar dovolj naučila angleško, da nisem izpadel kot kakšen mutec. Iz prirejenega programa dejavnosti si je vsak izbral, kar mu je najbolj ustrezalo. Na voljo smo ime-

Slovenska ekipa – Aljoša je prvi z leve.

li: ribarjenje, fotografiranje, glasbo (klasično in ostalo), pripravljanje jedi, novinarstvo, streljanje, jahanje, nogomet (sucer) in drugo. Pomembno je, da sem spoznal nove ljudi ter si popravil znanje angleščine.

Kaj vedo o nas Slovenci?

Znanje zemljepisa ni njihov največji adut. Od Jugoslavije nasploh pa še največ vedo o Sloveniji. Še posebej, ko smo zvedeli iz tamkajšnjih časopisov za vojno v Sloveniji. Ker ni bilo prve strani časopisa, na kateri ne bi pisalo kaj o Sloveniji, lahko z gotovostjo trdimo, da jih je zdaj mnogo več, ki vedo za našo sončno deželo.

Američani so nas zaradi vojne v Sloveniji gostoljubno gostili en teden dalj, saj nismo vedeli, kje bomo pristali, ko je bil Brnik zaprt. Moram reči, da me je kar malo skrbelo, kaj se dogaja doma. Tolažili so nas učitelji in direktor. Vendar so nas vseeno nekatere učiteljice, ko smo se z Lufthanso odpravili v München, pospremile s solzami v očeh. Sam ne vem, ali so se tako navezale na nas ali pa so se bale za nas zaradi situacije v Sloveniji.

Bi še šel v Ameriko?
O, seveda bi.

G. V.

Amerika, lep dan ti želim

Naslednji dan sem najprej doživel kar najmanj tragično slovo od Abby in Buffa. Čeprav smo vedeli, da se po vsej verjetnosti ne bomo nikdar več srečali, smo se brez tragike in solz poslovili, si pomahali in oddavali vsak svojim mislim in dogodivščinam naproti. Tako je to v Ameriki.

In potem avtocesta. Kdor se ni vozil po ameriških avtocestah, ne ve, kaj je razdalja. Neskončna pot. Mimo naselij, močvirij, rek in gozdov in še kar naprej po dolgočasni ravnini. Ob cesti so kupi pločevink piva, iz asfalta podobnih gmot buhti vročina, tu in tam najdeš ob poti razcefran avtomobilski plašč, povoženega amarillota (pasavcu podobna žival) in še kaj. Prehitevajo te okrašeni in bleščeči kamioni, ki vozijo najhitreje, ne meneč se za omejitve. Kazni so precej visoke, zato večina voznikov upošteva na avtocestah omejitve 55 milj (88 km/h). Vozniki tovornjakov (truck drivers) imajo v avtih montirane cb postaje, tako da se mimogrede opozarjajo, če se kje slučajno nahajajo kakšni uniformiranci. V ZDA policaji preverijo hitrost tudi iz helikopterjev, zato se navadnim smrtnikom (še posebno revnim Slovincem) ne izplača biti neposlušen in divjati. Vozili smo se cel dan, to je prek 1000 milj, skozi zname-

niti Cincinnati city pa do Atlante, kamor smo prispeli v poznih večernih urah. Praktično nismo imeli nič od poti. Spali smo nekje, ne da bi se dobro zavedali, kje smo sploh in kam gremo.

Naslednje jutro me je požgečkalo sonce v obraz in mi pregnalo turobne misli. Sprehodil sem se po poarch (veranda, terasa) in bil presečen nad velikimi drevesi, ki so obdajali hiško. Subtropsko podnebje, to je torej, obilo vlage in vročega sonca, velike rastline in listavci, barvite gosenice, ki to listje žrejo, pisani ptiči, ki krulijo navsezgodaj, da ima človek občutek, da je zaspal na gramofonu. Toda verjemite mi, da je narava res čudovita.

Tisti trenutek me je zmotil neprijeten ženski glas na soseščini verandi. Vešča v zamašeni kombineži, s tremi, štirimi navijalci v laseh se je po jutranje zadirala na svojega moža (brandy in ginopivca), češ kako težka prasica da je, kakšna driska od človeka, pijano sčene, mestni zmazek in podobno. Žal mi moje znanje angleškega jezika ne dopušča adekvatnega in celotnega prevoda. Okolje bo vsekakor zanimivo. Zahodna stena ob njuni lesenim ropotarnici (HOME SWEET HOME) je bila obložena s polnimi škatlami praznih steklenic gina, brandija in ostale žgoče ognjene vode.

Spomnil sem se na Rory Gallagherja in njegov trio Taste, ki so svoj čas prepevali pesmico SAME OLD STORY (Ista stara zgodba). Na vratih se je prikazal Mike Vinette, mi sporočil, da sta z Lidijo odpravila RENT-A-CARov chrysler, s katerim smo se pripeljali iz Columbusa, in da nas zunaj čaka že nov konjiček. Nov konjiček ni bil ravno najbolj nov, res je bil last Mikea, toda šlo je za dobro desetletje vrednega kombija evropske množične proizvodnje avtomobilov: WOLKSWAGEN. Vsa stvar mi je postajala že bolj všeč.

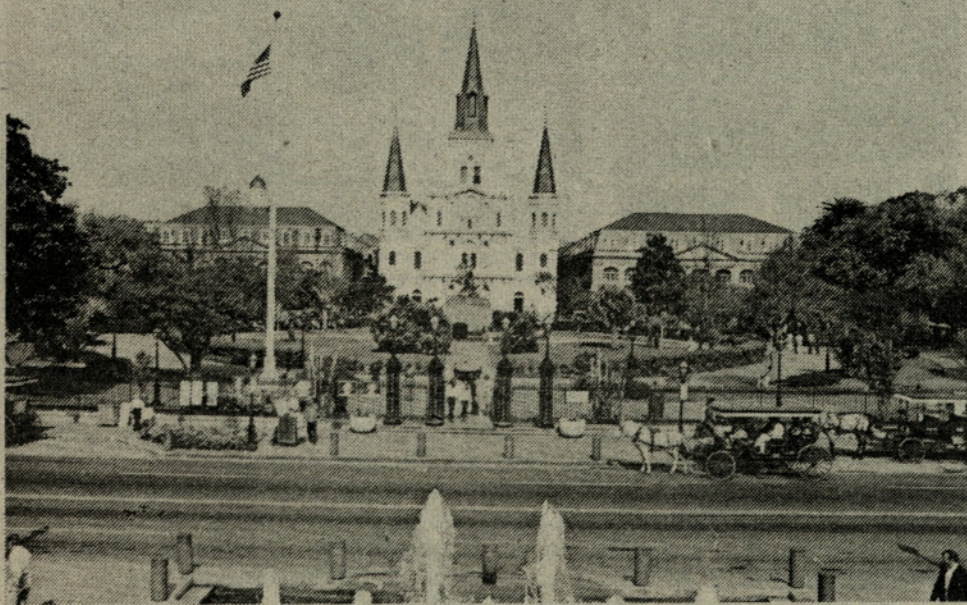
GREMO!!! Mississippi, prihajamo! New Orleans, mesto Lousa Armstronga, zydeco bluesa, mesta črnih lenuhov in belih prekupčevalcev... Vse, kar je človek prebral v delih Trumana Capotea, bom imel priložnost videti v živo: Bourbon street, French quarter, mehiško naselje, Canal street, sloviti Abstinence bar, kjer so igrali vsi velikani bluesa (od Big Bill Broonzyja do Johna Mayalla in Erica Claptona).

Naložili smo se v kombi in jo mahnili mimo največjega ameriškega letališča v Atlanti proti jugu. Georgia in Alabama sta po mojem mnenju pokrajinsko gledano najlepši pokrajini od držav ameriške federacije. Travnata pokrajina, polna pšeničnih, bombažnih in koruznih polj,

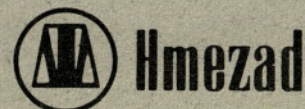
rodovitna zemlja, breskovi nasadi. Georgia slovi kot peach country – breskova dežela. Ogromne, visoke in temno zelene trave, polne presečenj z slikovitega, nam malo znanega živalskega sveta. Tako Georgia kot Alabama (pa tudi Louisiana, Texas, New Mexico, Arizona, Kentucky in druge dežele) pripadata tako imenovani JUGU, ki se je v slovi ti secesijski vojni (1861–1865) spopadel s SEVEROM. Jabolko spora (spomnite se nadaljevanke Sever in Jug) je bilo suženjstvo, ki je utemeljevalo način in obliko plantažnega kmetijstva. Seveda se suženjstvo takrat ni več ujemalo z zelo napredno politiko federalistov (Hamilton, Jay) in ameriško ustavo iz leta 1787 (ki velja še danes takšna, kakršna je bila sprejeta takrat). Čeravno je črnsko prebivalstvo v veliki večini (v Georgii prek 70%, v glavnem mestu Atlanti, kjer bodo mimogrede tudi 1996. leta poletne olimpijske igre, je temnopoltega prebivalstva okrog 67,8%), obvladuje borih 7% ljudi 90% kapitala. Medtem ko se je SEVER sprijaznil z zmago v secesijski vojni in z odpravo suženjstva in uvajanjem splošne volilne pravice (ne glede na raso in barvo kože), se mnogi belci na jugu s tem dejanjem nikoli niso sprijaznili. Pa o tem kasneje. V Atlanti sem namreč kakšen mesec kasneje doživel nepozaben rasiistično primitiven spektakel, ki bo sam največ povedal o tej temi.

Pot je bila zanimiva in ne-naporna. V kombiju smo imeli veliko hladilno torbo, ki smo jo nabutali s kockami ledu, ki jih lahko kupiš ob avtocesti na vsaki bencinski črpalki. Cene bencina so različne, pač konkurenčne.

Človeka malce zmotijo njihove merske enote (namesto litrov galone, km in milje, stopinje celzija in stopinje kalvina, kg in poundi ipd.), vendar se sčasoma vsega navadiš. Ob poti smo kupovali budweiser, coors, lights, la corona in druge vrste piva, jih naložili v skrinjo in potem prijetno orošene in hladne pločevinke ter steklenice zivali po grlu.

New Orleans

STANOVANJSKA ZADRUGA

»NAŠ DOM« p.o. ŽALEC

Pri gradnji, adaptaciji vašega doma vam nudimo:

- organiziranje kompletne ponudbe projektiranja, izvajanja gradnje, adaptacije in gradbeni nadzor,
- nabavo gradbenega materiala brez prometnega davka,
- možnost nakupa na obroke.

Pokličite nas po telefonu 714-141 ali nas obiščite v Žalcu, Žalskega tabora 1, vsak dan.

NOVO! AVTOŠOLA BRINOVEC Z GOMILSKEGA

organizira tečaj CPP za A, B-kategorijo in kolo z motorjem
5. septembra 1991, ob 15. uri
v učilnici ZŠAM Žalec, Hmeljarska 3.

Organizirajo tudi tečaj prve pomoči, zdravniški pregled in občinski izpit iz teorije v Žalcu.

POSEBNE UGODNOSTI V SEPTEMBRU!

Telefon: (063) 726-001, 721-371

Frizerstvo in pedikura

KANA

Roševa 5, Žalec
Telefon: 711-305

Novo! PEDIKURA

- odstranjevanje zatrdle kože in kurjih oči
- saniranje vraščenih nohtov
- depilacija

Naj bo vaš korak lahkotnejši in brez bolečin

Žensko modno šiviljstvo

»HELENA«

Gornja vas 84/a, Prebold
telefon: (063) 723-222

- izdelovanje modnih oblačil po meri
- ekspres izdelava svečanih in žalnih oblačil

Posluujemo: ponedeljek in četrtek
od 9. do 12. ure in od 16. do 18. ure
Za posebne primere vsak dan!

Se priporočamo!

JOŽE STRAHOVNIK
ŽALEC, VREČARJEVA 3
telefon: 063/712-261

POGREBNE STORITVE

Z dolgoletno tradicijo vam ob boleči izgubi bližnjega nudimo po konkurenčnih cenah:

- veliko izbiro krst in opreme
- prevoz z avtofurgonom (vključno na upepelitev)
- dekoracijo sobe, postavitve odra na domu
- izkop grobnih jam in ureditev grobov
- postavitve žarnih niš
- ureditev kompletne dokumentacije
- nudimo tudi vence in cvetje

NA USLUGO SMO VAM OB VSAKEM ČASU
Hvala za zaupanje

Slovenija – umetnostni vodnik in občina Žalec

Leta 1991 je založba Marketing 013 ZTP izdala delo Naceta Šumija Slovenija – umetnostni vodnik. S knjigo nas želi opozoriti na kulturne spomenike v Sloveniji. Iz občine Žalec so v vodniku predstavljeni spomeniki v Novem Celju, Petrovčah, Sempetru in v Žalcu.

Zelo lepo je opisano Novo Celje, v Petrovčah je predstavljena župnijska cerkev. Pisec navaja, da je zasnova cerkve z ohranjenim prezbitერიem v osnovi gotska. Cerkev je doživela odločilno prezidavo, ki je ustvarila odlično fasado, okoli l. 1760, to je pozni čas baroka. V knjigi so omenjeni še tako imenovani petrovski križi, plastike, ki jih je izdelal Vid Kóniger. Isti kipar je izdelal tudi mogočni plastiki antičnih junakov Herakleja in Anteja, ki stojita ob vhodu v dvorec Novo Celje.

V Sempetru je predstavljena rimska nekropola. Ni pa omenjen gotski kip Matere božje z detetom, ki je v farni cerkvi. Kip iz prve polovice 14. stoletja predstavlja enega najkvalitetnejših primerov

gotskega kiparstva na Slovenskem.

In že smo pri Žalcu. Ob dveh slikah (Savinova hiša in Žalec – pogled na trg proti župnijski cerkvi) je avtor zapisal: »V kraju je zanimiva Savinova hiša, datirana 1669, prostorna enonadstropna stavba.

V župnijski cerkvi, postavljeni na mestu starejše, je znamenita slika F. Berganta (Sv. Nikolaj) iz l. 1764, 2 sliki A. Lerchingerja. V prezbitერიu nagrobniki, najstarejši datiran 1609. Ohranjen je obrambni stolp, ostanek tabora okoli cerkve. Podružnična cerkev sv. Kancijana na pokopališču je v jedru še romanska, potem barokizirana. Oltarna podoba je delo V. Metzingerja, križev pot pa A. Lerchingerja.

To so vse informacije, ki jih v vodniku dobimo o Savinjski dolini. Če je dovolj, presodite sami!

Če avtor že opisuje cerkev v Žalcu, zakaj ne omenja dragocenega portala v zvoniku iz leta 1670. Na njem je tudi grb Žalca. Ne omenja stare kaplanije, ki je nastala

med leti 1721 in 1733, ko so vstavili vanjo sedanji portal. Nad portalom je baročna freska. Ta freska je tudi edini žalski kulturni spomenik, ki je prikazan v novem prostoru občine Žalec. Še slika starega trškega jedra (avtorji so napisali mestno jedro) je posneta tako da so posnete najbolj urejene fasade in ne najbolj znamenite stavbe jedra.

Lahko bi omenili staro Zotlovo kovačijo, ki izvira iz 16. stoletja. Iz tega časa so grebenasti obok v veliki veži, značilni tlak in gotsko prirezani polkrožni kamniti portal. Zanima me (velja za prospekt in za Vodnik), ali štangar Janeza Bolke ni vreden omembe? Mogoče pa je boljše tako. Tako v Vodniku ni takšnih slik, kot jih najdemo drugje: prikazana naj bi bila graščina iz 18. stoletja in park z redkimi in zaščitenimi drevesi. Vendar je na sliki samo sprednja stran graščine in nekaj dreves, ki štrlijo prek strehe graščine.

f.j.

Mlačev

Vedno več šol je, na katerih učenci opravljajo različna raziskovalna dela, vedno več nalog je, ki so vredna objave v našem mesečniku. Žal omejeni prostor časopisa objave onemogoča.

Med nalogami, ki bi bile vredne objave, je naloga Osnovne šole Miroslava Širca Petrovč z naslovom MLAČEV.

Skupina učenek je obiskala starejšo krajano in zbralo podatke o mlačvi, s tem pa so ohranile spomin na delo in na običaje ob delu. Prijetno je prelistati nalogo, vsebina je jedrnat, lepo popestrjena z ilustracijami orodja, ki so ga uporabljali pri mlačvi, objavljene so slike strojev, ki jih danes pri mlačvi redko vidimo. Učenke so zapisale tudi posamezne izreke, ki so danes že večinoma neznani.

Kdo še ve, kaj so to MARTINCE (poseben način zloženih snopov), Darja je lepo narisala in prikazala potreslje, retovje, klasje itd. Kdo še ve, kaj je bi SNOP, iz česa je bil sestavljen (snop je bil sestavljen iz klasja, slame, ki so jo imenovali rotovje, zvezan pa je bil s poresljem). Ustavimo se pri kozolcu, še vemo, kaj je HLAPEC, kaj pa POKAJNIK? Ali še vemo, iz česa je sestavljen CEP (iz ročaja, goža in cepca) in zakaj se je uporabljal! Pesem cepcev ob mlačvi ne zveni več.

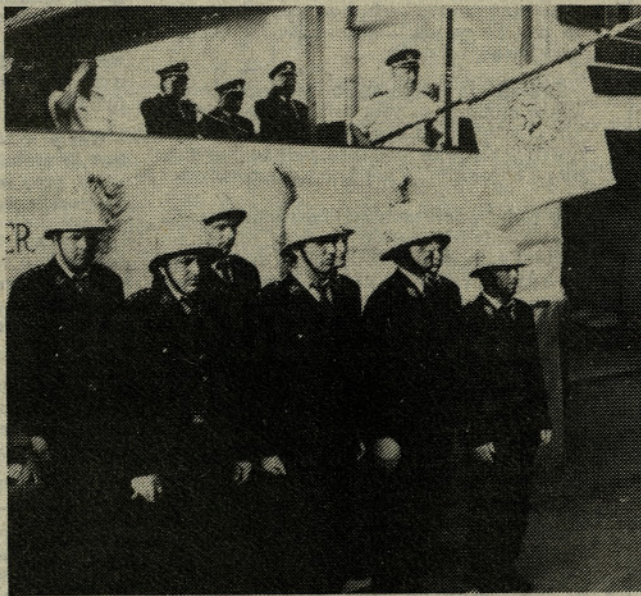
Dekleta so opisala mlačev s cepci v dvoje, v štiri, kako je cepel pel P-I-K-A, P-O-K-A. Najtežje je bilo mlatiti ječmen.

Pri nalogi opazim, kako sistematično je snov predstavljena. Prvo poglavje je: Priprava žita za mlačvo, sledi Prostor mlačve, lepo sta narisana POD in PARNA. V poglavju Orodje pri mlačvi spoznamo različno orodje, ki so ga nekoč uporabljali. Tudi vragolije med prevozom žita in ob mlačvi so poznali in vestne raziskovalke so jih zapisale.

Ob prebiranju se utrne vprašanje: kje so našle vse te stare stroje, od mlatilnice na ročni pogon, do vejevke, vetjaka, vejalnika, itd. Vse to orodje so poslikale.

Ob zaključku lahko zapišemo, da je naloga uspela in da so dekleta ohranila del naše preteklosti.

F. J.

Razvili prapor, gasilski brizgalni

V tem mesecu sta pripravili slovesnosti tudi GD Velika Pirešica in najmlajše gasilsko društvo v občini Zavrh pri Galiciji. GD Velika Pirešica je pripravilo slovesnost z blagoslovitvijo nove gasilske brizgalne, GD Zavrh pa je razvilo društveni prapor in predalo namenu tudi novo gasilsko brizgalno. Društvi sta brizgalni uvozili in sta izdelek znane nemške tovarne Ziegler. Velja poudariti, da je GD Zavrh staro dve leti, da ima že svoj dom, sedaj novo gasilsko brizgalno in 42 aktivnih članov. Pripravili so tudi gasilsko tekmovanje, kjer je med šestimi desetimi zmagala desetina iz Strmece pri Vojniku.

T. T.

Novi gasilski vozili

V naši občini smo bogatejši še za dve novi gasilski vozili. Na avtopoligonu ZŠAM v Ločici ob Savinji, so na slovesen način predali namenu novo orodno gasilsko vozilo gasilci GD Groblja. Novo vozilo bo služilo hitrejšemu in učinkovitejšemu posredovanju ob požarih in nesrečah. Vozilo je stalo 760 tisoč din, pri čemer je OGZ Žalec primaknila 300 tisoč din. Prebolski župnik Franc Serec je blagoslovil novo vozilo.

V Ločici ob Savinji, pa je gasilsko društvo predalo namenu novo kombi-

STODESET LET SLOVENSKEGA GASILSTVA V ŽALCU V.

Gasilstvo v pisani besedi

Že dalj časa se »sprehajamo« po različni literaturi o gasilstvu. Med drugim smo že omenili različne monografije, ki so jih izdale posamezne krajevne skupnosti. Če polistamo po njih, vidimo, da je v monografiji Gotovlje (1980) zelo obširen zapis o gasilstvu. Omenimo, da je bila l. 1904 otvoritev novega gasilskega doma, da so l. 1933 razvili gasilski prapor, ki ga je okupator l. 1941 zaplenil. Imeli so srečo, po osvoboditvi so ga dobili nazaj. Te sreče niso imeli v Žalcu. Njihov prapor je prav tako zaplenil okupator in je izginil neznano kje.

Ob ugotovitvah, da so v večini monografij sestavki o gasilskih, moramo za Andraž in Trnavo zapisati, da v teh dveh monografijah teh sestavkov ni. Omenimo, da je Trnava l. 1904 delno pogorela.

Zelo obširen zapis najdemo v monografiji Gomilsko (1979). Med drugim so l. 1963 ugotovili, da je njihov gasilski dom center kulturnega življenja na vasi, tu so bili oder, knjižnica, različne kulturne prireditve. To je dokaz, da je bilo v gasilskih društvih močno kulturno življenje. Mimogrede, griški gasilci so pred vojno v letnem gledališču uprizorili Desetega brata.

Ko listamo po monografiji Vinska gora (1987), najdemo sestavek o gasilstvu, ki govori o razvoju društva. Med drugim izvemo, da je bil rog tisti, ki je klical na pomoč. Če bi se danes uporabljali rog in bi iz Kucla trobili k zboru, bi se prve odzvale dekleta z Metko na čelu, nedavno so bile najboljše v občini.

V monografiji Vrbje (1982) izvemo, da so prvo brizgalno, ki so jo nabavili leto po ponovni ustanovitvi društva (l. 1931), plačali tako, da so nabirali suhi hmelj in z izkupičkom plačali brizgalno.

V sestavku se spominjajo prvega predsednika Jurija Debiča, ki je umrl v Dachau. Opisane so poplave leta 1933, leta 1954, 1963.

V monografiji Letuš skozi čas (1976) so gasilci sestavek o delu društva naslovili »Gasilci vedno budni«. Poudarjajo, da je bilo njihovo društvo, kot večina društev ob začetku tega stoletja, ustanovljeno iz nuje (l. 1906), saj so bile hiše pokrite s slamo in je bila nevarnost požarov velika. V monografiji Galicija (1989) je opisano delo gasilskega društva Velika Pirešica.

V monografiji Braslovče (1930) izvemo, da je bil prvi znani požar v trgu Braslovče l. 1598, da je imel trg nočnega čuvaja in da je imela občina trga Braslovče že l. 1840 posebno gasilsko orodje.

V monografiji so predstavljena društva Kamenče, Parižlje, Topovlje, Dobrovlje in Braslovče.

V monografiji Polzela so predstavljeni gasilci s Polzele. Omenimo, da sta bila njihova trobentača Albin Terčak in Matija Glavnik, da so l. 1926 zgradili poseben leseni stolp za sušenje cevi in da so že l. 1984 želeli, da bi čim prej zgradili svoj gasilski dom. So ga že zgradili? Predstavljeno je gasilsko društvo Ločina, ki ima ohranjeno kroniko. Le-ta govori o tem, da so hoteli ustanoviti društvo že pred l. svetovno vojno, vendar so zaradi različnih nasprotovanj uspeli šele po l. svetovni vojni.

V monografiji Griže z Zabukovico najdemo zapis o Gasilskem društvu Griže in o Gasilskem društvu Zabukovica. Pišejo o tem, da je l. 1919 zajel Migojnice velik požar. Slamnat strehe so zažgale iskre lokomotive, ki je vozila premog iz Zabukovice v Žalec. Katastrofa je bila povod, da so ustanovili društvo, ki bi pomagalo, če bi prišlo do ponovnega požara. Niso pa zapisali, kako so l. 1945 skrili moderno brizgalno. Bali so se, da bi jo zaplenila vojska. Bila je skrita kar nekaj let in ko so se razmere uredile je vrsto let zvesto služila gasilcem pa tudi rudarjem ob zalitju rudniških rogov.

V monografiji je predstavljeno tudi Gasilsko društvo Zabukovica. Zapišimo, da je ohranilo predvojni prapor, ki je danes v muzeju v Žalcu.

Tako smo se danes sprehodili po različnih monografijah posameznih krajevnih skup-

nosti. Upamo, da: ne boste zamerili, če smo o katerem prispevku premalo povedali ali morda tudi kakšen prispevek izpustili. To je prvi zapis o pisani besedi o gasilstvu in začetek, izziv, da kasneje pridemo do še popolnejšega pregleda.

Veliko bi lahko še pisali. V brošuri Prostovoljno gasilsko društvo Žalec (GD Žalec, 1961) najdemo zapis, da je bil Karel Strahovnik (Bernarda) eden izmed vodilnih v GD Žalec. Vemo, da so Strahovniki znana »gasilska« družina. Po drugi strani pa v družinski kroniki zasledimo, da je Bernard Strahovnik l. 1889 kupil moderne stroje za svojo mizarstvo delavnico. Stroje naj bi prek transmisije na jermenski pogon poganjala parna lokomotiva. Vendar mu občina ni izdala dovoljenja. Bali so se požara v strnjem naselju (na Grabnu, danes Vrečerjeva ulica), hiše so bile še krite s slamo. Zato je prodal lokomobil, stroje shranil, jermenje strojev je v I. svetovni vojni porabil za tempeljanje čevljev.

To je primer, kako je že tedaj »oblast« skrbela za varnost in kako so »prizadeti« razumeli »oblastne odloke« in se podredili in celo delovali v okolju, ki je zagotovo pripomoglo, da niso prešli ustreznega dovoljenja.

V dolini imamo društva, ki so izdala svoje brošure. O vsebini teh brošur pa v naslednji številki Savinjšana.

F. Ježovnik

EXTRA GRAD Gradbena in zaključna dela

KOTNIK-JELENČ,
ŽALEC, Nikole Tesle 6

telefon: (063) 713-102
(063) 35-2904

HITRO IN KAKOVOSTNO opravimo:

- strojne estrihe
- novogradnje
- adaptacije

in ostala dela v gradbeništvu

nirano vozilo. Pred cerkvijo na Polzeli je novo vozilo najprej blagoslovil polzelski župnik Jože Kovačič, nato pa je kolona gasilskih vozil krenila po cesti do gasilskega društva Ločina ob Savinji. Novo vozilo ima prostora za pet tisoč litrov vode in za petsto kilogramov prahu, tako da je možno z njim gasiti na dva načina.

Na slikah: Polzelski župnik Franc Kovačič blagoslavlja novo kombinirano vozilo GD Ločina ob Savinji in s slovesnosti GD Groblja ob prevzemu novega vozila.

T. T.

Učni uspehi učencev

Ob zaključku šolskega leta je najzanimivejši podatek o učnem uspehu. Naj takoj zapišem, da smo na podlagi poročil ravnateljev naših osnovnih šol izračunali, da je od 4.514 učencev centralnih in podružničnih osnovnih šol razrede izdelalo 4.427 učencev ali celo 98,1%, kar je izredno dober rezultat za občinsko povprečje. Ponovno imamo vrsto šol, kjer so izdelali vsi učenci. Naštetimo jih: Braslovče, Gomilsko, Letuš, Galicija, Andraž, Orla vas, Tabor, Ponikva in Vinska Gora. Na treh šolah – Liboje, Velika Pirešica in Gotovlje pa je spodletelo le po enem učenca. Neocenjen je ostal le en učenec OŠ Ljube Mikuš Žalec.

Na zaključnih šolskih prireditvah, ki se jih je udeležilo tudi veliko staršev in drugih predstavnikov, so številnim učencem podelili lična priznanja za izjemne uspehe pri učenju in v interesnih dejavnostih. Mnogi učenci so se s svojimi izrednimi sposobnostmi in seveda pod skrbnim vodstvom mentorjev učiteljev ali zunanjih sodelavcev, izkazali na raznih sre-

čanjih in tekmovanjih na področjih športa, kulture in drugih dejavnosti.

Največ uspehov na občinskih prvenstvih so dosegli učenci žalske šole, šolsko športno društvo pa je bilo proglašeno za najboljšo. Starejše pionirke iz Zalca so postale republiške prvakinje v rokometu, mlajši pionirji pa so v košarki dosegli lepo drugo mesto v Sloveniji. Braslovčani so se izkazali zlasti v odbojki, saj so starejše pionirke in pionirji najboljši v Sloveniji, mlajši pionirji pa so zasedli odlično drugo mesto. Učenca Urška in Sašo Kitek iz Griž sta zmaga na republiškem prvenstvu v krosu, Andrej Grešak pa je bil drugi. Skupina učencev s Polzele je že tretjič dosegla prvo mesto na republiškem turističnem festivalu. Na srečanju zgodovinarjev v Škofji Loki pa so dosegli učenci s Polzele in iz Šempetra z izjemnimi raziskovalnimi nalogami zlati odličji. Učenci z Vranskega so se izkazali z drugim mestom na republiškem srečanju filmskih amaterjev. Petrovčani so se posebej izka-

zali v računalništvu in kulturi, enako tudi Preboldčani. In še bi lahko našteali. Na vseh šolah so tudi v minulem šolskem letu izdali več imenitnih glasil z literarnimi in drugimi prispevki iz življenja učencev. Vse našete in druge uspehe je bilo možno doseči z uvajanjem novih učnih oblik in metod dela, z izredno požrtvovalnim delom pedagoških delavcev šol in z marljivim delom učencev. Poleg rednega pouka so delovale na šolah številne svobodne dejavnosti, ki precej prispevajo k vzgojnemu prizadevanju. Žal nekatere opuščajo, predvsem zaradi vse slabšega materialnega stanja na šolah. Že med letom smo javno opozarjali, da bi ne smeli varčevati najprej na področju vzgoje in izobraževanja. In prav to se je zgodilo. Krivci za posledice bodo odgovorni mlademu rodu, zamujenega pa ne bo možno kmalu nadoknaditi.

Kljub raznim težavam je bilo možno učencem nuditi še nekatere ugodnosti iz dogovorjenega programa. Najprej naj omenim šolsko malico, ki so jo prejimali skoraj vsi učenci, kosilo pa je koristilo ob koncu leta le blizu 30% učencev. V 20 oddelkih podaljšanega bivanja je bilo 440 učencev. Učencem s težavami je bil namenjen dopolnilni pouk, bolj nadarjenim pa so bile namenjene dodatne poglobljene oblike dela. Z nabavo učbenikov in ponekod tudi drugih šolskih potrebščin so bile staršem prihranjene mnoge skrbi. Okrog 800 učencev pa je uporabljalo prevoz v šolo in domov. Uspešno sta bili izvedeni zimski in letni šola v naravi. Vse te oblike kaže obdržati, saj prispevajo k vzgoji in razbremenitvi staršev.

Janez Meglič

**Oglašujte v
Savinjčanu**
tel. 711-433

Poučevanje ji je v veselje

Tanja Turnšek poučuje že deset let. Za poklic učiteljice se je navdušila zato, ker ima rada otroke. V začetku lanskega šolskega leta je Tanja prvič poučevala malčke v 1. razredu. Najprej jo je bilo malce strah, saj je pred tem učila v 2. razredu, metode učenja pa so v 1. razredu drugačne. Učitelj se mora pri prvošolčkih spustiti na nivo otroka.

Tanja pravi, da naj bi otroci v predšolski dobi veliko opazovali, spraševali, zelo važna pa je tudi igra. Vsak otrok ima nešteto želja, vendar mu starši vseh ne morejo uresničiti, nekatere pa vendarle. Tudi želje otrok so zelo važne. Starši naj ne bi svojega otroka silili k učenju, igri, ker otrok sčasoma izgubi vso voljo in interes do igre in učenja.

Ko otrok dopolni sedem let, je čas, da bi nadene šolsko torbico ter prestopi šolski prag. Seveda bi vsi starši radi pomagali svojim otrokom. Radi bi, da bi njihov otrok že znal pisati, računati in brati, ko prvič sede za šolsko klop. Ampak to ni prav. Učitelji imajo povsem drugačen način poučevanja kot vi, starši. Tudi pri pisanju domačih nalog naj starši ne bi pomagali otrokom, ker s tem zatirajo njihovo razmišljanje. Prvošolček naj bi poleg pouka, ki ga obiskuje, presedel pred knjigami največ eno uro. Takšnega mnenja je Tanja. Tudi v šolski dobi je važno, da otrok razmišlja in opazuje, ker si le s tem bistri svoje možgane. Zanimalo me je, kakšen način ocenjevanja uporablja Tanja. Pravi, da so ocene takšne, kakršne so, letos pa obstaja celo možnost, da ocen v 1. razredu ne bi bilo več, na koncu leta pa bi otroci dobili priznanja. Še nekaj je zelo pomembno; starši naj otrokom postopoma povedo, da se otroci ne učijo za njih, temveč zase. Seveda pa bodo tudi starši veseli otrokovega uspeha. Na koncu najinega pogovora sem jo povprašala, kaj poleg poučevanja še rada počne?

Proste časa ji ne preostane veliko, vendar ga za dom in družino vedno najde.

Drugače pa rada prebere kakšno dobro knjigo ali plete. Tudi smučanje in plavanje sta ji v veliko veselje.

Klavdija Turnšek

NASVIDENJE POČITNICE, DOBER DAN ŠOLA

Varno na poti v šolo

Kot vsako leto bo tudi letos ob pričetku šolskega leta svet za preventivo in varnost v cestnem prometu občine Žalec skupaj z osnovnimi šolami, vzgojno-varstvenimi zavodi, komisijami za promet v KS, avtošolami in policaji izvedel prometno preventivno akcijo VARNOST NA POTI V ŠOLO.

Akcija je prve šolske dni namenjena predvsem prvošolčkom, ki se brez spremstva staršev uče prvih samostojnih korakov v prometu, pa tudi ostalim šolarjem ob prehodu iz brezskrbnih počitniških dni na resno in odgovorno ravnanje v prometu. V prvi vrsti pa želijo

z akcijo opozoriti voznike, da prilagodijo vožnjo novim razmeram.

Preventivna akcija bo potekala prvi teden pouka zjutraj od 7. do 8.30 ter od konca pouka do 14. ure, in sicer na vseh najpomembnejših križiščih, prehodih za pešce ter drugih nevarnih mestih.

Torej, vozniki in šolarji, pazite, prišel je čas, ki ni več počitniški, spoprijeti se bo treba z resnim delom v šoli in odgovornim obnašanjem v prometu. Tu je čas, ko moramo reči nasvidenje počitnice, dober dan šola. Pa srečno!

V. Cerovšek

Instrukcije tudi med šolskim letom

Počitnice so takorekoč mimo in kmalu bodo šolarji zopet guliili šolske klopi. Pa vendar za nekatere počitnice še ni konec, kajti opraviti morajo še popravni izpit...

Zaradi popravnih izpitov in z njimi povezanega dela sem se tudi odločila, da napišem teh nekaj vrstic.

Med počitnicami sem s posredovanjem MLADINSKEGA SERVIS - RAZDELILNICA NAPOTNIC V ŽALCU inštruirala učence, ki ravno v teh dneh popravljajo »dolgo-

ve« iz prejšnjega šolskega leta. Urna postavka za instrukcije je 100,00 din za osnovno šolo in 120,00 din za srednjo (Mimogrede povedano – prvič se mi je zgodilo, da je umsko delo bolj plačano kot fizično!). Namen mojega pisanja pa je opozoriti na to, da bo Mladinski servis – Razdelilnica napotnic Žalec tudi med šolskim letom posredoval pomoč tistim učencem, ki napornega dela v šoli ne zmorejo sami.

Sama sem inštruirala dva predmeta (angleški jezik in

matematiko), ki potrebujejo večletno predznanje, vsako novo šolsko leto pa prinese le še nekaj več. Kako potem učenca v štirinajstih dneh pred popravnim izpitom uspešno naučiti in nadomestiti zamujeno iz preteklih let? Ravno zato se mi zdi tako pomembno, da učenci pravočasno začnejo popravljati »pretekle grehe« in le tako bodo zadovoljni sami pa tudi njihovi starši. Konec koncev – lepše bodo tudi počitnice!

Petra Roter

Ko nam otrok zboli

Svetuje in odgovarja pediatriinja dr. Eva Dolničar

Ljubezen ni čudež, vendar čudeže dela

Vroče, soparno poletno popoldne. Končno imam malo časa za sprehod po ulicah, čeprav mestnih. Po dneh »norije« in poslušanja radia ter gledanja televizije le malo počitka. S sinom greva v mesto na sladole, na ogled izložb, nakupit kakšne drobnarije...

Večer, soparen in vroč. Sapica le redko zapiha. Počasi se vračava. Hodim tiho, zamišljeno. Moj mali zvržoli ob meni o tem, kako je bilo prijetno, jaz pa sem zamišljena, otožna. Učijo nas vsega mogočega, le tega ne, kako naj bomo resnično LJUDJE. Namesto nasmejanih obrazov sem srečevala zaskrbljene, utrujene ljudi. Namesto, da bi se menili o dopustih, so se pogovarjali, kje je spet pokalo, kako ukrepati v slučaju alarma in podobno. Boli, ker so namesto rož na pročeljih hiš oznake za zaklonišča. Sprašujem se, če je to sploh mogoče? Ali bodo sedaj mali in veliki otroci odrasli s strahom pred bombami?

No, tudi to je menda del nam usojenega življenja. Saj za vsakim dežjem posije sonce in prav gotovo bo tudi za našo Slovenijo, za nas Slovence. (Sramežljivo že pošilja prve žarke, ali ne?)

Pravijo, da je življenje bolj komplicirano, kakor mislimo, vendar veliko preprostejše, kot si kdo izmed nas drzne misliti. Življenje ni le slabo in ne dobro, je le to, kar si iz njega naredimo in kar pač v njem vidimo.

V redni posvetovalnici često opazim, da precej mladih mamic ne doji, niti si ne prizadevajo, da bi to počele. Ali se te matere kdaj vprašajo, s čim bi hranile svoje dojenčke, če bi vojna postala res prava vojna tudi pri nas? Ali ne bi bil to morda tudi edini način, da bi preživele svoje neboljše otročice.

Vroče je. V takih časih nam je vsako oblačilo odveč, žal pa pri tem nimamo dovolj posluha za najmlajše, ki jih običajno pretoplo oblačimo, čeprav je otrokom bolj vroče kot odraslim. Otroci bolj kot odrasli dihaajo s kožo, zato jim moramo obleči kratke rokave in hlače. Zgodilo se je, da je bilo zunaj 30 stopinj Celzija, v ordinacijo pa je mati v lahki poletni obleki pripeljala malčka v jopici in dolgih hlačah. Ko sem jo opozorila, da je otrok preveč oblečen, mi je

zabrusila, da bi se sicer prehladil, ker ima vročino. Prav nič ni zaleglo, ko sem ji dopovedovala, da je treba otroka pri povišani temperaturi čim bolj sleči, ga hladiti in mu na noge dajati mrzle obkladke ter ga skopati v mlačni kopeli. Hkrati pa mu je treba dajati čim več tekočine.

Malčke je treba pred močnim soncem zavarovati in jih mazati s kremami.

Rada bi opozorila, da v tem času pogosto pomagamo odpravljati klope, ki jim pri odstranjevanju iz kože odtrgamo zadek, glavnica pa ostane v koži. Pazite! Če vidite, da ima otrok klop, ga namažite s kremo ali oljem in počakajte. Včasih je potrebna celo ura in več, da se nadležni klop sprost. S hitenjem ne dosežemo nič, odtrgamo zadek in običajno glavico dobimo težje ven.

Če se kasneje okrog vboda klopa naredi rdeč krog, je treba nujno k zdravniku.

Bolezen borelijoze se namreč s pravočasnim zdravljenjem lepo pozdravi. Pa tudi sicer klopi prenašajo meningitis, katerega prvi znaki so močan glavobol, bruhanje in otrpel tilnik. Pozdravimo ga le z bolnišničnim zdravljenjem. Podobni znaki so tudi pri sončarici, zato prepustite zdravnikom, da povedo, za kaj gre.

Dosti je tudi drisk, zato dajajte otrokom primerno, svežo hrano. Če pa do driske pride, otroka ne silite s hrano, dajte mu čim več tekočine, najboljši je šipkov čaj, po žlički. Čim manjši je otrok, prej je treba zaradi driske k zdravniku, saj se majhni otroci najprej izsuše zaradi povečane izgube tekočine, ki jo je treba nadomestiti s kapalno. S prepozno in napačnim zdravljenjem je lahko že navadna driska včasih usodna.

Ker je v tem času tudi dosti kačjih pikov, je treba najprej ugotoviti, za kakšno kačo gre, nato pa TAKOJ v najbližjo zdravstveno postajo.

Pri pikih raznih žuželk lahko otroku pomagamo sami z raznimi obkladki, pozorni pa moramo biti, če otrok slučajno ni preobčutljiv na pik, in če je pik v predelu glave ali vratu, ker lahko pride pri tem do zadušitve.

Dosti je tudi izpuščaje. Večinoma se pojavijo zaradi vročine ali preobčutljivosti na hrano, manj je izpuščaje zaradi nalezljivih bolezni, ker te upadajo.

Morda res nisem povedala nič novega. Mogoče sem stvari razvrstila na nov način, vendar upam, da boste povedano znali koristno uporabiti, če bo seveda treba. Za konec pa le še misel za današnji čas: »Boljša od tisočih nepotrebnih besed je ena sama beseda, ki prinese MIR!«

ljubljska banka
Splošna banka Celje d. d., Celje

Varčevalcem in poslovnim sodelavcem sporočamo

da bo 31. 8. 1991 prenehala poslovati agencija v blagovnici Agrine.

Naše usluge vam nudimo v novih poslovnih prostorih v Poslovnem centru v Žalcu. Vljudno vabljeni in ostanite še naprej naši zvesti sodelavci in prijatelji!

**Kdor želi kupiti
zastavo Republike Slovenije,
jo dobi na sedežu DEMOSA,
in sicer vsak dan
od 12. do 14. ure, razen sobote,
v GASILSKEM DOMU V ŽALCU,
Heroja Staneta 1.**

Tudi v naši občini imamo Demokratsko stranko upokojencev Slovenije

Pomagaj si sam in Bog ti bo pomagal – pa vendar ni čisto res, pomagati si bomo morali sami. Tako so razmišljali člani iniciativnega odbora, pobudniki ustanovitve Demokratske stranke upokojencev Slovenije za območje občine Žalec.

Že na ustanovni skupščini, kjer je bilo zastopanih 43 delegatov iz cele občine, se je pokazala velika volja po močnem strankarskem organiziranju upokojencev, saj jih v to silijo gmotne in socialne razmere, ki se iz dneva v dan slabšajo. Posledice temu pa so kršenje zakonodaje o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, stalno spreminjanje te zakonodaje brez možnosti javne razprave, ter samovolja odločanja republiških oblastnih orga-

nov o usodi preko 400.000 upokojencev. Stranka se bo prvenstveno zavzemala za pravice upokojencev iz minulega dela. Upoštevajoč njihove bogate izkušnje iz dolgoletnega družbenega življenja, se bo zavzemala na naslednjih volitvah, da si preko predstavnikov v skupščinskih in oblastnih telesih izbori položaj, kamor po visokem številu upokojencev tudi sodijo. Ker je položaj upokojencev predvsem odvisen od gospodarske uspešnosti v republiki, se bo stranka zavzemala za organizirano pomoč gospodarstvu, iskano možnost zaposlovanja delavcev, za njihove pravice pri soodločanju o rezultatih ustvarjenega dela in za neopravičeno odtujevanje družbene lastnine, ki je rezultat dolgoletnega truda delavcev in upokojencev, tudi na račun odrekanja osebnega standarda.

Da bi bilo delo stranke čimbolj učinkovito, so člani izvršnega odbora, ki šteje 15 članov na svojem prvem zasedanju sklenili organizirati štiri komisije za razna področja dela. Pristopne izjave je na območju občine podpisalo že preko 1200 upokojencev Slovenije po številu ena najmočnejših in po programski zasnovi najprepričljivej-

ša, saj so njene programske obveze življenjskega pomena za vse državljane. Stranka deluje neodvisno in se ne veže z nobeno koalicijo, sodeluje pa z vsemi strankami, če je to v njenem in skupnem interesu. Pojavljajo se pa organizacijske nejasnosti v nekaterih društvi upokojencev, ker si napačno tolmačijo cilje stranke, kot neko konkurenco društvom, kar pa ni res. Razumeti je treba, da je dejavnost društev upokojencev več ali manj ista, kot v ostalih društvih, ki nimajo nobene zakonite možnosti vplivanja na sklepe oblastnih organov. Stranka ima te možnosti, da preko svojih voljenih predstavnikov uveljavlja svoje interese na vseh področjih družbenega dogajanja, ali preprosto povedano, demokratska stranka upokojencev je organizacija, ki se po zakoniti poti bori in brani interese upokojencev, tako je zapisano v njenem programu. Od njenih članov pa se ne zahteva nobene ideološke opredelitve, vsak član se lahko samostojno odloča iz svojih lastnih pogledov na družbena dogajanja.

A. Kotar

Bodo na Dobrovljah kdaj skakali?

Ob prispevku Matjaž Debelak prenehal skakati in ob vsesplošnem navdušenju, ki je pred leti vladalo ob njegovih uspehih, so časopisi leta 1989 na široko pisali o načrtih v skakalnem športu. Tako so tega leta objavili sliko zagnanih prostovoljcev na Dobrovljah, kjer so pričeli graditi skakalnico, takratni osrednji zimski objekt štajerske regije. V idealnih zimskih razmerah naj bi bila

zgrajena 90-metrška skakalnica s kritično točko pri 115 metrih. Pridružila naj bi se deset in 25-metrski skakalnici, 65-metrski v Podvrhu, kjer je že 40-metrška skakalnica, torej lepemu številu skakalnic.

Tedaj so preračunali, da bo objekt stal 90 milijonov dinarjev, opravljenih pa je bilo tudi prek 1500 prostovoljnih delovnih ur, je zapisal dopisnik Dela.

In sedaj? Domačini pravijo, da sedaj skakalnice propadajo. Torej, bodo na Dobrovljah kdaj skakali?

Vse kaže, da smo ob lepih rezultatih Matjaža Debelaka skušali na Dobrovljah razviti elitno smučarsko skakanje, vendar so se organizatorji usteli. Objekti sedaj propadajo, gozd in plazovi delajo svoje. Smučarskih skokov prek sto metrov torej na Dobrovljah ne bo! Res pa je, da so svoje naredile tudi mile zime brez snega. Sta zagnanost in navdušenje ob uspehih Matjaža Debelaka že zbledela?

(Naslov v uredništvu)

Čisto okolje – naša prihodnost

Našo naravo, ki nam je zaupana v varstvo in ki naj bi jo kot neprecenljivo vrednost čuvali za naše kasnejše rodove, iz dneva v dan zastrupljamo, jo onesnažujemo z odpadki, da marsikje že ne vedo, kaj je čisto okolje.

Največkrat se sklicujemo, da jo onesnažuje le industrija, pozabljamo pa, da smo velik onesnaževalec tudi mi, posamezniki. Že res, da nam je čas, ki ga živimo, prinesel obilo dobrega, vendar nas to pehanje za vsem, kar je moderno, oddaljuje od narave, od našega bistva, ki pa nam ga žal sodobna tehnologija

ne more nadomestiti. Smo, kar smo, smo in bomo del narave, zato je skrajni čas, da začnemo živeti z njo v sožitju, ne pa tako, kot da je jutri ne bomo več potrebovali.

Za dosego tega je potrebno tudi malo spremeniti naše navade in razvade. Dober začetek je že v tem, če pričnemo odlagati odpadke tja, kamor sodijo, torej v kontejnerje in zabojke za smeti. Za organiziran odvoz odpadkov se namenljajo precejšnja finančna sredstva, zato naj ta strošek pripomore k ohranjanju čiste narave in preprečevanju divjih odlagališč odpadkov.

Eno takšnih divjih odlagališč je tudi v KS Trnava in

kvari pogled na lepo obdelane njive in razburja njihove lastnike, ko nemočni opazujejo svoje posevke, okrašene s polivinilom in še čim.

Svet KS Trnava je o tej problematiki že večkrat razpravljal in sprejel sklep, da načrtno saniramo jame. O tej nameri smo seznanili pristojne občinske organe in lastnika zemljišča Kmetijstvo Latkova vas ter jih prosili za sodelovanje in pomoč.

Upamo, da bomo s skupnimi močmi preprečili nadaljnje odlaganje odpadkov ter jame ustrezno sanirali v zadovoljstvo nas vseh, ki nam ni vseeno, kakšno okolje bomo pustili našim potomcem.

J. C.

KRAJEVNA SKUPNOST ŽALEC Hmeljarska 3, Žalec

objavlja

JAVNO DRAŽBO

poslovnih prostorov-pisarn, sejne sobe, večje učilnice z pripadajočimi prostori v poslovnostanovanjskem objektu Hmeljarske 3 v Žalcu.

Poslovni prostori se nahajajo v pritličju in nadstropju Hmeljarske 3 v Žalcu, v skupni izmeri 308,66 m². Na dražbeno ceno se obračuna pripadajoči prometni davek, ki ga plača kupec. Javna dražba bo 3. 9. 1991 ob 9. uri v prostorih Krajevne skupnosti Žalec, Hmeljarska 3, Žalec.

Pravico do udeležbe na dražbi imajo vse fizične in pravne osebe oziroma njihovi zastopniki s pooblastili, ki se bodo izkazali z dokazom (blagajniški prejemek oziroma 5. izvod virmanskega nakazila) o poprejšnjem vplačilu varščine v višini 10% izključne cene, vplačane na žiro račun Krajevne skupnosti Žalec št. 50750-645-64194 pri SDK Žalec.

Nepremičnina bo prodana najboljšemu ponudniku. Kupnino med razliko plačane varščine in najugodnejšo ponudbo je dolžan ponudnik plačati v 8 dneh od javne dražbe. Če najugodnejši ponudnik ne podpiše pisne pogodbe ali kupnine kupec ne plača v roku, se njegova varščina zadrži. Neuspelim ponudnikom se varščina vrne v 8 dneh od javne dražbe.

Podrobnejša pravila dražbe bodo razglašena neposredno pred začetkom dražbe.

Ogled nepremičnin je možen po dogovoru tel. (063) 713-265.

PODROBNOSTI – KAJ, KDAJ IN KJE?

četrtek, 29. 8. ob 18. uri

ob 19. uri

Aškerčev trg – svečan začetek prireditve PIVO-CVETJE 1991

Aškerčev trg – koncert s HELENO BLAGNE, NACEM JUNKARJEM, ansamblom ABRA KADABRA, skupino RITMO LOCO – latinsko ameriška glasba, plesno skupino STIL

Zabavišče »Rudar« – POP DESIGN

Graščinsko dvorišče – izbor MISS ZLATOROG – povezovalca SAŠO HRIBAR in SAŠKA EINSIEDLER

Inter club Pepsi – disco program

Odprtje razstav: GOBARSKA, ČEBELARSKA in PTIC PEVK v osnovni šoli »Dušan Poženeš«, DOBROTE KMEČKE KUHINJE v dvorani političnih strank

Aškerčev trg – koncert ansambla FORUM s pevcem OTOM PESTNERJEM

Zabavišče »Rudar« – ansambel AGROPOP

Graščinsko dvorišče – ALFI NIPIC s skupino in TONE FORNEZZI z gosti politiki

Inter club Pepsi – disco program

Market ploščad – degustacija Fructal

Aškerčev trg – najbolj nora noč s sodelovanjem skupine DON JUAN in VLADA KRESLINA Z BELTINŠKO BANDO OGNJEMET in kanonada z gradu Tabor

Zabavišče »Rudar« – BOŽIDAR WOLFAND-WOLF

Občinsko dvorišče – ansambel NOČNA IZMENA

Inter club Pepsi – disco program

Market ploščad – večer s plesno skupino STIL radenska, nagradno žrebanje Graščinsko dvorišče – OHCET PO STARI ŠEGI

Pri cerkvi v Šentrupertu (Breza) – LEPA NEDELJA običaji ob farnem prazniku LAŠČANIJADA – šaljivo srečanje klubov ljubiteljev laškega piva

petek, 30. 8. ob 16. uri

ob 19. uri

sobota, 31. 8. ob 19. uri

ob 21. uri

nedelja, 1. 9. ob 10. uri

ob 13.30 uri

ob 15. uri

Na večjih zabaviščih bo vsak večer glasba že od 26. 8. dalje. Luna park bo deloval od 26. 8. dalje. Razstava »PODOBE LAŠKEGA« odprta vse dni prireditve.

KOGAR NE BO, MU BO GOTOVO ŽAL

27. tradicionalna
prireditev

PIVO CVETJE

Zaradi vojne preložena, časovno skrajšana, enako bogata in še vedno največja slovenska tradicionalna turistična prireditev PIVO CVETJE vendarle bo od 29. avgusta do 1. septembra.

17 samostojnih zabavnih in kulturnih prireditev na 6. velikih zabaviščih in prireditvenih prostorih in več manjših zabaviščnih in prireditvenih prostorih

11 priznanih glasbenih, pevskih in plesnih skupin, 6 popularnih estradnih umetnikov, 5 razstav, 5 folklornih društev

**POPULARNA CENA PIVA, VRČEK PO 25 dinarjev!
TRADICIONALNI OGNJEMET, KANONADA...
KOGAR NE BO, MU BO GOTOVO ŽAL!**

Organizator: TURISTIČNO DRUŠTVO LAŠKO

Pokrovitelj: združeno podjetje
živilske industrije

pivovarna laško

Med

Ljudje že stoletja uporabljamo med kot hrano in zdravilo. Že v starih ruskih rokopisih takratnih zdravnikov so našli številne recepte, predvsem za zdravljenje kože. Čebelji med nanjo zelo ugodno vpliva, saj ojača mišični sloj pod njo.

Pomembno je, da med nikoli ne stopimo v tekočinah s temperaturo več kot 45 stopinj Celzija, ker bi tako uničili dragocene sestavine. Dokazano je, da vsebuje vsaka kapljica medu več kot sto za organizem pomembnih substanc. Vsebuje različne fermente pa tudi veliko mineralov. Mineralna sestava različnih vrst medu je odvisna od zemljišča, na katerem rastejo medonosne rastline. V medu so tudi sladkor, vonjavne snovi, sluzi, eterična olja, beljakovine, vitamini A, B₁, B₂, B₆, C in E. Vrste medu imajo po rastlinah, na katerih so čebele nabirale (smrekov, kostanjev, sivkin, akacijev, žajbljev, lipov, rožmarinov, cvetlični...). Po aromi, okusu, barvi, gostoti se med seboj razlikujejo, različno hitro se zgostijo, kristalizirajo. Med pri nas še ni dovolj cenjen. Mnogi ne zaupajo medu iz trgovine, ali pa je vzrok za to, da ga ne uporabljajo, kje druge. Večinoma so to neutemeljeni vzroki, saj danes medu ne ponarejajo več veliko, ker je z dobrimi metodami mogoče ponaredke hitro odkriti. Pristen, neponarejen med je gost, dokler je hladen, trakasto se vleče in se da raztegniti v tanke nitke. Je lepo dišeč, slahek, lep, zlato rumen do rdeč rjav. Rad se strdi.

Med moramo hraniti na hladnem in temnem prostoru, v dobro zaprti posodi, najboljša je iz temnega stekla.

Med mehča, čisti, celi rane in krepi organizem. Grozdni sladkor pride iz medu neposredno v kri (kri vsebuje 0,1% grozdnega sladkorja), zaužit med krepi bolno telo, na ranah, tam, kjer pride v neposreden stik, pa pomori bakterije in čisti. Med je lahko prebavljiv in redilen.

Med in vitamini

Vitamin A pomaga pri gradnji tkiv in sluznic, jih ščiti in preprečuje infekcije (največ ga je v ribjem olju).

Vitamin B₂ varuje sluznico in kožo, če ga primanjkuje, pride do vnetja ustnic, jezika in kože na obrazu.

Vitamin B₆ pomaga pri gradnji las in trepalnic. Pomanjkanje povzroča sivenje las.

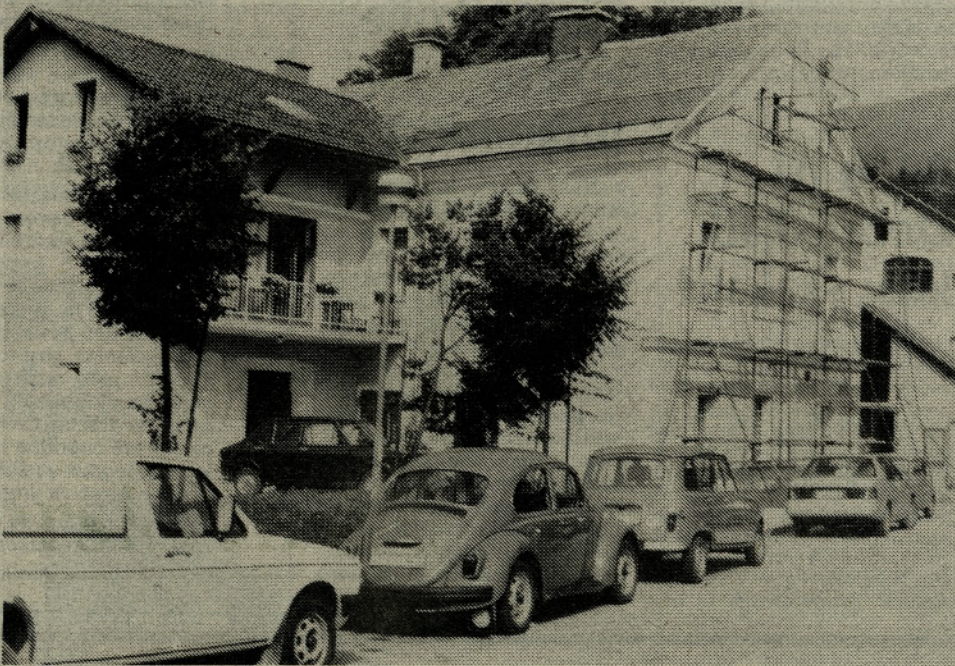
Vitamini E razvija in krepi mišice. Vsebujejo ga predvsem kalčki žitaric.

Vsi ti vitamini so zastopani v medu, njihova količina pa

Turistični nagelj

Savinjski magazin Žalec je v zadnjih letih obnovil več trgovin, nazadnje Manufakturo v Žalcu. Za to komisijo podeljuje Savinjskemu magazinu turistični nagelj za mesec avgust.

Bodeča neža

Gostišče Slovan je pred dvema leti vzel v najem zasebnik. Obljube, da bo gostišče obnovil so se spremenile v opustošenje objektov. Gradbeni oder sameva že več mesecev, objekti na avtobusni postaji pa so zaprti. Komisija za to podeljuje najemniku in lastniku bodečo nežo za mesec avgust.

je odvisna od osebnosti peloda.

Propolis

Nekdaj so mislili, da čebele zbirajo propolis iz popkov dreves. Danes vemo, da delajo čebele, da bi zbrale propolis, deset do šestnajst ur, s čimer se ukvarja le malo čebel. Tedaj ko čebele pridejo s tovorom v čebelnjak, ga predajo drugim čebelarjem. Prinešeni propolis je šele osnova za izdelavo pravega, ki ga čebele izločajo, ko prebavijo prinešeni material.

Propolis je znan kot sredstvo za odstranjevanje otiščancev (propolis damo v tan-

kem sloju v obliki okroglega obliža na otiščanec in obvezemo s povojem. Po nekaj dnevih odpade s svojim koronom vred iz ležišča).

Pri obolenju zob je učinkovito izpiranje s propolisom (20 kapljic ekstrakta propolisa na kozarec prekuhane vode sobne temperature, dvakrat dnevno in to dva meseca).

Segrevanje propolisa še povečuje njegovo protimikrobno lastnost.

Matični mleček (Gelee royal)

je rumeno-bela tekočina, podobna jogurtu, rahlo kislega okusa. Pri normalnih pogojih ni obstojen. Služi za hrano čebelji matici, da bi lahko znesla približno 3000 jajčec v dnevu.

Povečuje naravno odpornost organizma.

Cvetni prah – pelod

nastaja v prašnikih cvetov. To je idealna hrana za čebele. Zaradi bogate sestave je pomemben tudi za človeka, saj vpliva na delovanje organov (prebavila, živčevje). Obnavlja tudi kožo.

Med bi kot pomembno hranilo morali uporabljati v večjih količinah, s tem pa bi se zavedali tudi pomena hrane, ki ni le fizična potreba.

Vse navedene čebelje izdelke lahko kupimo pri nekaterih čebelarjih, lahko pa tudi v trgovini čebelarstva Hmezd v Medlogu (prodajalni Sirček) ali v Zidanškovi 3 v Celju, in sicer v prodajalni čebelarne Celje.

Nataša Jan
dipl. biolog

**Vas boli vrat, rama, komolec ali križ?
Akupresura je pravo zdravilo za te tegobe.**

AKUPRESURA

mag. sc. Franjo VELIKANJE, dr. med.
ZDRAVSTVENI DOM ŽALEC (4. nadstropje)
Pokličite: 711-251, int. 51

NOVO • NOVO • NOVO

Moško frizerstvo

»Slavica«

Tel.: (063) 711-288, int. 2

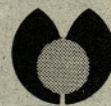
V Žalcu (v prostorih bivše MONTANE, nasproti železniške postaje)

- modne moške frizure
- konkurenčne cene

Pripravljeni smo modno oblikovati tudi pričesko vašemu dekletu ali ženi.

Odprto: vsak dan od 9. do 18. ure,
sobota od 8. do 12. ure

Se priporočamo!

HRANILNO KREDITNA SLUŽBA
KMETIJSTVA IN GOZDARSTVA
ŽALEC, p. o.

- 110 letna tradicija
- varno naloženi prihranki

UGODNI POGOJI ZA VARČEVALCE

- varno naloženi prihranki
- visoko obrestovano zaupanje
- mesečni pripis obresti (obračun in pripis 1. v mesecu, dvig 18. v mesecu)
- jamstvo članic in Republike Slovenije za hranilne vloge
- možnost dviga na poslovnih enotah Ljubljanske banke, poštah in HKS
- sprejemanje depozitov obrtnikov in podjetnikov
- opravljanje plačilnega prometa za občane in obrtnike
- vodenje žiro računov za občane in obrtnike
- možnost nakazila pokojnin na naše hranilne knjige

OPTIKA SALOBIR

Šlandrov trg 23, ŽALEC
Telefon: 063/713-250

Odprto: od 8. do 19. ure,
sobota od 8. do 12. ure

- vsak ponedeljek od 15. ure nasveti okulista
- velika izbira domačih in uvoženih korekcijskih okvirjev ter očal priznanih izdelovalcev
- uvožene dioptrijske plastične leče
- fotostekla
- aparat za avtomatsko določanje vida (refraktometer)

LIPCA

Cvetličarna in trgovina na drobno
z mešanim blagom
Golavšek Jožica,
Vransko 140

Odprto: vsak dan od 7. do 19. ure,
sobota od 7. do 17. ure, nedelja od 8. do 12. ure
Se priporočamo!

Krojaštvo

Drago Pajk, Vrečarjeva 1/a, Žalec
Telefon: 063/714-325

- popravila oblačil
- krojenje in šivanje kril in hlač

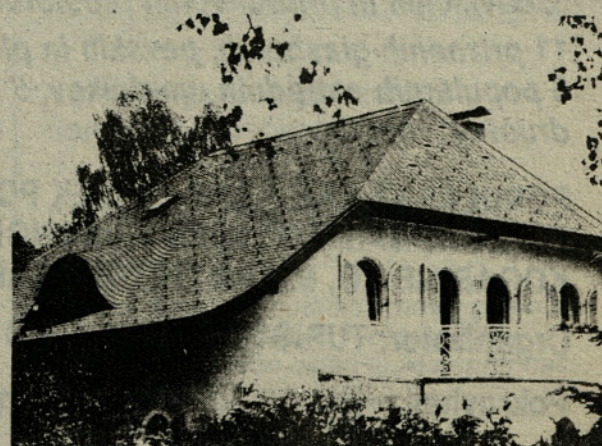
Delovni čas: od 8. do 12. in od 15. do 18. ure,
sobota od 8. do 12. ure

Ėternit

kritine, fasade in hidroizolacije, ki prinašajo profit.

Zastopa, uvaža in prodaja
Hmezd EXPORT-IMPORT
Žalec

Vrečarjeva 14
telefon 063/712-221, 712-200
faks 063/713-226, 711-392

— Dobre stvari se same hvalijo. Zato je naša naloga preprosta.
Povedati vam moramo samo: KDOR VE IN ZNA GRADITI, OBLEČE HIŠO V ETERNIT.

Oglejte si na video

GODFATHER 3

krimi drama
režija: Francis Ford Coppola

gl. vloge: Al Pacino, Andy Garcia, Talia Shire

Za tretji del sage o mafij-ski družini Corleoneovih lahko mirne duše zapišemo, da je na ravni prvega – najboljšega dela. Corleone postane bolj human in se noče več ukvarjati s preveč umazanimi posli (droga, umori), temveč predvsem z velikimi legalnimi in donosnimi posli. Ker pa so v igri veliki novci, je razumljivo, da so spletke bolj komplicirane in je vanje vpletenih veliko vplivnih ljudi iz politike in cerkve.

Na koncu se Corleone vrne k svojim koreninam (na Sicilijo), kjer probleme ureja na svojrsten sicilijanski način.

ROOKIE

thriller
režija: Clint Eastwood

gl. vloge: Clint Eastwood, Charlie Sheen, Raul Julia

Rookie (Novinec) je tipični policijski buddy-buddy thriller, ki pa na svoj način negira samega sebe. Boga-tega mladeniča (C. Sheen), ki iz kljubovalnosti očetu postane detektiv, mora vzeti pod okrilje anarhični policijski veteran (Eastwood). Čeprav nas hoče film prepričati, da je Eastwood še vedno pravi Dirty Harry (rešuje probleme sam) in da je buddy (Sheen) le njegova nepomembna senca, pa je videti, da je Eastwood tik pred upokojitvijo. To opazimo v zadnjem prizoru, ko po uspešno končani akciji Eastwood pristane za pisalno mizo (šef). Vsekakor je vredno razmisliti, zakaj ravno On (Eastwood, neustrašen, neumljen, svojeglav) konča kot nekakšen birokrat.

PREDATOR 2

S/F
režija: Stephen Hopkins
gl. vloge: Danny Glover, Gary Busey, Ruben Blades

Za uničenje Predatorja v prvem delu, ki se dogaja v džungli, je bil potreben najmanj Schwarzenegger, medtem ko je lahko za iztrebljenje Predatorja, ki se naseli v velemestu, snovalec filma uporabil kar drugoligaške iztrebljevalce (Glover, Blades). Čeprav je krvni davek, med lovci velik ter konec filma zelo zamegljen, pa lahko film ocenimo kot dokaj zanimiv.

PACIFIC HEIGHTS

thriller
režija: John Schlesinger
gl. vloge: Melanie Griffith, Mathew Modine, Michael Keaton

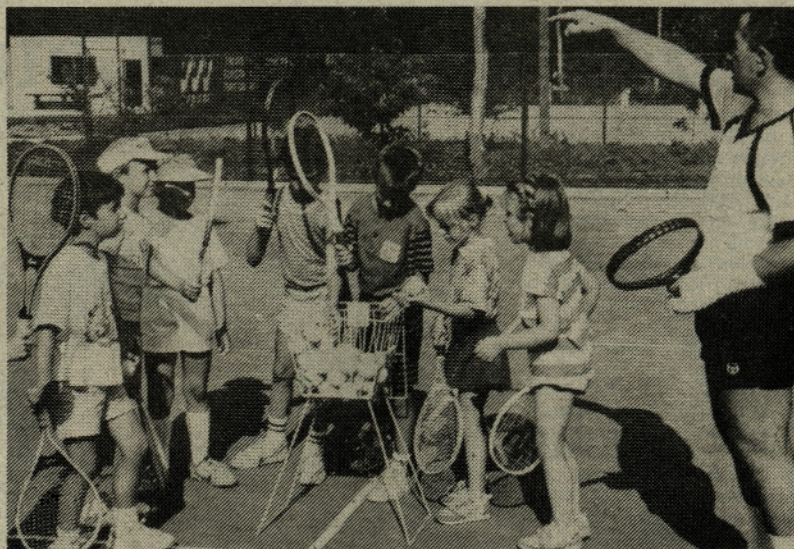
V tem filmu lahko vidite nov način psihološkega maltretiranja ljudi in verjetno boste pozneje dvakrat razmislili, kakšnega podnajemnika boste vzeli. Michael Keaton namreč na zanimiv način prihaja do stanovanj in medtem ko vsi mislijo, da gre za nevarnega psihopata, on le povečuje svoje bogastvo. Resda na precej čuden način.

M. P.

Številni tečaji

Tudi letos so med počitnicami pripravili v občini vrsto tečajev za neplavalce in pa tečaje tenisa. Med najaktivnejšimi so bili v Preboldu, kjer so pripravili tečaje plavanja. Vodja tečajev, Brane Strožar je povedal, da tečaji trajajo po 20 ur, pri prvem pa jim je malce pomagalo vreme.

V minulih dneh je bilo tudi nekaj tečajev tenisa za začetnike, ki so jih pripravili na Polzeli, v Žalcu, Preboldu in v Šeščah, od koder je tudi naš posnetek. Povedati velja, da ima ta šport v naši dolini vedno več privrženec. Na sliki: Skupina plavalcev, ki so se naučili plavati na letnem bazenu v Preboldu in skupina mladih igralcev tenisa v Šeščah.

T. Tavčar

Nov oskrbnik planinskega doma v Mariji Reki

V dom pod Reško planino je pred kratkim prišel nov oskrbnik. To je 24-letni Trnavčan Danilo Berzelak, ki je v ta planinski dom v Mariji Reki vnesel novega, svežega duha.

»Že dolgo let je v meni telca želja po gostinstvu. Odkar pomnim, sem si želel imeti

svojo »oštarijo«, in ko so mi prijatelji povedali, da v Mariji Reki potrebujejo novega oskrbnika, sem se takoj prijavil. In sedaj sem tu,« je na začetku pogovora dejal Dani, kakor ga kličejo gostje. Sicer pa ima Danilo veliko novih idej. »Najprej bom moral po tleh na novo položiti ploščice. In če bom zmogel in smel, bom v malo sobo vzdal tudi odprt kamin, ki bo sicer že lepo urejeno sobo še dodatno popestril.« Zamenjati namerava tudi omare ter urediti ležišča. Le teh sedaj dom pod Reško planino premore 25, ki pa so skupna. Kmalu pa naj bi bile urejene tudi dve – in štiriposteljne sobe, ki bi bile opremljene s sanitarijami ter tušem. Danila čaka še veliko dela. Nekaj novega pa predstavlja tudi nova gostinska ponudba planinskega doma. »Med vikendom, ko dom obratuje, lahko gostom ponudim poleg alkoholnih in brezalkoholnih pijač tudi jedi, ki so nekaj novega. Ponudim lahko pet vrst nabo-

dal, pečen krompir, malo in veliko reško ploščo z mešanico, na žaru pečenim mesom, po strežem pa lahko tudi z narezki iz domačega mesa.«

Posebna ponudba velja za skupine, ki lahko v prostorih planinskega doma praznujejo razne obletnice, poroke, sedmine, odhode v pokoj in podobno. Za take skupine Danilo Berzelak odpre planinski dom tudi med tednom. Zato ste vabljeni v dom, ki lahko v veliki sobi sprejme do 80 oseb, v mali pa do 30. Ker se v planinskem domu obetajo tudi plesi, bo Dani priskrbel tudi godce, ki bodo skrbeli za prijetno vzdušje.

Brane Lobnikar

Gurmanski kotiček

Spoštovane gospodinjice, dragi gumrani, spet je mesec naokoli in znova smo skupaj. Če se še spominjate, smo vam v prejšnji številki ponudili nekaj receptov za vsakdanjo rabo. Tokrat smo vam pripravili nekaj za dnevno uporabo in recept za sladkosnede.

Zelenjavna juha

Za juho potrebujete 1 kg poljubne zelenjave (tiste, ki je v tem času na voljo), 10 dkg prekajene mesnate slaninice, sol 3 dkg masti ali olja, 2 žlici čebule, 3 krompirje, žlico peteršilja, poper. Očiščeno zelenjavo (korenček, peteršiljevo korenino, zeleno, zeljne kocene, mlad stročji fižol, krebujlico, cvetačo ipd.) zreži ali zribaj na rezance, zalij z vodo, dodaj na

rezine zrezano slanino in sol ter počasi kuhaj. Ko se zmehča, dodaj na masti mehko prepraženo čebulo in olupljen, na kocke zrezan krompir, ter dobro pokuhaj. Preden zliješ juho v skledo, je odišavi s poprom in drobno zrezanim peteršiljem. Juho lahko ponudiš kot samostojno jed za večerjo.

Špageti s sardelami

Potrebujete ½ kg špagetov, sol, 3 žlice parmezana, 4 sardele, 4 žlice olja. Špagete stres v slan krop, kuhaj jih približno 20 minut. Že prej sesekljaj očiščeni sardeli in ju polij v kozici z mrzlim oljem, nato med mešanjem segrej na vročem. Zelo moraš paziti, da se jed ne prime in prižge. Odcejene, vroče špagete stres v ogreto skle-

do, potresi s parmezanom, polij s sardelami, premešaj in takoj ponudi. Od tej jedi ponudi črno gosto vino (refošk, cabernet sauvignon).

Albinino sadno pecivo

3 jajca, 1 vanilin sladkor, 10 žlic olja, 10 žlic mleka, 6 žlic sladkorja, 9 žlic ostre moke, 8 žlic gladke moke, 1 pecilni prašek, sadje (slive, marelice, breskve – po želji).

Cela jajca, sladkor, olje, mleko in vanilin sladkor stepes, dodaš moko in pecilni prašek, dobro premešaš in zliješ v naoljen pekač. Pečico ogreješ na 170 stopinj C. Pekač daš v vročo pečico za približno pet minut. Nato posuješ na rahlo dvignjeno in zakrknjeno testo sladkano in narezano sadje. Vse skupaj spečeš do konca, ga ohladiš, narežeš na primerne koščke in posuješ s sladkorjem v prahu.

Dober tek vam želimo!

Alfonz Gurmanski

V Logarsko skozi štiri občine

Organizacijski odbor pri Planinskem društvu Celje bo pod pokroviteljstvom NT-RC tudi letos pripravil zdaj že 7. pohod Celje-Logarska dolina. Start bo v soboto, 7. septembra, ob 1. uri zjutraj na Trgu V. kongresa pred Muzejem revolucije v Celju. Dolžina pohoda je 75 km. Novosti letošnjega pohoda sta spremenjena trasa v spodnjem delu od Celja do Mozirja in dve izstopni postaji, ki bosta v Savinjskem gaju v Mozirju (36 km) in Lučah (60 km). Iz Celja bodo pohodniki krenili po Ljubljanski cesti ter pri semaforju zavili levo po Čopovi čez Savinjo in mimo Grička, Migojnic, Vrbja, skozi Sp. in Zg. Roje do Šempetra, od tam pa do Polzele, Šmartnega ob Paki, Gorenja, Paške vasi do Savinjskega gaja.

Od tam jih vodi pot skozi Nazarje, Radmirje, Ljubno, Luče, Solčavo do Planinskega doma v Logarski dolini.

S spremenjeno pohodno traso se bodo pohodniki izognili glavnim cestam, tako da bodo lahko hodili bolj sproščeno in opazovali lepo naravo vse do Logarske doline.

Pohodniki naj bi prišli do Mozirja do 8. ure zjutraj, do Luč pa do 14. ure. Kdor bo pot prehodil v tem času in izstopil, bo dobil medaljo. Najzlahtnejša medalja pa čaka vse tiste, ki bodo prehodili vseh 75 km do Logarske doline.

O pohodu pripovedujejo trije izmed organizatorjev:

Sreten Popović: »To je najdaljši rekreativni pohod v Sloveniji, na katerem je lani sodelovalo več kot 600 pohodnikov iz Slovenije in tujine.«

Franc Smodiš, edini, ki je

sodeloval na vseh dosedanjih pohodih: »Pohodniki naj obujejo obučeno z debeljšim podplatom, nogavice, pa je treba zamenjati, kose

zmočijo. V hladni noči naj oblečejo trenirko, s sabo naj imajo tudi vetrovko.«

Vlado Perčič: »Štartnina je 300 din za posameznika ter 150 din za dijake, študente in otroke. Popust imajo tudi družine, in sicer 150 din za osebo. Za ta denar bodo zavarovani, dobijo medaljo, golaž in pivo ali sok ter avtobusno karto do Celja.«

Ivo Potočnik: »S tem pohodom dobiva Celje znova zanimivo športno-rekreativno prireditev, ki se bo razširila po vsej Savinjski dolini, saj vodi skozi štiri občine vse do prelepe Logarske doline. Namen prireditve ni tekmovanje, ampak družinski ali prijateljski pohod ob koncu tedna iz industrijskega mesta do turističnega bisera.«

Organizator želi, da bi z leti ta maraton postal vsaj tako znan, kot je maraton v švicarskem Bielu, kjer vsako leto v začetku junija prehodi tri do štiri tisoč ljudi do 100 km. Letos naj bi se pohodnikom pridružili tudi vsi štirje predsedniki občin, skozi katere vodi maraton, ter pripadniki TO s svojimi trojkami. Za varnost bodo skrbeli člani ZSAM Celje, zdravniške službe, planinci ter po posameznih krajih predstavniki mladinske organizacije, gasilci, krajevne skupnosti itd. Pri več okrepčilnih postajah bodo ponudili napitke in sadje.

Odločite se in preživite lepo septembrsko soboto na pohodu iz Celja do Logarske doline!

Tone Vrabl

PRIJAVNICA

Ime..... Leto rojstva

Priimek..... Spol M Ž

Naslov

Pošta..... Poštna štev.

Prosimo, da pošljete prijavnico, s potrdilom o vplačani štartnini, najpozneje do 30. 8. 1991, na naslov:

PLANINSKO DRUŠTVO CELJE
Org. odbor maratona
63000 CELJE
Poštni predal 35

Podpis:

Štartnino 300,00 din nakazati:
PD Celje – Maraton 1991
Žiro račun: 50700 – 678 – 45265 / 01012

Na pohodu bo tudi vaš prijatelj NT-RC

NT-RC

Vsi, ki vam je bilo dano, da se pišete Zupanc, si ne dovolite, da bi manjkali na prvem

SUPER DRUŽABNEM SREČANJU ZUPANIJADI,

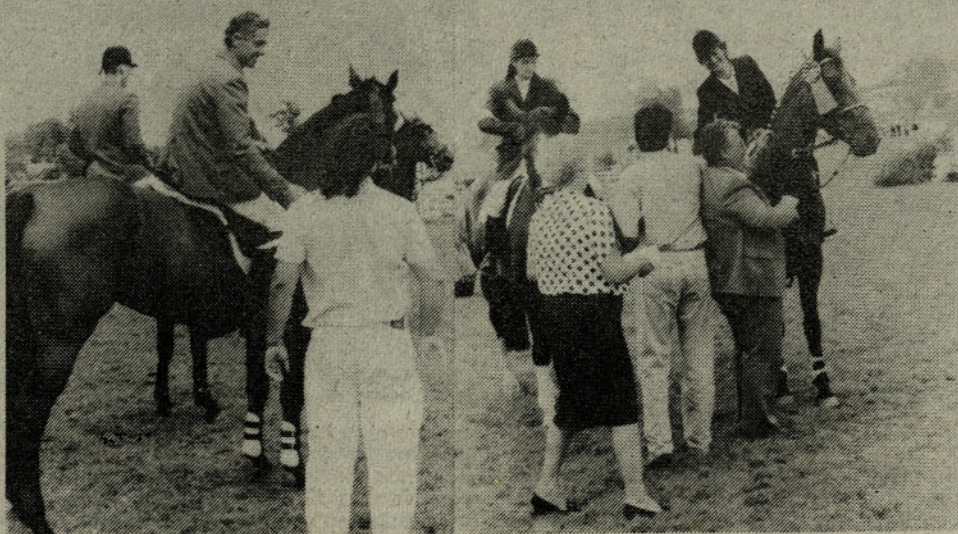
ki bo 28. septembra 1991 v Turističnem tenisu centru Zupanc v Šeščah pri Šempetru.

Celodnevni program: tenis turnir, piknik, družabne igre. Igral in zabaval vas bo poznan narodnozabavni ansambel in ostali pomembni gostje. Ker je število udeležencev omejeno, se lahko prijavite in dobite ustrezne informacije na telefonskih številkah: 701-544 (Rudi Zupanc) in 713-189, 29-431 (Vojko Zupanc) ali v Turističnem tenisu centru Zupanc v Šeščah.

Suzuki maruti v Gotovljah

17. in 18. avgusta je bil v Gotovljah na hipodromu, v organizaciji Konjeniškega kluba iz Gotovelj, zelo zanimiv konjeniški turnir, katerega glavni nagradi sta bili: za mlajše tekmovalce tory, ki ga je prispeval gospod Rifel iz Gornjega Grada, za vse v konkurenci pa avto SUZUKI MARUTTI, darilo KK Gotovlje. Poleg teh dveh tekmovalcev so organizirali še nekaj zanimivih parkurjev na višinah 1,10 m, 1,20 m, in 1,30 m. Za gledalce pa sta bili poleg ameriškega baraža (ko gre tekmovalci skozi parkur brez kazenskih točk in takoj nadaljuje z baražom) najbolj zanimivi finali v nedeljo, boj za tory in avto. V finalu so si štirje prvouvrščeni (Matjaž Čik in Sandi Smolnikar, Krumperk, Aleš Pevec, Gotovlje ter Kučer, Celje) med sabo menjavali konje in smo tako dobili resnično najboljšega jahača. V tekmovalstvu za motor pa so šli rezultati kar treh parkurjev, tako da smo prav tako prepričani, da ga je dobil najboljši mladi tekmovalac oz. tekmovalka.

Organizatorji pa tudi tokrat niso pozabili na občinstvo. Pred očmi publike so vozili prelepo okrašeni kmečki vozovi, njihovi lastniki pa so prav tako prejeli pokale in zasluzne nagrade (ocenjevala jih je posebej imenovana komisija).

Bilo je dovolj jedace in pijače, vsak večer pa je bila veselica z živo glasbo.

Rezultati – parkur A-2, višina 1,10 m: 1. Andreja Novak (Zagreb) na Lady 0,00 (čas: 59,66), 2. Čik (Krumperk) na Ramoni 0,00 – (čas: 60,92), 3. Ljubič (Zagreb) na Wodki 0,00 (čas: 62,72) in 4. Vanja Kač (Gotovlje) na Adriani 0,00 (čas: 63,21);

Parkur kat. A-2, višina 1,10 in 1,20 m: 1. Čik na Ramoni

0,00 (57,15 in baraž 29,34), 2. Bizjan (Rogaška Slatina) na Drimu 0,00 (49,47 in 29,62), 3. Aleš Pevec (Gotovlje) na Lukasu 0,00 (62,33 in 29,94) in 4. Leda Selan (Ljubljana) na Štrumu 0,00 (57,48 in 32,50).

Parkur kat. I, zapreke 1,20 in 1,30 m: 1. A. Novak (Zg) na Lady brez kaz. točk, 2. Selan (Lj) na Štrumu 8,00 kaz. točk, 3. Tomaž Laufer (Gotovlje) na Rodriguezu 12,00 kaz. točk in 4. M. Bizjak (Rog. Slatina) na

Drimu 14,00 kaz. točk.

V skupnem seštevku za motor tory je zmagala Andreja Novak iz Zagreba (druga je bila Maja Laufer iz Maribora); v tekmovalstvu za avto je bil najuspešnejši Matjaž Čik, st., iz Krumperka, klubski tovariš Smolnikar je bil drugi, Aleš Pevec iz Gotovelj tretji, Kučer iz Celja pa je odstopil in nešportno zapustil tekmovalje.

Gregor Vovk

Tenis

Prvenstvo Žalca

Teniški klub Žalec je sredi avgusta organiziral tradicionalno prvenstvo za leto 1991, udeležilo pa se ga je več kot štirideset članov. V skupini do 40 let je zmagal Tadej Krušič, drugi je bil Stane Novak, tretji Darko Zupanc in četrti Simon Bračun. Med starejšimi člani je bil najboljši Jože Kučer pred Miranom Vovkom. Na posnetku Tadej Krušič in Simon Bračun med polfinalnim dvobojem.

jk

Teniški turnir

Teniški klub Polzela je pripravil na dveh svojih igriščih teniški turnir, na katerem je sodelovalo kar 42 igralcev tega vse bolj priljubljenega športa. Vrstni red pionirji: 1. Gregor Ort, 2. Urška Lörger, 3. Blaž Ručigaj; mlajši člani: 1. Aleš Fonda, 2. Ivi Kapitler, 3. Renato Posedel; starejši člani: 1. Vojko Vidmajer, 2. Franc Naraks, 3. Oto Kronovšek itd.

T. T.

Karate klub Žalec v prvi slovenski ligi

Po lanskem napornem delu in poletnih pripravah se karateisti Karate kluba Žalec intenzivno pripravljajo na novo tekmovalno sezono. V pretekli sezoni se jim je uspelo ponovno uvrstiti v prvo slovensko karate ligo, tako da imamo v Žalcu zopet prvoligaša. Poleg ligaških tekem pa tekmovalce čaka do konca leta še pionirsko in kadetsko prvenstvo, kjer pa zaradi zelo dobro pripravljenih mladih športnikov pričakujejo dobre rezultate.

Po drugi plati pa čaka trenerje žalskih karateistov v novem šolskem letu naporno pedagoško delo. Tako bodo v karate klubu v septembru zopet vpisovali pionirje in mladince, medse pa vzamejo tudi že malo starejše, a ukaželjne. Vpisovali jih bodo vsak torek in petek v septembru v prostorih karate kluba, ki so v stari žalski telovadnici. Pod vodstvom priznanih trenerjev, ki so republiški in državni prvaki, bodo mladi

karateisti lahko vadili tradicionalni in moderni športni karate, usposobljeni inštruktorji jih bodo naučili samoobrambenih veščin ter obrambe pri napadu z orodjem in orožjem. Za kakovostne treninge jamčijo Silvo Marič, mojster 4. dan, Brane Cimperman, mojster 2. dan ter Nedeljko Bikič, mojster 1. dan, ki so se za svoje trenersko delo pripravljali tudi pri jugoslovanskem selektorju

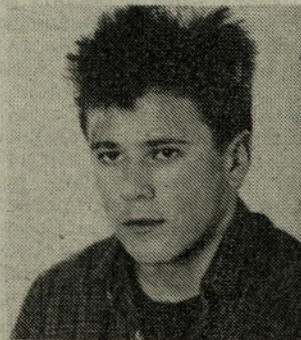
Dušanu Dačiću, mojstru 5. dan ter priznanem svetovnem karate strokovnjaku. Dušan Dačić je tudi prevzel mentorstvo nad delom žalskih karateistov, kar pomeni dodatno garancijo za dobro in uspešno delo.

Če pa želite videti karateiste med akcijo, si ogledite njihovo demonstracijo med nogometno tekmo na žalski noči.

B. L.

Renato Grešak tretji na olimpiadi v Rusiji

Renato Grešak iz Zabukovice pri Žalcu je letos dopolnil šestnajst let. Njegova športna pot se je začela zelo zgodaj. Že kot malček je rad tekal po dvorišču in se podil za žogo. Ko je prestopil šolski prag, pa se je

zanj začelo povsem novo športno življenje.

Tekmovalja so se vrstila in tudi uspehi so bili na dlani. Renato pravi, da mu je tek v veliko veselje, saj s tem razvedri sebe in preživi prosti čas. Leta hitro tečejo in tako je bil Renato pred veliko življenjsko odločitvijo, kaj bi pravzaprav rad počel v življenju. Mogoče športnik ali učitelj telesne vzgoje? Ne, Renato se je odločil, da bo postal ekonomsko komercialni tehnik. Vendar kljub temu, da je sedaj že srednješolec, še vedno rad tekmuje. V osmem razredu OŠ je začel trenirati pri atletskem klubu Kladivar v Celju. Kje pa je požel svoj največji uspeh? Nedvomno je to 3. mesto na olimpiadi v Rusiji. Uspeha je bil vesel, razveselili pa so se ga tudi njegovi prijatelji. Ker pa vsak mladoletnik rad počne vse mogoče stvari, tudi Renato rad prebere kakšen dober strip, posluša dobro glasbo in zelo rad spi.

Zaželimo našemu športniku, da bi še naprej žel uspehe.

Klavdija Turnšek

Strelstvo

Pionirji Juteksa republiški prvaki

V Struževem pri Kranju je potekalo letošnje republiško tekmovalje v streljanju z MK – puško za pionirje. Pod pokroviteljstvom republiškega štaba TO Ljubljana je prireditev izvedla OSZ Kranj, udeležilo pa se ga je 18 ekip, med katerimi je ekipa Žalca že drugič zapored osvojila prvo mesto v disciplini 300 leže. Ekipo so sestavljali Matej Krašovic, Aljoša Grobelnik in Kristjan Pukmajster. S 730 krogi so postali republiški prvaki, posamezno pa je Matej Krašovic z 252 krogi zasedel drugo mesto, medtem ko je bil Kristjan Pukmajster z 251 krogi peti, Mateja Derstvenšek pa je bila med pionirkami osma. V disciplini trojnega položaja pa je bila ekipa Juteksa v enaki sestavi s 577 krogi tretja. Posamezno je v tej disciplini Damjan Horvat-Juteks osvojil tretje mesto pred Matejem Krašovicem, oba sta dosegla 213 krogov.

SD Juteksa brez strehe nad glavo

Z vojno v Sloveniji je SD Juteksa Žalec ostala brez strehe nad glavo, saj so morali zapustiti zaklonišče pri žalski šoli, kjer so imeli strelišče za zračno puško. Opremo so prenesli v prostore DO Juteks, ne vedo pa, kako naprej. Glede na to, da dosegajo izredno dobre rezultate, tako v pionirskih kot v članskih vrstah, apelirajo na odgovorne v občini, da jim pomagajo pridobiti lastne prostore, saj so z delom v preteklosti dokazali, da si jih sedaj zagotovo zaslužijo.

J. Pukmajster

Sprejem najboljših športnikov

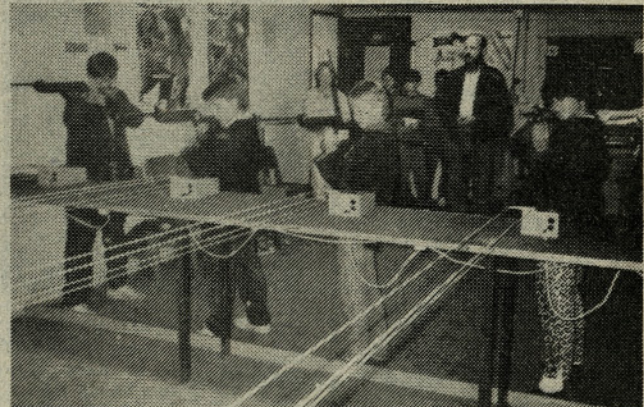
Predsednik občine je sprejel najboljše pionirje športnike, in sicer tiste, ki so osvojili najvišja mesta v republiki v odbojki, rokometu, košarki in streljanju. Zbrane športnike sta pozdravila in nagovorila predsednik občine Milan Dobnik in predsednik IS Boris Krajnc. Udeleženci sprejema so prejeli v spomin knjige, bili pa so tudi odlično pogoščeni.

Liboje – počastitvena tekma

Na strelišču v Libojah so domači strelci izvedli tekmovalje v položaju leže 200 v počastitev osamosvojitve Slovenije. Tekmovalja so se udeležile ekipe s Polzele, iz Braslovca, Šempetra, Žalca, Juteksa in Liboj. Ekipno je zmagal Juteks Žalec v sestavi Bernard Martinovič, Aleš Klovár, Simon Vošnjak in Matej Krašovic. Posamezno je zmagal Martinovič, Juteks Žalec.

Občinsko prvenstvo – MK trojni položaj

SD bratov Hrvat in Liboj je izvedla občinsko prvenstvo v streljanju z MK v trojnem položaju. Ekipno so bili najboljši strelci SD Slavka Šlandra iz Šempetra s 652 krogi, med posamezniki pa je bil najboljši Štefan Ošep, ki je že tretjič zapored osvojil naslov občinskega prvaka, tokrat z 236 krogi. Drugi je bil Franc Kotnik z 229 krogi in tretji Martinovič, Juteks z 228 krogi.

Trening najmlajših strelcev Juteksa pod nadzorom trenerja Pukmajstra.

Najmlajši strelci SD Juteks

Kot že več let nazaj smo tudi v tem letu organizirali strelski tečaj in usposabljanje najmlajših članov SD Juteksa Žalec. To leto ga je obiskovalo dvajset najmlajših pionirjev začetnikov, in sicer dvakrat tedensko. Treninge je vodil Jani Pukmajster, član SD Juteksa. Vsi najmlajši so uporabljali za trening zračne puške serijske izdelave CZ. Vodili smo trenerski dnevnik, iz katerega je razvidno delo in obisk treningov. Strelci začetniki so se naučili samoobvladovanja in psihične vzdržljivosti, kar je v precejšnji meri potrebno strelcem za doseganje čim boljših rezultatov. Seveda je delo z njimi precej »živ«, a najboljši bodo počasi odlična zamenjava v vrstah SD Juteksa, ki ima v Sloveniji velik ugled ravno zaradi dobrega dela in izvrstnih rezultatov.

Jani Pukmajster

Tenis igrišče v Kaplji vasi

Športna sekcija pri Gasilskem društvu Kaplja vas se je zopet zagnala v delo. Na zemljišču vaše skupnosti so člani te sekcije že pred letom začeli graditi teniško igrišče, vendar jim je lansko novembrsko neurje popolnoma razdrlo že skoraj urejeno igrišče. Tako jim je Bolska, ki teče v bližini, odnesla petnajst kubikov tenisita ter žično ograjo, mladi Kapeljčani pa se niso dali in tako je dobrih deset mladcev pod vodstvom Franca Bratine pred kratkim zopet začelo urejevati teren. Krajevna skupnost Prebold je prispevala sredstva za nabavo tenisita, ostalo pa so vaščani zbrali sami in tako se obeta, da bodo igrišče predali svojemu namenu že 25. avgusta. Ponudba bo pestra, saj bo mogoče igrati tenis v Kaplji vasi tudi ponoči. Tenis igrišče, ki je v neposredni bližini nogometnega in odbojkeškega igrišča, bo močno poživilo športno rekreativno življenje v Kaplji vasi in okolici.

Brane Lobnikar

bemi d.o.o.

TURISTIČNA AGENCIJA

ŽALEC – Savinjska 16 ☎ 063/712-460

50 DIN KUPON
3. TUR. AVTO-RALLY

V SEPTEMBRU VAS VABIMO

- 6.-7. BUDIMPEŠTA-BLATNO JEZERO
- 8. MONZA – FORMULA 1
- 13.-15. KARLOVY VARY
- 20.-21. FRANKFURT – MEDNARODNI AVTOMOBILSKI SALON
- 21. SALZBURG – SEJEM SPOMINKOV IN DARIL
- 28.29. 3. TURISTIČNI AVTO-RALLY ZA POKAL »BEMI«

Igor Prašnikar

Teško si priznamo in večkrat trpimo ob krutem dejstvu, da je smrt sopotnica življenja. In to tista nepreklicna, zadnja resnica, ki je ni zmogel premagati še nihče. Smrt je pogosto olajšanje, beg, zadnje dejanje... Toda ne takrat, ko se na nerazumljiv in najbolj nizkoten način konča življenje človeka, ki je zelo rad živel. Tako zelo, da smo se spravevali, od kod toliko veselja in energije v našem prijatelju?

Ko smo zvedeli, kako je končal naš Igor, nam je šlo na bruhanje. In v zbrani družini beseda ni mogla steči. V obraz smrti smo tokrat zazrli drugače, bolj boleče, nerazložljivo. Smrt nam je vzela vedno nasmejanega prijatelja, pridnega delavca, iztrgala nam je košček sebe, družini pa vzela moža in očeta.

Igor – vem, da veš, kako težko pišemo te vrstice. Vem, da veš, da ti ne morem povedati vsega, kar bi rad. Da nam je bilo lepo, ker smo se družili s tabo, pa tako zelo človeški si bil z vsemi slabostmi in nihanjmi ter mnogimi dobrimi stvarmi. Oh, te preklete go-

vorice. Tisti, ki te poznamo, jih ne slišimo.

Toda Igor, še slišimo tvoj odkriti smeh, še slišimo tvoje povabilo na pivo, še te vidimo prihajajočega vedno dobre volje. Ali si se sploh znal razjeziti?

Življenje, kajpak, vedno teče naprej. Povem pa ti, Igor, da te pogrešamo. Družina, naša družina, tvoji godbeniki in mnogi ostali. Čas zagotovo delno zaceli rane. Toda ko se peljemo skozi Sentrupert, nas vse, ki te ohranjamo v najboljšem spominu, mončo stisne pri srcu.

Vojko Zupanc

Vlomilska abeceda

Vlomilci so tisti čudni možički, ki pridejo nepovabljeni in nam iz stanovanj odnesejo tisto, za kar smo morali precej časa krvavi pot potiti. Ker pa se tudi vlomilska družina modernizira in oblikuje v vlomilске skupine, se je kot modni hit pojavila vlomilska abeceda. Vlomilsko abecedo sestavljajo različni znaki, od katerih ima vsak prav posebej določen pomen. Nekdo izmed vlomilске družine si ogleda kraj močnega vloma in preceni, ali je vredno vlamljati. Potem na ograjo pred hišo, na fasado ali pa nad zvonec v stanovanjski blok nariše znak, ki ga kasneje prebere pravi vlomilec. Le ta po znaku natančno ve, kaj mora v stanovanju ali stanovanjski hiši iskati. Tako obstajajo določeni znaki za devize, televizorje in ostale vredne predmete.

In kaj storiti? Ko vidite znak, ga takoj zbrisite. Tako vsaj vlomilcu ne boste olajšali dela. Bodite pozorni na neznance, ki vas obiskujejo. Če vidite kogarkoli, ki po steni riše čudne, vam neznane znake, si ga zapomnite, še bolje pa je, če ga povprašate za ime in priimek. V borbi proti vlomilcem vas lahko rešita samo čuječnost ter mirno in preudarno ravnanje.

Dobro je vedeti

Nekaj dni minule vojne nam je dodobra razrahljalo živce, če ne še kaj več. Dober mesec je od takrat, pa smo kar nekoliko pozabili na ukrepe, ki jih moramo poznati, da se bomo kar najbolje zavarovali.

Tudi v morebitni bodoči vojni ali ob kakšni drugi naravni nesreči bomo najprej obveščeni preko sistema javnega alarmiranja (siren), za katere skrbi služba za opazovanje in obveščanje v sestavi občinskih in republiških upravnih organov za obrambne zadeve.

Alarmne znake poznate, čeprav ne bo odveč, če jih v stanovanju ali hiši postavite na vidno mesto, da za vsak primer preverite svoje znanje o njih. Na plakatu alarmnih znakov so opisani tudi postopki, kaj je treba storiti v posameznih primerih.

Seznam zaklonišč v občini je dokončen, saj zaenkrat vlada moratorij in pri novogradnjah ni več potrebno graditi zaklonišč.

Za vsak primer objavljamo seznam obstoječih zaklonišč.

Zaklonišča v občini Žalec so:

KS Šempeter: v AERO – TOZD Kemija, SM-Blagovnici Šempeter, v stanovanjskem bloku v Dobrteši vasi 16/d 16/g in 16/h, v SIPU, DEM Podlog, vrtcu Šempeter in OŠ Šempeter.

KS Prebold: v vrtcu Prebold, stanovanjskem bloku Prebold 127/d in 127/f, 2/c; SM-Blagovnici prebold, TT Prebold in IGM Gradnja Latkova vas.

KS Žalec: v stanovanjskem bloku v Žalcu, Heroja Staneta 5, 6, 7, Čopova 2, 4, 6, Tomšičeva 1/a, Bačke Palanke 2, 4, 6. Osnovni šoli Žalec, Skupščini

občine, Savinjske čete 5; SOZD Hmezd, AGRINI – kmet. EXPORT-IMPORT, JUTEKS – obrat Ložnica, SM-SAVINJSKI Žalec.

KS Polzela: v tovarni nogavic, Garantu, OŠ Polzela, SM Blagovnica Polzela, domu upokojevcov, GD Polzela, Hmezd-Kmetijstvu Zovnek, stanovanjskem bloku Polzela 205/a, b, c in pri Jožetu Kočvarju.

KS Petrovče: v NAMI Levec, Zarji Petrovče, Osnovni šoli Petrovče.

In kaj lahko naredite tisti, ki jim zaklonišča niso dosegljiva?

V hiši ali stanovanju naj poiščete »varen prostor« (klet, shrambo) in ga preureje v zaklonišče. Dodatno naj podpro strop v tem prostoru (s tramovi, deskami, železnimi nosilci ali drugimi priročnimi sredstvi), zatesnijo naj okna in vrata (z lepilnimi trakovi, gumo, kitom ipd.). V zaklonišče naj prinese vodo in hrano ter primerno pohištvo za udobno daljše bivanje v tem prostoru (vodo v plastičnih ali steklenih posodah, hrano v obliki trajnejših izdelkov: čokolado, prepečenec, suhomesne izdelke, konzerve ipd.; odeje, blazine, stole, jogije). Ne pozabite na baterijsko svetilko, na radijski sprejemnik, rezervne baterijske vložke in naravnajte program na lokalno radijsko postajo Celje, Velenje ali na program radia Slovenija. Po radiu bodo namreč dajali vsa potrebna navodila za ravnanje.

Veliko govora, iskanja in slabe volje je bilo v minuli vojni na račun zaščitnih mask. V občini jih je približno sedem tisoč in so učinkovito sredstvo za zaščito dihal in oči. Nekaj jih je na prodaj v AGRINI ali v prodajalnah z zaščito drugod v celjski regiji.

Zaščitno masko pa si lahko z malo domiselnosti izdelamo tudi sami. Seveda bo manj učinkovita, kratek čas pa bo le obvarovala pred sredstvi za množično uničevanje. Tako lahko moker zložen robec, tesno pritisnjen na usta in nos, za kratek čas zavaruje dihalne organe.

O izdelavi zaščitnih mask se lahko podrobneje poučimo v knjigi Osnove civilne zaštite Poldeta Štuklja, ki so jo izdale različne založbe v številnih podatkih. Če pa bi se naši občani želeli podrobneje seznaniti s postopki za izdelavo zaklonišč in izdelavo priročnih zaščitnih sredstev, bomo skušali organizirati nekajurne seminarje.

Prepričan sem, da bo vendarle prevladala pamet in da bomo zaživeli v človeka vrednem življenju, da se bo zmanjšalo nasilje, da bodo opustili vojne, oborožene spopade in uporabo sredstev za množično uničevanje. A vendar, kdo ve? Morda ne bo potrebno, prav pa je, da veste, kako ravnati, če se kaj takšnega le zgodi!

Henrik Krajnc

Iz policijske beležnice

Prometne nezgode

28. 7. je na magistralni cesti pri odcepu za Dobro zdomec Ivica T. iz Nemčije trčil v obcestno ograjo. Pri tem se je lažje telesno poškodoval, tako da v celjski bolnišnici niso imeli veliko dela, škode pa je bilo za nekaj tisočakov.

Istega dne se je pripetila prometna nezgoda tudi v vasi Dobrič. Jože J. je zaradi premajhne varnostne razdalje trčil v zadek vozila Ivane K. Pri tem se je lažje telesno poškodoval. Jožetova sopotnica Tatjana, kasneje pa so policisti ugotovili, da je Jože vozil tudi pod vplivom alkohola. Čaka ga obisk pri sodniku za prekrške.

30. julija je Iztok C. iz Parizelj pred gostilno Matjaž v Polzeli s svojim osebnim avtomobilom zbil pešca Alojza B. s Polzele. Alojza so morali zaradi hudih telesnih poškodb odpeljati v celjsko bolnišnico. Iztoka pa bodo v kratkem povabili k sodniku.

3. avgusta je z neprimerno hitrostjo vozil po Letušu Dušan B., ki je zaradi tega zapeljal z vozišča. Dušan je imel tokrat srečo, saj razen razbite pločevine ni utrpel nobene škode.

10. 8. so policiste poklicali iz gostilne Pospel v Kasazah. Tam je R. L. iz Celja na parkirnem prostoru trčil v zadnji del avtomobila, last D. R. Zaradi alkohola in čudne vožnje si je R. L. prislužil obisk pri sodniku za prekrške.

Naslednjega dne se je zgodila prometna nezgoda na cesti Marija Reka-Prebold, ko je Slavko Š. iz Dobrteše vasi zaradi neprimerno hitrosti zapeljal z vozišča. Pri tem se je huje telesno poškodoval njegova žena Andreja, ki so jo z rešilcem prepeljali v celjsko bolnišnico. Pa še nasvet: po tej cesti vozite previdno, saj je terjala že nekaj poškodb in kupe razbite pločevine.

13. avgusta je bil nesrečen dan za Stojana G. iz Ljubljane ter Bojana C. iz Pongrace. Stojan je s svojim avtomobilom prehitel v neposredni bližini mosta čez Savinjo v Latkovi vasi. Pri tem pa je čelno trčil v nasproti vozečega Bojana, ki pa med vožnjo ponoči ni imel prižganih luči. Kasneje so policisti ugotovili tudi vzrok neprizganih luči, saj je Bojan v alkoholni omami mislil, da bi lahko na tak način privarčeval nekaj elektrike. Bojan in Stojan se bosta srečala še enkrat: pri sodniku za prekrške.

Kazniva dejanja

Med vojno so se policisti ukvarjali predvsem z obrambno varnostnimi zadevami. Vendar kljub tej zadolžitvi niso pozabili preganjati tatov in ostalih nepridipravov. Poglejmo si samo nekaj primerov njihovega posredovanja:

26. 7. so policisti opravili kriminalistični ogled v garaži Angele Pader iz Brega pri Polzeli. Nepridiprav ji je ponoči iz nje odnesel 10 kilogramov svinjskega mesa, sedaj pa verjetno ugotavlja, da je naredil kar dober (denarni) posel. Vsaj do tedaj, ko mu bodo taisti policisti pozvonili na vhodnih vratih.

Dan pozneje sta se na avtobusni postaji v Vrbju pretepala sosedata V. Š. ter A. F. Slednji je pokazal več pretepaškega znanja, zato je moral A. poiskati pomoč pri zdravniku v žalskem zdravstvenem domu. Oba pa čaka še obisk pri sodniku za prekrške.

29. 7. so policisti na žalski postaji postali vsaj za nekaj časa bolj oboroženi; dobili so dve ročni bombi M 52 ter osem kosov eksploziva TNT. Na postajo jim ga je prinesel Milan S. iz Dobrteše vasi, policisti pa so eksplozivni material kljub vojni odstopili pirotehnikom v Celju.

30. julija je neznanec iz pisalne mize v pisarni Aera Šempeter odnesel 900 din. Policisti so mu že na sledi, storilec pa naj premišluje, ali se mu bo izplačalo za toliko denarja letovati na državne stroške v Dobu na Dolenjskem.

31. 7. pa so policistom naznaili tatvino kolesa izpred Name v Žalcu. Mitja T. je storilca opisal kot moškega z zeleno trenirko, ki se je z belim ženskim kolesom odpeljal v smeri Petrovč.

Isti možki je samo nekaj ur pozneje odpeljal izpred savinjske županijske kolesnice, ki je last Štefke D. iz Gotovelj. Ker je le preveč preizkušal potrpežljivost policistov, ki so se medtem šli vojake, so ga možje v modrem po organizirani akciji kaj kmalu tudi ulovili. Odslej bo lepo hodil peš – na sprehode iz celice.

Prvega avgusta je neznanec vlomil v osebni avtomobil Petra Č. s Polzele. Peter je po tem nepovabljenem obisku ostal brez dveh kompletov gedor ključev ter 15 litrov bencina.

Mišel Č. iz Celja bo odslej v Preboldu hodil z avtobusom. 2. 8. so mu namreč izpred hotela v Preboldu sunili motorno kolo, ki so ga nepridipravi odpeljali neznano kam.

Naslednji dan je ostal brez svojega kolesa z motorjem Ludvik K. iz Brega pri Polzeli. Tudi Ludvik je imel svojega jeklenega prijatelja parkirane pred hotelom v Preboldu.

4. 8. je nekdo vlomil v osebni avtomobil Martina T. s Polzele. Martin je tako ostal brez dveh potnih listov jugoslovanske države, storilec pa si ubija glavo s tem, kako bi skoraj neveljavne potne liste unovčil čim boljše. Svetujemo mu potovanje v smeri srbske Krajine.

Naslednjega dne so policisti obravnavali dva vloma v avtomobile. Srečko R., ki je trenutno na delu v Nemčiji, je ostal brez radia znamke Blaupunkt ter videokamere ITT. Policaji pa so s hitro akcijo ujeli storilca, ki je vlomil v stanovanje Anice T. iz Žalca. J. B. iz Celja ji je samo za nekaj ur odvzel 600 nemških mark in švicarskih frankov.

7. 8. se je na policijsko postajo oglasil Zlatko S. iz Celja, ki je policistom potarnal, da mu Igor Z. s Polzele še ni dal deset tisočakov za njegovega fička, ki mu ga je na lepo besedo prodal nekaj dni prej. Igor bo tako moral pri sodniku odgovarjati za goljufijo.

8. 8. se je zmešalo Bojanu G. s Polzele. Pred hotelom Prebold je namreč napadel miličnika, ki je bil oborožen tudi z avtomatom. Le ta tega sicer ni uporabil, Bojana pa so vendarle ukrotili, ga prepeljali na policijsko postajo, čaka pa ga še sodnik.

10. 8. so zabeležili še eno tatvino. Neznanec je namreč Alojzu K. iz Premele s travnika odpeljal deset plasti sveže posušene otave. Najbolj bodo veseli krave in biksi.

Istega dne je neznanec vlomil v župnišče na Vranskem, kjer pa ni našel ničesar uporabnega, tako da mu je ostal le dolg (vlomilski) nos.

11. avgusta so vlomili tudi v kiosk Jožice C. iz Prebolda. Neznanec ji je razbil steklo, potem pa je s sabo odnesel cel šop vžigalnikov. Upajmo, da poleg tatu ni še piroman.

12. 8. pa si je neznanec postregel z radiokasetofonom znamke Blaupunkt. Odmontiral pa ga je kar iz osebnega avtomobila Marjana R. iz Žalca, pred tem pa si je vstop v avtomobil zagotovil s posebnim vlomilskim znanjem. Potreboval pa bo še nekaj znanja izmišljanja, saj so mu policisti že za petami.

UGODNO! SAT TV

Satelitski komplet
TRISTAR, 100 kanalov,
STEREO OFFSET
antena 80.

DOBAVA IN MONTAŽA
JURE OCVIRK,
EFENKOVA 2, ŽALEC
telefon: (063) 712-818

Poročili so se:

Viktorija KOROŠEC iz Žalca in Boštjan CVERLE iz Dolenje vasi; Vesna FELICIJAN iz Kaplje vasi in Jurij SLATNJEK iz Založ; Jolanda FELICIJAN in Matjaž MUHOVIČ iz Dobrteše vasi; Urška TOMINŠEK in Izidor OGRAJENŠEK, oba iz Andraža; Vladimira COKAN iz Vel. Pirešice in Matjaž TISELJ iz Šmatevža; Marija KUMER iz Topovelj in Radovan REPNIK iz Parizelj; Alenka TURNŠEK iz Latkove vasi in Martin MARKO z Vranskega; Nataša KUKOVIČ iz Celja in Jože PUŠNIK iz Hramš; Mojca HRIBAR iz Gornje vasi in Janez PUŠNIK iz Hramš; Alenka ZABUKOVNIK iz Založ in Igor POPRAŠK iz Preserij; Simona ARNŠEK iz Šmartnega RD in Anton PEČNIK iz Pernovega; Katica BALOH in Anton OTAVNIK, oba iz Prebolda; Verica ČUČEK iz Pernice in Anton HRASTOVEC iz Zajasovnika; Jožica HRASTOVEC in Branko LEBENIČNIK, oba iz Žalca; Mojca COKAN iz Vel. Pirešice in Igor ŠKORJANC iz Šmartnega RD ter Andreja VREČAR iz Pongrace in Tomaž PEČNIK iz Celja.

Umrli so:

Genovefa BIZJAK (86) iz letuša, Marjan REDNAK (67) iz Sešč, Janez GROBLER (73) iz Miklavža, Konrad KRAJNC (41) iz Žalca, Viljem NATEK (83) z Gomilškega, Valentin BRIŠNIK (78) iz Prebolda, Jakob ŽGANK (93) iz Sešč, Jože SALEJ (68) iz Žalca, Matilda HLUPČI (82) iz Ptuja, Marija ŽAVSKI (74) iz Petrovče, Stanislav PODBREGAR (68) iz Zahome, Jakob VIPOTNIK (88) iz Zabukovice, Edward CIMERMAN (84) iz Žalca, Ana MLINAR (77) iz Primoža, Amalija ČEDE (82) iz Petrovče, Boštjan ROTER (19) iz Prekope, Marija KAC (83) iz Ruš, Ivana BOLKO (71) iz Letuša, Marija CIGLER (58) iz Kaplje vasi, Julijana BLATNIK (84) iz Zabukovice, Janez ČULK (70) iz Parizelj, Janez CUKJATI (71) z Gomilškega, Anton ZUPANČ (71) iz Parizelj, Pavel OREŠNIK (90) iz Maribora, Vladimir VANOVSČEK

(55) iz Drešnje vasi, Viljem MALOPRAV (57) iz Brobov, Stanko KRALJ (57) iz Vel. Pirešice, Berta JOLLY (74) iz Ljubljane, Marija MAJCEN (90) iz Ojstriške vasi, Ivana RAMŠAK (80) iz Celja, Marija VEDLIN (84) iz Celja, Štefan JELENKO (44) iz Preske, Jožef NAPOTNIK (47) iz Založ, Boris TURNŠEK (39) iz Grajske vasi, Franciška LESJAK (83) iz Pirelske in Franciška NOVAK (66) iz Tnave.

Mali oglasi

PRODAM spalnico; dve postelji z jogijama, nočni omari, komodo, psiho z ogledalom, omaro. Vse dobro ohranjeno in po zelo ugodni ceni. BRANKO CEROVŠEK, Dobrteša vas 92, Šempeter.

Mlad, urejen in skrbno mož bi rad sprejel v oskrbo enega ali več ostarelih ljudi z lastno kmetijo, brez otrok. Telefon: 856-872.

Cvetličarna

na pokopališču v Žalcu
nudi nagrobni pesek
in vse vrste cvetličnih
aranžmajev.

KOMUNALNO PODJETJE p. o.

63310 ŽALEC, Nade Cilenšek 5
Telefon: 063/712-131, 712-141, 712-149

DEŽURSTVO NA VODOVODU

Za popravilo okvar na glavnem vodovodnem omrežju v občini Žalec so dežurni:

od 26. 8. do 2. 9. 1991
Boždan PANTNER, Polzela 209
od 2. 9. do 9. 9. 1991
Radovan ČREMOŽNIK, Gotovlje 72/a
od 9. 9. do 16. 9. 1991
Anton JAGER 62/a, tel.: 723-097
od 16. 9. do 23. 9. 1991
Marko DOLINAR, Griže 35, tel.: 712-844
od 23. 9. do 30. 9. 1991
Jakob OLIP, Pongrac 21, tel.: 711-629

Ob sobotah, nedeljah in praznikih je dežurni monter od 12. do 12.30 na sedežu podjetja, ostale dni ga lahko poiščete doma ali pokličete po telefonu. Pisna sporočila lahko oddate v poštni nabiralnik na sedežu podjetja. **NOVO** – sporočila o okvarah lahko v nočnem in popoldanskem času sporočite prek avtomatskega telefonskega odzivnika (tajnice) na številkah 712-131; 712-141 in 712-149.

Trgovsko podjetje p. o.
"Savinjski magazin Žalec"

Šlandrov trg 35 – 63310 Žalec

40
let

Akustika, bela tehnika

do 6 mesecev, 10% polog

Gradbeni material

do 6 mesecev, 10% polog

Tekstil

do 6 mesecev,
brez pologa

Krediti

Pohištvo

do 6 mesecev,
brez pologa

Drobni gospodinjski aparati

do 6 mesecev,
10% polog

Premog

do 6 mesecev,
10% polog

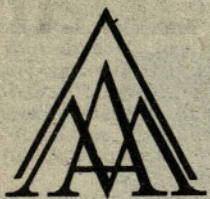
VSE NAVEDENO BLAGO LAHKO KUPITE TUDI NA
 BANČNO POSOJILLO NA 6 MESECEV,
 BREZ POLOGA IN OB FIKSNI OBRETNOSTI MERI!

PRENOVLJENA PRODAJALNA MANUFAKTURA ŽALEC
 VAS PRIČAKUJE. NUDIMO VAM VELIKO IZBIRO
 RAZNOVRSTNEGA TEKSTILNEGA BLAGA PO IZREDNO
 NIZKIH CENAH!

**PRENOVILI SMO TUDI SAMOPOSTREŽNO
 TRGOVINO V VRBJU. VABIMO VAS,
 DA NAS OBIŠČETE!**

POGREBNE STORITVE**HITRO IN SOLIDNO**

- dobava kompletne pogrebne opreme (krste, križi, žare)
- postavitve mrtvaškega odra na domu
- vse vrste prevozov, tudi na upepelitev v Ljubljano
- dobava in montaža betonskih žarnih niš za žarni pokop
- ureditev kompletne dokumentacije

**DELAMO
NON STOP****IVAN STEBLOVNIK,
BRASLOVČE, PARIŽLJE 11,
telefon: 721-667, 721-395****MARJAN AMON
IZDELOVANJE SPOMENIKOV**Slatina 9/A,
Šmartno v Rožni dolini
Telefon: 063/38-672**Plačilo na dva obroka****ZAHVALA**Ob boleči izgubi dragega moža, očeta
in brata**BORISA
TURNŠKA**

iz Grajske vasi

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sovaščanom in znancem, ki so darovali cvetje ali namesto cvetja prispevali sredstva za dobrodelne namene in za njegovo lepše zadnje počivališče, ter sosedom, ki so pomagali v najtežjih trenutkih.

Posebna hvala ZŠAM Žalec, gasilec, godbi na pihala, pevskemu zboru in oktetu z Gomilskega, TO Žalec, govornikom za besede slovesa, g. župniku za opravljen obred ter vsem, ki ste ga tako številno pospremili na njegovi zadnji poti. Hvala vsem, ki ga boste ohranili v lepem spominu!

Njegovi najdražji

*Če bi solza te budila,
ne bi krila te gomila!***ZAHVALA**Ob boleči in mnogo prerani izgubi naše
ljube mamice, žene in babice**ELIZABETE
ZUPANC**

roj. ŠEŠKO, iz Zabukovice 65

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, kolektivoma CETIS Celje in GARANT Polzela ter znancem, ki so našo drago mamo pospremili na njeni zadnji poti, ji poklonili cvetje, nam izrazili sožalje in sočustvovali z nami. Posebna hvala godbi na pihala iz Zabukovice, govornikom in g. župniku za opravljen obred.

Naša posebna hvala velja Interno-intenzivnemu oddelku bolnišnice Celje, posebej se globoko zahvaljujemo dr. ŽURANU.

Vsem in vsakomur iskrena hvala!

Neutolajljivi: mož Silvo, hči Karolina, sinovi Silvo, Slavko
in Ivan, vsi vnučki in ostalo sorodstvo**ZAHVALA**Ob kruti resnici in grenkem spoznanju,
da med nami ni več našega dragega**JOŽETA
ŠALEJA st.**

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste ga med njegovo težko boleznijo obiskovali in ga bodrili, sestram in zdravnikom za nesebično pomoč, posebej dr. Cizej Justinekovi ter vsem, ki ste ga tako številno pospremili na njegovi zadnji poti.

Hvala za izraze sožalja, darovane vence in cvetje, sveče, prispevke za zvonove, cerkvene potrebe, sv. maše, vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, kolegom iz Tomšičeve brigade, znancem in sodelavcem.

Posebej se zahvaljujemo GD Žalec, vsem GD v občini, OGZ Žalec ter OGZ Mozirje, Velenje, Celje in Križevci; za opravljen cerkveni obred in besede slovesa duhovnikom iz Žalca, Gotovelj, Petrovč in g. M. Golobu iz Ljubljane, govornikom KS Žalec, gasilec, ZB in KS Ponikva, pevskemu zboru iz Gotovelj, cerkvenim pevcem in godbi na pihala iz Zabukovice.

Hvala, vsi njegovi!

ZAHVALAOb boleči izgubi drage žene, mame in
stare mame**IVICE
PADER**

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za pomoč v težkih trenutkih, za darovano cvetje in izraze sožalja.

Hvala vsem, ki ste jo spremljali na zadnji poti. Posebna hvala godbi Zabukovica, govorniku in g. župniku za opravljen obred.

Žalujoči: mož Drago ter sinova Dani in Leon z družino

ZAHVALA12. julija 1991 smo se poslovili od
dragega moža, očeta in starega očeta**IVANA
TOMINŠKA**

Vsem, ki ste bili z nami ob slovesu, se iskreno zahvaljujemo. Prisrčno se zahvaljujemo za vso skrb in nego uslužbenec doma Nine Pokorn Grmovje.

Žalujoči: žena in sinova z družinama

ZAHVALAOb izgubi dragega moža, očeta in
dedka**MATIJE
MOŽINA**

roj. 21. 9. 1908 iz Grajske vasi

se iskreno zahvaljujemo dr. Rizmalu in sestri Marjanci za hitro pomoč, zdravnikom iz bolnišnice v Topolšici za intenzivno nego, našim sosedom, ki so nam pomagali v težkih trenutkih, vsem sorodnikom in znancem za prelepo cvetje, sveče, darovane sv. maše in vsem, ki so nam izrekli sožalje.

Hvala pevcem za odpete žalostinke, govorniku za besede slovesa in g. dekanu za opravljen obred.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega ljubega

**BOŠTJANA
ROTERJA-
VRBANOVEGA**

iz Prekope

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, sošolcem, profesorjem in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in darove v druge namene ter vsem, ki ste ga v tako velikem številu spremljali na njegovi zadnji poti.

Zahvaljujemo se tudi duhovniku za opravljen obred, pevcem, govornikom, gasilec in mladincem.

Žalujoči: vsi njegovi

ZAHVALASo trenutki, v katerih je resniča
nerazumljiva in nesprejemljiva.
So osebnosti, ki dajo upanje in toploto
v občutke nemoči in strahu.

Iz vsega srca se zahvaljujemo za to ploto in dobroto dr. Džuriću za lajšanje bolečin, sorodnikom, sosedom, znancem in prijateljem, Domu upokojencev Polzela za veliko razumevanje in pomoč, posebno sodelavcem, ki ga niso pozabili kljub dolgotrajni bolezni, patru Viktorju za spoštovani obred, vsem, ki ste z nami delili neizmerno žalost, nam ustno ali pisno izrazili sožalje, darovali cvetje ter bili z nami v najtežjih trenutkih slovesa od našega

VLADA VANOVŠKA

iz Drešnje vasi

Žena Marjetka in sin Bojan

*Nekje v tebi je bol bila,
a zamahnil si z roko, češ,
zmagal bom, močnejši sem.
Žal pa ni bilo tako.***ZAHVALA**V 34. letu nas je mnogo premalu za
vedno zapustil dragi mož, ati, sin in
brat**JANKO
PEČOVNIK**

iz Kaple 11 pri Taboru.

Zahvaljujemo se zdravstvenemu osebju, ki mu je v zadnjih trenutkih njegovega življenja lajšalo bolečine. Hvala g. župniku za opravljen obred, govorniku za izrečene besede, pevcem za odpete žalostinke in gasilec.

Hvala Obrtnemu združenju, avtoprevoznikom, TN Polzela, Cestnemu podjetju Celje in PM Žalec. Posebna hvala sorodnikom, sosedom, znancem in vsem, ki ste nam v težkih trenutkih stali ob strani in nam kakorkoli pomagali, nam izrekli sožalje, darovali cvetje in za sv. maše ter ga tako v velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti. Iskrena hvala za vse.

Vsi njegovi!

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, ateja, starega ateja in brata

IVANA GROBLERJA

iz Miklavža 32 pri Taboru

se iskreno zahvaljujemo za pomoč in tolažbo vsem, ki ste nam pomagali v težkih trenutkih.

Hvala za darovano cvetje, izrečeno ustno ali pisno sožalje ter za spremstvo na njegovi zadnji poti.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Žalujoči: žena Gelca, sin Franci, hčerki Marinka in Jožica
z družinama**ZAHVALA**

Ob izgubi dragega očeta

**EDIJA
CIMERMANA**

iz Žalca

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom, sorodnikom, prijateljem in znancem za izkazano pomoč, za izrečeno sožalje, darovano cvetje in številno spremstvo na njegovi zadnji poti.

Posebna hvala sosedom, gasilec, članom ZB, govornikom in pevcem ter duhovniku za opravljen obred.

Žalujoči: sin Edi, hčerke Dragica, Edita in Natalija
z družinama**ZAHVALA**Ob boleči izgubi dragega moža, očeta
in starega očeta**ANTONA
DOLŠAKA**

iz Gotovelj

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom, prijateljem in znancem za izraze sožalja, za darovane vence in cvetje ter vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Posebna hvala govornikom za besede slovesa in g. župniku za opravljen obred.

Žena Štefka in hčerki Štefka in Jožica z družinama

ZAHVALAOb izgubi dragega ata, starega ata in
dedija**JAKOBA
VIPOTNIKA**

iz Zabukovice

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem, ki ste bili z nami v najtežjih trenutkih, nam izrekli sožalje, darovali cvetje in sveče ter se tako številno zbrali ob uri slovesa.

Zahvaljujemo se govorniku rudarjev in krajevne skupnosti, godbi na pihala iz Zabukovice in g. župniku za opravljen obred.

Žalujoči: hčerka, vnučinja Zvezdana in ostalo sorodstvo

Odprimo okna, ljudje, vojna je končana

Po pravici povedano, sem si zasedanja občinske skupščine 27/6 kar nekako želel. Kolegi iz poslanskih klubov, tako se je šušljalo, so pripravljali nekaj plečeta in salama, tudi o starini se je govorilo. Zasedanje je bilo namreč sklicano prvi dan po predvideni razglasitvi suverenosti Republike Slovenije, zato smo vedeli, da tudi župan pripravlja kakšen lep nagovor, zraven pa bo še kaj tekočega. Že v torek, ko smo sadili lipe in je bilo »lušno«, sva se z ženo dogovorila o varstvu otrok, saj se je zdelo, da se bo zasedanje skupščine malce zavleklo.

Dnevni red zasedanja je bil brez večjih in resnih zadev,

vse je kazalo na prijeten dan.

Kar naenkrat pa BUUUM! Vojna, tanki, sirene, zaščitne maske, zaklonišča, pitna voda, jugoslovanska armada, Jelko Kacin, Janez Janša, Igor Bavčar, teritorialna obramba, žrtve agresije, porušene hiše, zmleti avtomobili, zaprte meje, letala v nizkem preletu in strašna neobogljnost nas državljanov, ki v tistem trenutku nismo niti pomislili, da smo tudi poslanci.

Nič nam ni teknil tisti šampanjec, katerega smo tiščali dol, mimo cmoka v grlu; razmišljali smo o reku, da vse lepe stvari ne trajajo dolgo. Počasi pa so se v nas budile volja, odločnost, prepriča-

nje, da to suverenost HOCEMO, da jo bomo imeli, četudi z orožjem.

Razpisane točke dnevnega reda zasedanja smo sprejeli brez večje razprave in skupščina je bila hitro končana. Skupščina je bila tudi zadnja pred počitnicami, poslanci, pa tudi časopis, smo se odpravili na dopust. Prosim vas, kakšne počitnice pa so to? Sedimo pred televizijo in gledamo grozljive prizore, ki se ne dogajajo v Bejrutu, ampak tu v deželi lipovega lista, držimo pesti za naše teritorije, bentimo nad jugoslovansko armado, jezimo se na člane družine, če slučajno kdo zakašlja ali kihne, saj bi lahko preslišali pomembno

informacijo o naši usodi.

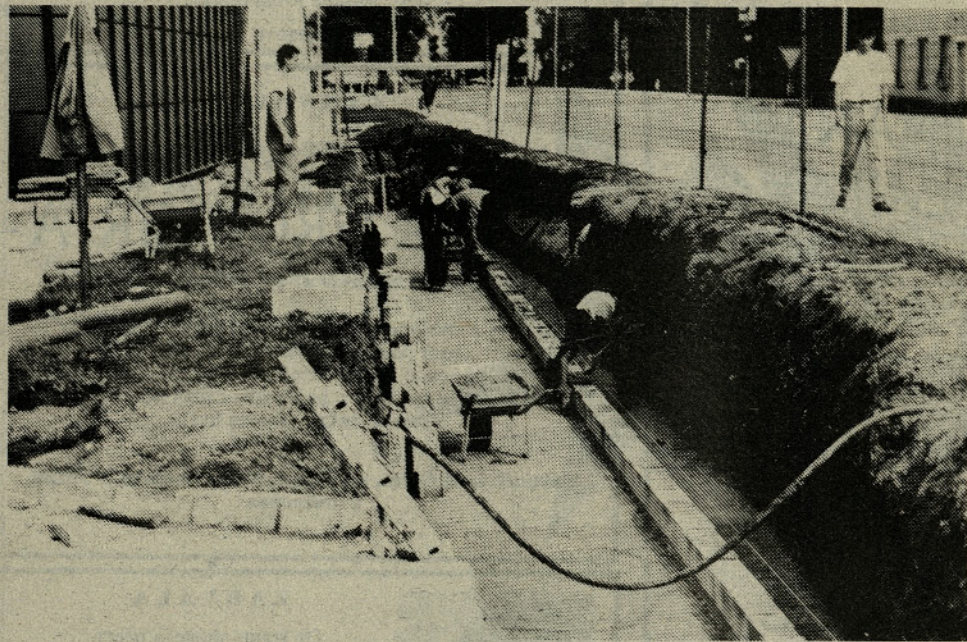
V juliju so dnevi potekali tako, kot sem že rekel – pred televizorjem. Počitnice so tudi avgusta. Moratorij traja, JA odhaja, mi pa še kar pred televizorji, sedaj gledamo, kaj se dogaja na Hrvaškem.

Pa slučajno pogledam na vrt in njivo, vse je v zeli, treba bo kositi, pospraviti žito,

lotiti se priprav na obiranje hmelja, treba bo v tovarnah kaj narediti. Moramo pokazati trojki, dvanajsterici in grdemu Miloševiću tam daleč v Beogradu, da ne samo HOCEMO biti za sebe, ampak tudi ZNAMO.

Zato odprimo okna, ljudje, vojna se začneja.

Poslanec 61

Gradijo toplovod

V Žalcu v teh dneh povečujejo toplovodni sistem od sedanjih petih kotlovnice na dve. Dela financira SO Žalec, sekretariat za varstvo in urejanje okolja – stanovanjsko gospodarstvo, z deli pa bomo končali naslednji mesec.

T. T.

NAMA

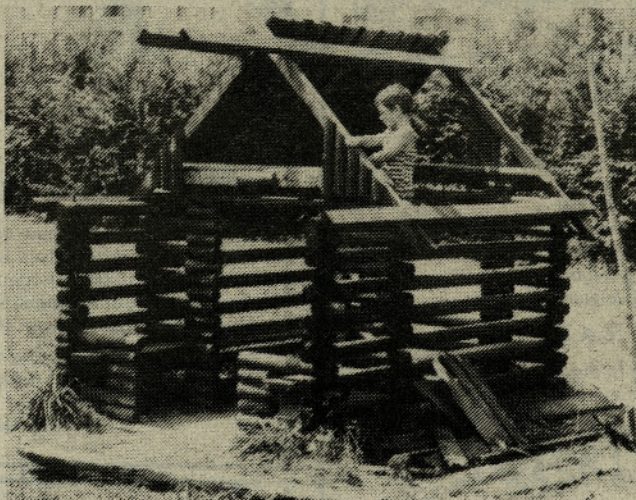
HMEZAD TP NAMA, p. o., Žalec
JUNI TELEFON ŽALEC (063) 711 231, LEVEC 26 313

NAJUGODNEJŠI POGOJI ZA NAKUP ŠOLSKIH POTREBŠČIN

- obročno odplačilo na šest ali deset mesecev
- nakup na osnovi čekov
- pri gotovinskem nakupu nad 1000 din 5% popust

**Šolarji in starši – vaša pot
vodi v NAMA!**

**15 LET VELEBLAGOVNICE NAMA ŽALEC
10 LET PC NAMA LEVEC**

Zaradi vandalizma mestna straža

Otroško igrišče v športnem centru v Žalcu je morala krajevna skupnost že večkrat obnoviti, pa ne zaradi dotrajanosti, temveč zaradi vandalizma objestnežev, ki so se lotili igranja za najmlajše. Starši, ki svoje malčke radi pripeljejo na igrišče, se zgrajajo in sprašujejo, komu so igrala napoti, da se tako objestno znaša nad njimi. Ocenjena škoda znaša več kot 20.000 dinarjev, brez škode v mestnem parku, kjer so se objestneži znašali nad klopami, polomili pa so vrsto mladih dreves in jim odtrgali vrhove.

Ker ima Krajevna skupnost nenehne stroške z obnovo stvari, nad katerimi se znašajo objestneži, so se odločili, da bodo postavili mestno stražo, ki bo ravnala po odloku o javnem redu in miru. Mestni stražarji bodo objestneže kaznovali na licu mesta z denarnimi kaznimi. Potem jih bo morda enkrat že minilo in bodo svoj besznost kontrolirali, sicer bodo še ob tista minimalna sredstva, ki jih običajno premorejo.

Mestna straža pa bo tudi sicer skrbela za red v mestu in stopila na prste tudi drugim kršiteljem, od tistih, ki nepravilno parkirajo po mestnih ulicah, do tistih, ki svoje jeklene konjičke parkirajo kar na zelenih površinah. Opozarjala pa bo tudi

druge kršitelje javnega reda in miru. Zato naj vas ne preseneti, če vas bodo vaši sokrajanji, mestni stražarji opozorili na nepravilno ravnanje, saj bodo za to uradno pooblaščen. Res pa je, da bodo brez na daleč vidnih in opozorilnih uniform, ki na nas vplivajo pač tako, da se obnašamo, kot se moramo.

V. C.

Runtule 1

Franc in Franc se srečata.

Tako sta se pogovarjala: »O, zdravo! Kako si kaj? Vojno si prestal? Sreča. Ja, pa smo jih namahali. Enotni Runtovčani premagamo še samega hudiča, če bi bilo potrebno.«

»Kaj pa ti? Si bil v teritorialni obrambi?« »Né, mene niso vpoklicali. So imeli mlajše. Ja, seveda bi tudi jaz šel, če bi bilo potrebno!«

»Ja, zmagali smo. Imeli smo močnejšo voljo in oralo od nasprotnika, dovolj orožja in podporo naroda. A veš, kdo je premagal sovražnika? Mediji, ljudstvo in TO. Prijetno pa ni bilo. Bila je prava psihološka vojna.«

»Ja, Francelj, tale vojna ni bila poceni. Svoboda tudi nekaj stane.« »Fržmaga« pa se mi, da so oficirji dobivali dnevnice. A res ne veš!? Nekateri so se hvalili, da so dobili več dnevnice kot plače v službi! Saj bo narod plačal.

Ampak kadar je vojna, damo vse na kocko. Če je šla krava, pa naj gre še tele, pravi ljudski pregovor.«

Runtule 2

Sestanek na občini. Kraj Runtule

»Gospa in gospodje! Ekonomska situacija je kritična. Denarja ni, podjetja pa so v težkem likvidnostnem položaju. Izgube kar naraščajo in v prvem poletju smo jih proračunski porabniki pridelali že 12 milijonov. Kritično, kolegi, res kritično!«

Oglasi se Jože in vije roke: »Kaj pa plače?« Jože potihoma zadrhti: »A. a. a. bomo plače kaj usklajevali z gospodarstvom?«

A odgovor je bil kratek in jasek: »Ni denarja in s povišanjem plač ne bo nič!«

»Sicer pa bomo vsi proračunski porabniki delili enako usodo. Usklajevali se bomo skupaj in v istem procentu. Tu ne bo odstopanj! Pika!«

Ampak občinski funkcionarji so pozabljeni. Našli so luknjico in si izplačali »stimulacijo« v višini 30-50% OD.

Uh, kako bi se nam, povprečnim Runtovčanom prileglo. Pa kaj, ko smo mi samo navadni smrtniki. Tolažba: »bog vse vidi, bog vse ve, greh se delati ne sme!«

Runtule 3

Reformirali smo osnovno šolstvo. Veste, kje smo krčili? Pri otrocih in učiteljih, kako pa? Režija pa ostaja. Živela nova šola v novi demokratični šoli!

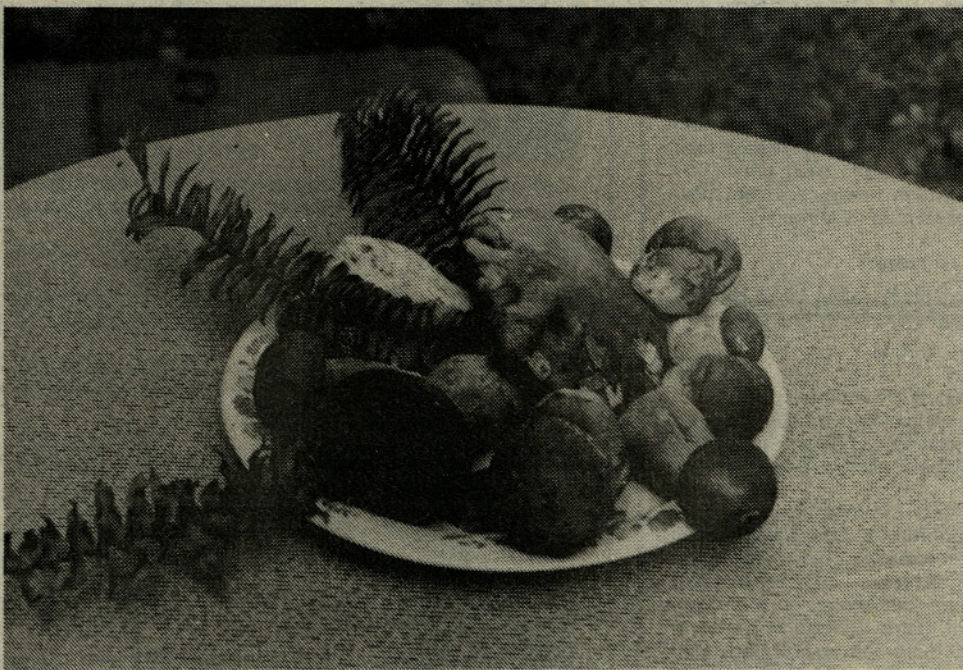
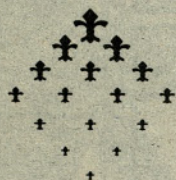
Parole pa ostajajo!

F. Ž.

Grajske Poletne Prireditve v Laškem

1. 9. IZTOK MLAKAR	ob 20.30
6. 9. RADE ŠERBEDŽIJA	ob 20.30
13. 9. ZAGREBŠKI SOLISTI in DUBRAVKA TOMŠIČ	ob 20.30

Vstopnice za Grajske poletne prireditve lahko kupite v poslovalnici Kompas v Laškem tel. 063/731-295 ali Kompasovi poslovalnici v Celju.

Gobe niso iz tv-nanizanke

Nedeljski večeri na televiziji so že nekaj tednov znova v znamenju nanizanke izpred dveh desetletij. Čeprav smo Male oglase nekateri, zlasti starejši, že večkrat videli, se vedno znova nasmejemo našim priznanim dramskim in filmskim igralcem. Jurčki na posnetku seveda niso iz tv-nanizanke, ampak so zrasli kar v domačih logih. Da se tudi vi ne bi sprli s sosedi zaradi gob, kot so se v eni izmed zgodb nanizanke, vam seveda kraja, kjer smo jih našli, ne bomo izdali. Kot kaže, pa bo gob letos precej, izbrati bo pravi čas, ko rastejo, in prav gotovo tudi vi ne boste ostali praznih rok. Pa veliko sreče!

D. Naraglav

UPOKOJENCI!

Sprejmite naše vabilo na jesenske počitnice v

UMAG – POREČ – RABAC – ZDRAVILIŠČA

z organiziranim prevozom in najugodnejšimi cenami!

ZA ZAMUDNIKE!

Pestra izbira počitnic v slovenskem Primorju, Istri, v biserih slovenskih Alp, v zdraviliščih...

- IZLETI, POTOVANJA, EKSKURZIJE, SEJMI
- DOMAČE IN MEDNARODNE AVIO KARTE

V Turistični agenciji POTEPUH Žalec ni zanimiva le ponudba, tudi cene so najnižje!

VESELIMO SE SREČANJA Z VAMI!

